விடுதலை நாள் வெள்ளி விழா இதழ்

தமிழரசு

மலர் 3. இதழ் 4
16.8.1972.

22 AUG 1972
MADRAS

கிராமங்களையும் ஏழை எளிய மக்களையும் நாம் கைதூக்கி விட வேண்டும்! இதுதான் நமது முதல் கடமை!

நமது இந்தியாவின் உயிர்நாடி கிராமங்களில்தான் உள்ளது. இந்த அடிப்படையில்தான் நமது பணிகள் அமையவேண்டும்.

நம்முடைய ஒவ்வொரு பணியிலும் புதிய புதிய சோதனைகள் ஏற்படலாம். பணிவு, எளிமை, அகிம்சை, சகிப்புத்தன்மை ஆகிய நல்ல பண்புகளினால் அந்தச் சோதனைகளில் நாம் வெற்றி அடைந்து விடலாம்.

அண்ணல் காந்தியடிகள்

மகிழ்ச்சியும் எழுச்சியும் பெற்றிட—வாழ்த்தும் வணக்கமும் கூறிட—உறுதியும் அஞ்சாமையும் பெற்றிட—சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், பெற்ற சுதந்தரத்துக்கு ஏற்றவர்களாக நம்மை ஆக்கிக் கொள்ள—சுதந்தரத்தின் முழுப் பயனை நாட்டவர் அனைவரும் பெற்றிட—அதற்கான அறிவாற்றலையும் பண்பாட்டையும் வளர்த்துக் கொள்ளவே இந்த ஆகஸ்டுப் பதினைந்து.

வீரம்—வெற்றியைத் தந்தது; தியாகம்—சுதந்தரத்தைத் தந்தது; வீரமும் தியாகமும் போற்றத் தக்கவை; அதிலும் உலக உத்தமர் காந்தியடிகள் வகுத்தளித்த அறநெறி நின்று இந்தியா பெற்ற சுதந்தரம் உலக வரலாற்றுக்கே ஒரு புதுமையானதாகும்.

பேரறிஞர் அண்ணா

நன்றியுணர்வுள்ள ஒரு நாடு அந்த நாட்டின் விடுதலை வீரர்களையும் அதற்காக உயிரை இழந்த தியாகிகளையும், எப்பொழுதும் நினைவு கூர்கிறது. அந்தச் செம்மல்களுக்குத் தக்க முறையில் மரியாதையும் செய்கிறது.

நான் பழைய சம்பவங்களின் நடமாடும் சாட்சியாக விளங்குபவன். இன்றும் காந்தியுகத்தை அச்சம் கலந்த மரியாதையுடன் வியப்புடன் பார்க்கிறேன். தூக்கு மரத்தையும், துப்பாக்கிகளையும், காவல் துறையினரின் குண்டாந் தடிகளையும், சிறை வாழ்வின் கொடுமைகளையும் கண்டு அஞ்சாது இந்நாட்டின் இலட்சக் கணக்கான மக்களைச் செயல்புரிய வைத்த அவருடைய மந்திரக் கோலின் மாயச் சக்தியைக் கண்டு வியப்படைகிறேன்.

ஆட்சியாளன் (Statesman) சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குகிறான். அரசியல்வாதி (Politician) அவைகளைப் பயன்படுத்துகிறான் என்று சொல்லப்படுவது உண்டு. ஆனால், காந்தி வெறும் ஆட்சியாளனுக்கும் மேம்பட்டவர். அவர் ஒரு மகானும் ஆவார். மகான் ஒருவர் நேர்மைப் பண்புகளைப் பேணிக் காத்ததோடு ஒரு சிறந்த ஆட்சி நிருவாகியாகவும் மாட்சிமை பெற்றதற்கு வரலாற்றில் அவருக்கு ஒப்புமையே கிடையாது. அவரவர் வழியிலேயே ஒரு இயக்கத்தைத் தனியாக நடத்தும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த தலைவர்கள் கூடப் பாபுவின் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்; அவரோடு தங்களையே ஐக்கியப் படுத்திக் கொண்டார்கள். அப்படிச் செய்யப்பட்டுவிட்டோமே என்று அவர்கள் வருந்துவதற்கான சூழ்நிலைகள் எப்பொழுதும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதில்லை.

பண்டித நேரு, இராசாசி, சர்தார் படேல், சுபாஷ் போன்ற பல்வேறு தனித்தனிக் குண நலன்களைக் கொண்ட மேதைகளை எவ்வாறு காந்தி இணங்கி, இணைந்து செயல்பட வைத்தார் என்பது புரியாத புதிர் மட்டுமல்ல; அச்செயல் இப்போதும் மனிதச் சிந்தனையைத் திணற வைப்பதாகவே இருக்கிறது.

அகிம்சை, செய்முறை நேர்மை ஆகியவைகளைப் பற்றி அவர் அழுத்தந் திருத்தமாக இருந்திராவிட்டால் சுதந்தரப் பிற்காலப் பகுதி இன்னும் இன்னல் நிறைந்ததாகவே இருந்திருக்கும்.

சுதந்தர மனவுணர்வு இந்நாட்டு மக்களிடையே உருவாக வேண்டும் என்பதற்காகப் பண்டித நேரு கடுமையாக உழைத்தார். அதனால் மக்களாட்சி மாண்பு இந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறையாக உருவாகக் காரணமாக அவர் அமைந்தார்.

பெற்ற சுதந்தரத்தைப்பேணிக் காப்பதும், வறுமையைத் துடைத்தெறிவதும், தெளிந்த மக்களாட்சியை வளர்ப்பதும் காலதேவன் திருமதி இந்திரா காந்திக்கு இட்ட கட்டளைகளாக-கடமைகளாக அமைந்துவிட்டன.

பொருளாதாரத்தில் பின்னடைந்த, கல்வியில் படிப்பறிவில்லாத மக்கள் நிரம்பிய இந்தியாவில் வயது வந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்ற ஆபத்தை நாமே விரும்பி எடுத்துக் கொண்டோம். அதன் மூலம் வட்டார, மொழி, மத வகை வேறுபாடுகள் பொறாமை உணர்வுகளைத் தூண்டி விட்டு இலாபம் காணும் சூழ்நிலையை உள்ளடக்கிய சனநாயகக் குறைபாடுகளின் தூண்டுதல்களை நேரிடையாகச் சந்திக்கவும் நாம் முடிவு செய்தோம். பெருமளவு அகதிகளின் உள்நாட்டு வருகைக்கும் நாம் ஆட்படுத்தப்பட்டோம். 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நம்முடைய பாதுகாப்புச் செலவு ஆண்டொன்றிற்கு ரூ. 800 கோடியிலிருந்து ரூ. 900 கோடி வரை உயர்ந்தது. பாகிஸ்தான் நாட்டின் ஆக்ரமிப்பையும் நாம் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. இத்துணைச் சுமைகளையும் நோக்கும்போது, எப்படி இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளை வெற்றிகாண முடிந்தது, எப்படிப் பெருஞ்சுமையையேற்றுக்கொண்டு நாட்டின் முன்னேற்றத்தை நிலை நிறுத்திப் பொருளாதாரத்தில் தன் வளர்ச்சி அடிப்படையை எய்த முடிந்தது என்பது எவரும் வியப்படையத் தக்கதேயாகும்.

காந்தியும், நேருவும் எதை எடுத்துக் கூறி எதற்காகப் பாடுபட்டார்கள் என்பதை இளைய தலைமுறை புரிந்து கொள்ளாத வரையில் அவர்கள் கனவு கண்ட சமுதாய அமைப்பு நனவாகப் போவதில்லை அவர்களின் கருத்துக்கள் இந்நாட்டு இளைஞர் சமுதாயம் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கிக் கூறுவதற்கான முறையான முயற்சிகள் செய்யப்படவில்லை என்பது துரதிருஷ்ட வசமானதாகும்.

இளைஞர்களிடம் நேரு காட்டிய கரை கடந்த பெருந்தன்மை, ஒழுக்கக் கேட்டின் விளிம்பில் இருக்கும் அளவு தாராள மனப்பான்மை ஆகியவற்றைப் பற்றி நேருவிடமே நான் கேட்டது எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. ஆனால், எனது வினாவிற்கு அவர் கொடுத்த விடை அவரின் சிந்தனா சக்தியின் ஆழம், அணுகு முறையின் புத்திக் கூர்மை ஆகியவைகளை வெளிப்படுத்தியது.

"ஏழு நூற்றாண்டுக் கால அந்நியர் ஆதிக்கத்தின் விளைவால் ஏற்பட்ட அடிமை மனப்பான்மை துடைத்தெறியப்படவேண்டுமானால் அச்சமற்ற மனப்பக்குவம், எவ்விதக் கட்டுப்பாடற்ற சுதந்தர உணர்வு ஆகியவற்றை நம்முடைய இளைஞர்களிடையே நாம் உருவாக்க வேண்டும்" என்று நேரு கூறினார்.

இப்படிப் பட்ட சந்தர்ப்பம் இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் என்ற அளவில் சில முறை கெட்ட பிரதி பலிப்புகளுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லலாம். ஆனால் இவைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். உருவாக்கப்பட்ட இத்தகைய உணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்புகளை ஆக்க முயற்சிக்குத் திசை திருப்பி விடவும் முடியும் என்றும் நேரு கருதினார்.

ஆனால், செயல் சுதந்தரம், சிந்தனைச் சுதந்தரம் மீண்டும் நமது இளைஞர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும்; இது இன்றியமையாதது என்பதும் நேருவின் வலுவான கருத்தாகும். இதை அரசும் நிருவாகமும், பெற்றவர்களின் மனப் போக்கைக் கொள்வதாலும், சமுதாயமும், டிரஸ்டுகளின் மனப்போக்கை அனுசரிப்பதாலும் சாதிக்க முடியும்.

இந்தப் பின்னணியில் நோக்கின் சனநாயக சோஷலிஷம், நடுநிலைக் கொள்கை ஆகிய தத்துவங்களின் முழுத்தன்மை பகலவன் ஒளியைப் போல் துல்லியமாய்த் தெரியும். உள்நாட்டில் அமைதிக்காக அவர் பெரு முயற்சி செய்தார். அதனால் படிப்பின்மை, வறுமை, பின் தங்கிய பொருளாதார நிலை ஆகியவற்றை எதிர்த்து உள்நாட்டுப் போராட்டத்தை முடுக்கிவிட முடியும் என்று அவர் கருதினார். அவரின் நடுநிலைக் கொள்கை சிறந்த ஆட்சி நிருவாகம், சீரிய பொருளாதாரக் கொள்கை ஆகியவற்றின் கூட்டிணைப்பேயாகும்.

துரதிருஷ்டவசமாக, மதவெறி அளவிற்கு மீறிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து பேசப்பட்டாலும், மதம், கொள்கை வேறுபாடுகளைத் தூண்டி விட்டு நாட்டின் உணர்வுப் பூர்வமான ஒற்றுமையைக் கெடுக்க எல்லா முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டன. இதையே இந்த நாட்டின் கடந்த இருபதாண்டுக் கால வரலாறு கண்டது.

இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட இன்னல்கள், இடையூறுகள் மோசமான நிலைமையை நாட்டிலே உருவாக்கின. மக்களிடையே ஏமாற்ற உணர்வு வளர்ந்துகொண்டே இருந்தது; நல்ல எதிர்கால நம்பிக்கை என்பது சுருங்கிக் கொண்டே வந்தது. அதே நேரத்தில் வன்செயல் தன் அடித்தளத்தை வேகமாக வளர்த்துக் கொண்டே இருந்தது.

வேறுபட்ட பல சக்திகள் வேறுபட்ட வழிகளில் வேறுபட்ட தேவைகளுக்காகச் செயல்பட்டு நாட்டின் தலைமையின் மேலிருந்த நம்பிக்கை நாளுக்கு நாள் சுருங்கிக் கொண்டே செல்லும் சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்தது. நாட்டின் ஒருமைப்பாடு நிலைக்குமா, நாட்டின் முன்னேற்றம் தடைப்படாமல் செல்லுமா என்ற நம்பிக்கைகள் கேள்விக்குறியாக எழுப்பப்பட்டன.

இத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலையில் நாட்டை வழி காட்டி இயக்கிச் செல்ல இந்திரா காந்தி பொறுப்பினைச் சுமக்க அழைக்கப்பட்டார்.

உள்நாட்டுக் குழப்பங்களின் கடுமையான பளு, நிலையில்லா நிலவரங்கள், வெளியுலகத் தொல்லைகள் ஆகிய அனைத்தும் வல்லவனுக்கும் வல்லவனைக் கூட எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் தொல்லைகளை வரவழைத்துக் கொள்வதிலிருந்தும் கடுமையான பணிகளை ஏற்றுக் கொள்வதிலிருந்தும் பின்னோக்கி இழுத்திருக்கும்.

அண்மையில் பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே நடைபெற்ற போரின் போது தமிழக மக்கள் போருக்காகப் பெருமளவில் பொருளுதவி செய்தார்கள். நாட்டுப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு ரூபாய் ஆறு கோடி கொடுத்ததும் அல்லாமல், போர்வீரர்களின் நலனுக்காகவும் அவர்களோடு ஒத்துழைக்கும் வண்ணமும் வேறு பல நடவடிக்கைகளும் எடுத்த பெருமை தமிழகத்திற்கு உண்டு. கன்னர் ஆறுமுகத்தின் வீரச் செயல்கள் நம்முடைய வரலாற்றின் ஓர் அங்கமாகிவிட்டது.

போர்க்களத்தில் உயிர்நீத்த போர் வீரர்களின் குடும்பங்களுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு தன்னால் முடிந்த எல்லாவித உதவிகளையும் அளித்துள்ளது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

களத்தில் உயிர் நீத்த கன்னர் ஆறுமுகம்

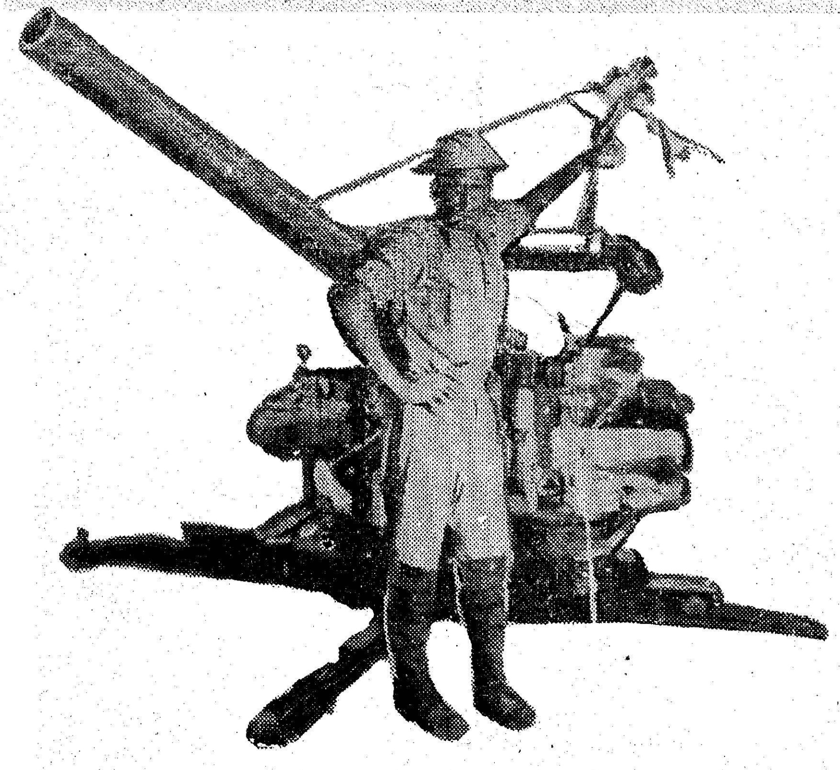

வழித்துணை...

இந்தியா சுதந்தரம் பெற்ற இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினை இந்த மாதத்தில் நாம் கொண்டாடுகிறோம். கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சோதனைகளையும் அறைகூவல்களையும் எதிர்த்து வெற்றிபெற்று வலுவடைந்துள்ள நமது நாடு, மேலும் அதிக ஒற்றுமையுடனும், உறுதியுடனும் தனது இலட்சியத்தை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களின் விடுதலை நாள் வெள்ளிவிழாச் செய்தி

நமது நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைத்து நின்று, தனது தகுதியை நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. ஆனால், பொருளாதாரத் தன்னிறைவு என்னும் பொருளாதார விடுதலையை நாடு இன்னமும் அடையவில்லை ஏழை மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் இன்னும் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டியிருக்கிறது.

ஏழ்மை, ஏற்றத்தாழ்வு ஆகியவற்றுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் நாம் வெற்றி பெறுவதற்கு நாட்டு மக்களின் ஒருமித்த முயற்சி அவசியம். நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கையும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடுமே நாடு சுதந்தரம் அடைவதற்குக் காரணமாக இருந்தன. நமது இலட்சியம் தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், இது வரையில் வேறு எந்த நாடும் இவ்வளவு பெரிய பணியில், ஈடுபட்டு இவ்வளவு சிக்கலான பிரச்சினைகளைச் சமாளித்ததில்லை. ஆகவே, இனி வரக்கூடிய நமக்குத் தெரிந்ததும் தெரியாததுமான தடைகளைச் சமாளிப்பதற்கு ஏற்ப நாம் வழி வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

எல்லாருக்கும் நீதியையும் சம வாய்ப்புகளையும் அளிப்பதும், ஒவ்வொரு குடிமகனும் முழு வளர்ச்சியடையத் தக்கதும் ஒவ்வொருவரும் ஜனநாயக முறையில் செயல்பட்டுத் தமது பரஸ்பர பொறுப்புக்களை உணர்ந்து நடப்பதற்குமான ஒரு புதிய சமுதாயத்தை நோக்கிச் செல்லும் நமக்குத் தன்னம்பிக்கையும், தைரியமும் வழித்துணைவர்களாக இருக்கட்டும்.

கடமைகளைச் செய்யாமலே உரிமைகளைத் தேடினால் அவை கானல் நீர் ஆகிவிடும்.

o o o

படிப்பறிவு இல்லாவிட்டால் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்குத்தன்னை அறியும் சக்தியே இல்லாது போய் விடும்.

o o o

செயலில் கெட்டவனை விட மனத்தில் கெட்டவனே மிகவும் கெட்டவன்.

o o o

சீர்திருத்தத்தில் கவலை சீர்திருத்தக்காரனுக்கே உண்டு ; சமூகத்திற்கு இல்லை.

o o o

உங்கள் சுதந்தரத்தில் யாராவது தலையிட்டால் அவ்விதம் தலையிடுவதைத் தடைசெய்யுங்கள்.

துன்பம் வந்துற்றபோது அழுகிறவர்கள் அடிமைகளாவார்கள்.

o o o

தேசத்தொண்டு என்பது மனித சமுதாயத்தின் தொண்டு என்றே என் கருத்திற்குப் படுகிறது.

o o o

நல்லவரின் எண்ணங்கள் ஒருபோதும் வீணாவதில்லை.

o o o

ஏழைகளுக்கும் தேவைப்பட்டவர்களுக்கும் உதவுவதைவிடப் பெரிய வேள்வி என்ன இருக்கிறது ?

o o o

நல்ல விதமாக அமைக்கப்படும் ராஜ்யத்தில் ஒருவர் இடத்தை இன்னொருவர் பிடித்துக் கொள்வது ஒரு நாளும் நடவாத காரியம்.

முயற்சிகள் சிறந்திட..

தமிழக முதல்வர் கலைஞர்

உரிமை பெற்ற மண்ணில் ஒரு நொடியேனும் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டு உயிர் துறந்த வீரர்கள் ஏராளம்! ஏராளம்!

அந்தத் தியாகத் திருமேனிகளின் கனவுகள் நனவாகிக் கால் நூற்றாண்டாகிறது.

விடுதலை பெற்ற நாட்டில் ஒரு நொடிப் பொழுதேனும் வாழத் துடித்தவர்களும் இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்கள் தாம். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சுதந்தரம் பெற்ற நாட்டில் வாழும் நாமும் இந்த மண்ணுக்கு உரியவர்களே!

ஒரு காலத்தில் பெரும் பேறாகத் தெரிந்தது நமக்குச் சாதாரணமாகவும் தெரியும் அளவுக்குக் காலம் வேகமாக ஓடுகிறது.

அன்று அடிமைத் தளையை அகற்றிடப் போராடியது ஏன்?

புதிய வாழ்வு கண்டிட—

பொருளாதார ஏற்றம் பெற்றிட—

புன்மைகள் நீங்கிட—

நன்மைகள் மலிந்திட—

எல்லாரும் எல்லாம் அடைந்திட—

கல்லாமை இல்லாது தொலைந்திட—

இவையே நாம் பெற்ற சுதந்தரம் நமக்குத் தரும் பெருமைகளாக இருந்திட முடியும்.

இந்த நிலைகளுக்காக நமது முயற்சிகள் தொடர்ந்தாலும், முழுமை காண முடியவில்லை என்ற பேருண்மையை இந்த விடுதலைத் திருநாள் வெள்ளி விழா ஆண்டில் ஒப்புக்கொள்வதில் தவறில்லை.

இந்த நேரத்தில் நாம் கணக்குப் பார்ப்பது நமது வருங்காலக் கடமைக்கு வழிகாட்டியாகவே அமையும்.

ஆகவே, நமது முயற்சிகள் மேலும் சிறக்க உறுதியுடன் பணியாற்றுவோம்! இதையே விடுதலைத் திருநாள் வெள்ளி விழா ஆண்டில் சூளுரையாக ஏற்போம்!

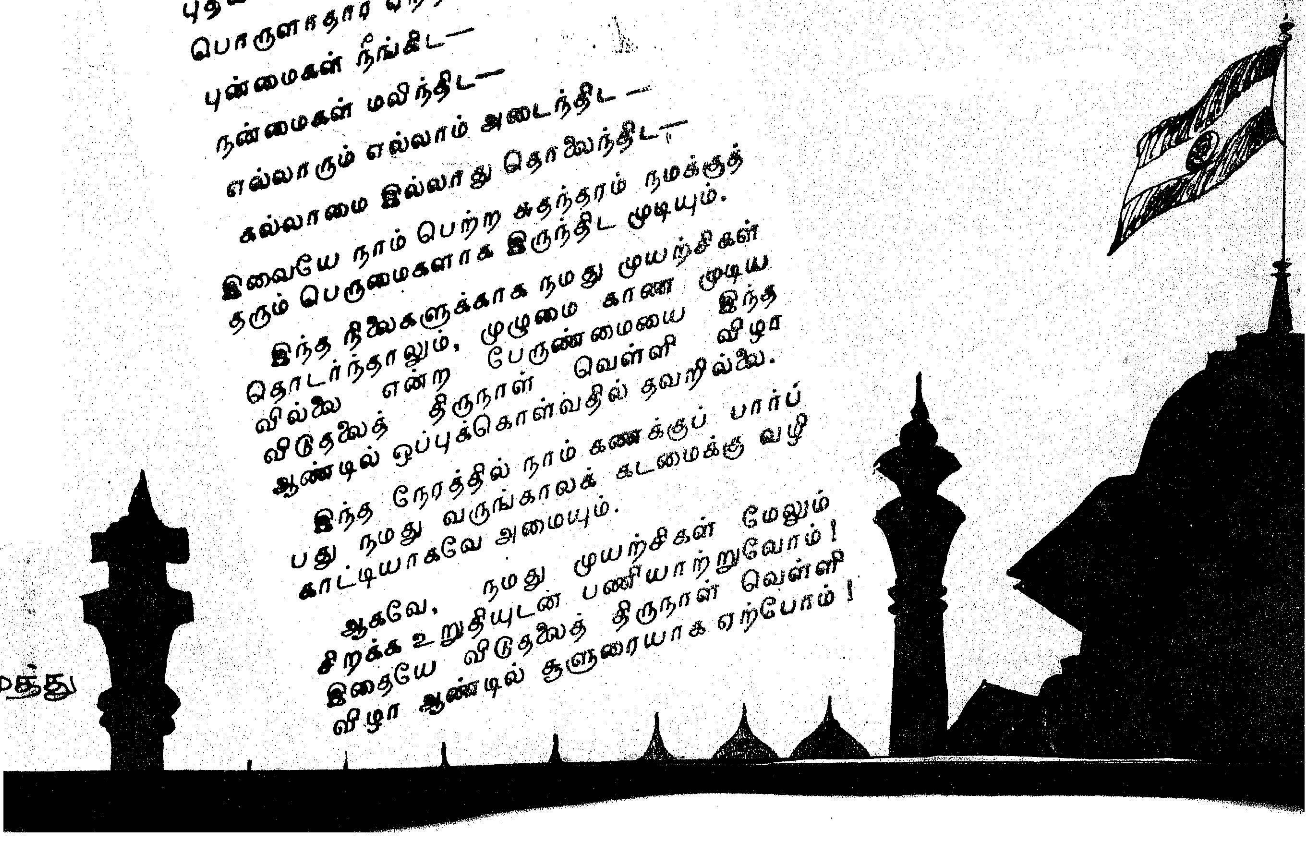

முத்து

ஒரு நள்ளிரவில்...!

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஆகஸ்டு 14-ஆம் தேதியன்று நள்ளிரவில், இந்தியா தனது அடிமைத் தளையை உடைத்தெறிந்துவிட்டுச் சுதந்தர நாடாக மலர்ந்தது. 1942-ஆம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்ட ''வெள்ளையனே வெளியேறு'' இயக்கத்துக்கு நாட்டு விடுதலை உச்சக் கட்டமாக அமைந்தது.

பெதிக்-லாரன்ஸ் பிரபுவின் தலைமையிலான பிரிட்டிஷ் அமைச்சகத் தூதுக் குழுவினர், ஆட்சி மாற்றத்துக்கான அரசியல் அடித்தளத்தை உருவாக்கினர்.

மாநிலச் சட்ட மன்றங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்கள் 650 பேரும் இரவு பன்னிரண்டு மணி அடித்தவுடன் வாக்குறுதி எடுத்துக் கொள்வதற்காக, டாக்டர் இராசேந்திர பிரசாத்தின் தலைமையில் கூடியிருந்தனர்.

திட்டத்தைத் திரு சவகர்லால் நேரு கொண்டு வந்து பேசுகையில், ''விதியுடன் கால ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்'' என்று கூறினார்.

''இரவு பன்னிரண்டு மணி அடித்து ஓய்ந்தவுடன், இங்குக் கூடியுள்ள அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்கள் அனைவரும், கீழ்க் கண்டபடி வாக்குறுதி எடுத்துக் கொள்வார்கள்'' என்று கூறும் தீர்மானம் முன் வைக்கப்பெற்றது.

''இன்னல்கள், தியாகங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் இந்தியப் பெருமக்கள் சுதந்தரம் பெற்றிருக்கும் இந்தப் புனித வேளையில், பழம் பெருமை வாய்ந்த இந்த நாடு உலக அரங்கில் தனக்குரிய இடத்தை அடைவதற்கும்—உலக அமைதிக்கும்—மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கும்—இந்த நாடு தன்னாலியன்றதனைத்தையும் செய்வதற்கும் ஏற்ப இந்திய நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் தொண்டு செய்வதற்கு இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினராகிய நான் தாழ்மையுடன் என்னை அர்ப்பணிக்கிறேன்.''

திட்டத்தை ஆதரித்துப் பண்டித நேரு பின்வருமாறுபேசினார்: ''நமது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது. வாக்குறுதிகளை முழு அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியாவிட்டாலும், கணிசமான அளவுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டும்; உலகம் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், இந்தியா விழித்து எழுந்து சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறது. பழையன கழிந்து புதியன புகுதலும், நீண்ட நாட்களாக ஒடுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நாட்டின் ஆன்மா விழித்தெழுந்து மீண்டும் பேசும் நிகழ்ச்சியும் வரலாற்றில் அபூர்வமாகத்தான் நிகழும். தாய் நாட்டின் சேவைக்கும், மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கும் எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்வோம் என்று இந்த நேரத்தில் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்வது முற்றிலும் பொருந்தும்.''

உத்தரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சௌத்ரி காலிக்குஸ்ஸமான் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து பேசினார்.

அதற்கு முன்னால், அவைத் தலைவர் டாக்டர் இராசேந்திர பிரசாத் தமது துவக்க உரையில், நாடு தனது இலட்சியத்தை அடைவதற்கு வழிகாட்டியமைக்காக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினார். காந்தியடிகளைப் பற்றிக் கூறுகையில், ''கடந்த 30 ஆண்டுகளாக நமக்குக் கலங்கரை விளக்கமாகவும், வழிகாட்டியாகவும், ஆலோசகராகவும் இருந்து வருகிறார்'' என்று புகழாரம் சூட்டினார்.

இரவு மணி பன்னிரண்டு அடித்தவுடன் அவைத் தலைவரும் மற்ற உறுப்பினர்களும் எழுந்து நின்று உறுதி மொழி எடுத்துக் கொண்டனர். அவைத் தலைவர் உறுதி மொழியை ஒவ்வொரு வாக்கியமாக வாசிக்க, உறுப்பினர்கள் இந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் திருப்பிக் கூறினர்.

அதன் பின்னர் அவைத் தலைவர், கீழ்க்காணும் செய்தியை வைசிராய் மவுண்ட்பேட்டன் பிரபுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று முன்மொழிந்தார்.

(அ) அரசியல் நிர்ணய சபை இந்தியாவை ஆள்வதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்று விட்டது.

(ஆ) மவுண்ட்பேட்டன்பிரபு 1947 ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதி முதல் இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பரிந்துரையினை இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை ஏற்றுக் கொள்கிறது.

இதற்குப் பிறகு பம்பாயைச் சேர்ந்த திருமதி ஹன்ஸாமேத்தா, டாக்டர் சரோஜினி நாயுடு அப்போது அங்கு இல்லாததால் நாட்டுக்குத் தேசியக் கொடியினை வழங்கினார்.

திருமதி சுசீதா கிருபளானியின் ''வந்தே மாதரம்'' பாடலுடன் அவைக் கூட்டம் துவங்கியது. கூட்டத்தின் முடிவிலும் அவரே ''சாரே ஜகான் சே அச்சா'' என்ற இந்திப் பாடலைப் (பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு பாரத நாடு) பாடினார்.

அரசியல் நிர்ணய சபையின் தீர்மானத்தை டாக்டர் இராசேந்திர பிரசாத்தும், திரு சவகர்லாலும் உடனடியாக வைசிராய் மவுண்ட்பேட்டன் பிரபுக்குத் தெரியப்படுத்தினர்.

"எனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள கௌரவம் குறித்துப் பெருமைப்படுகிறேன்; அரசியல் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு உங்கள் ஆலோசனைகளை நிறைவேற்ற முழு முயற்சி மேற்கொள்வேன்" என்று மவுண்ட் பேட்டன் பிரபு கூறினார்.

சபை உறுப்பினர்கள் முக மலர்ச்சியுடன் கலைந்து சென்றனர். பார்லிமென்ட் கட்டடத்துக்கு வெளியே கூடியிருந்த பெருந் திரளான மக்கள் அவர்களை வாழ்த்தி வரவேற்றனர். வரலாறு படைத்த அவை உறுப்பினர்களைக் கண்டு, வாழ்த்துவதற்காக உற்சாகம் கரைபுரண்டோடக் காத்து நின்ற கூட்டத்தினரைக் கட்டுப்படுத்துவது காவல் துறையினருக்கும் பெரும் பிரச்சினையாகி விட்டது.

டாக்டர் அம்பேத்கார் கூட்டத்தின் நெரிசலில் சிக்கிக் கொண்டார். அண்மையிலிருந்த முக்கியச் சாலையில் அமெரிக்கத் தூதர் திரு ஹென்றி கிரேயின் மனைவியார், கூட்டத்தில் தமது கணவரைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார். அவரைக் கண்டுகொண்ட ஒரு காவல் துறை அதிகாரி அவரை அழைத்துச் சென்று காரில் அமர்த்தினார்.

ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதியன்று மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு, கவர்னர் ஜெனரலாகப் பதவியேற்றார். அப்போதைய தலைமை நீதிபதி கானியா, வைசிராயின் தர்பார் மண்டபத்தில் (இப்போதைய ராஷ்டிரபதி பவன்) அவருக்குப் பதவி ஏற்பு செய்து வைத்தார். திரு நேருவின் தலைமையில் பதவியேற்ற புதிய அமைச்சரவைக்குக் கவர்னர் ஜெனரல் பதவி ஏற்பு செய்து வைத்தார்.

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு தமது 'கோச்' வண்டியில் ஏறி, அரசியல் நிர்ணய சபை கூடியிருந்த மண்டபத்துக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார். சபைக் கூட்டம் காலை பத்து மணிக்குத் துவங்கியது.

ஆகஸ்டு 8 தீர்மானம் என்று இந்தியாவின் வரலாற்றிலும் உலக வரலாற்றிலும் பொறிக்கப்பட்ட 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்னும் தீர்மானம் 1942 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் காங்கிரஸ் பெருங் குழுவில் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவர் யார் தெரியுமா?

பண்டித சவகர்லால் நேரு.

அந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்துபேசியவர் சர்தார் வல்லபபாய் படேல்.

இந்தியா சுதந்தரமடைந்ததைப் பாராட்டி உலகெங்கிலுமிருந்து வந்த வாழ்த்துச் செய்திகளைச் சபைக் கூட்டத்தில் டாக்டர் இராசேந்திர பிரசாத் வாசித்துக் காட்டினார்.

பிரிட்டிஷ் மன்னர் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியினை மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு வாசித்தார்.

மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு தமது உரையில், இந்தியத் தலைவர்களின் விவேகம், சகிப்புத் தன்மை, சிநேகபாவம் ஆகிய நற்குணங்களைப் புகழ்ந்து கூறினார். 'முதலில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த தேதிக்கு 10½ மாதங்கள் முன்னதாகவே ஆட்சி மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு இந்தியத் தலைவர்களின் அருங் குணங்களே காரணம்' என்றார் அவர். சர்தார் வல்லபாய் படேலின் தொலைநோக்கு மதி நுட்பத்தையும், பண்டித நேருவின் தீரத்தையும் கவர்னர் ஜெனரல் பாராட்டிப் பேசினார். 'உலகப் புகழ்பெற்ற தலைவர்களுள் நேருவும் ஒருவர்' என்றார்.

கவர்னர் ஜெனரலின் உரைக்குப் பதிலளித்துப் பேசிய டாக்டர் இராசேந்திர பிரசாத், "இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இன்றோடு முடிவடைந்தது; இனிமேல் பிரிட்டன் நமது உறவுகள், சமத்துவம், நட்புரிமை நன்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்கும்" என்றார்.

அவைக் கூட்டம் முடிந்து திரும்பிச்செல்லுகையில் மவுண்ட்பேட்டனும், அவரது மனைவியாரும், அவரது மகள் பாமிலாவும் வெளியே காத்திருந்த கூட்டத்தினரின் அன்புப் பிடியில் சிக்கித் தவித்துப் போயினர். கூட்டத்திலிருந்த எல்லாரும், அவர்களுடன் கைகுலுக்க முயன்றனர். அவர்கள் வைசிராயின் இல்லத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்த போது பகல் மணி பன்னிரண்டாகி விட்டது.

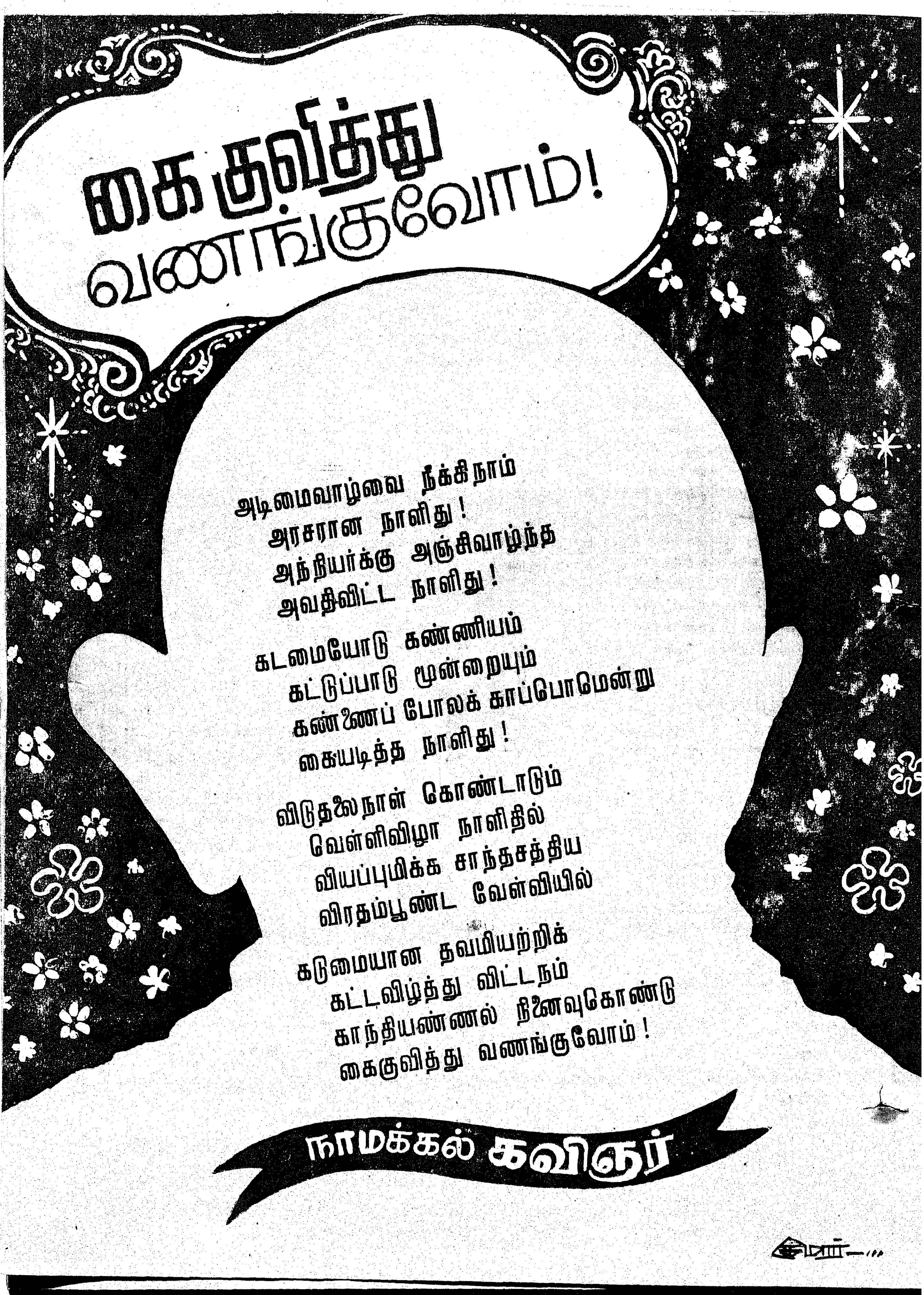
கை குவித்து வணங்குவோம்!
அடிமைவாழ்வை நீக்கிநாம்
அரசரான நாளிது!
அந்நியர்க்கு அஞ்சிவாழ்ந்த
அவதிவிட்ட நாளிது!
கடமையோடு கண்ணியம்
கட்டுப்பாடு மூன்றையும்
கண்ணைப் போலக் காப்போமென்று
கையடித்த நாளிது!
விடுதலைநாள் கொண்டாடும்
வெள்ளிவிழா நாளிதில்
வியப்புமிக்க சாந்தசத்திய
விரதம்பூண்ட வேள்வியில்
கடுமையான தவமியற்றிக்
கட்டவிழ்த்து விட்டநம்
காந்தியண்ணல் நினைவுகொண்டு
கைகுவித்து வணங்குவோம்!
நாமக்கல் கவிஞர்

விடுதலைப் போரிலே தமிழ் மொழியின் பங்கு

சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ. சிவஞானம்

இந்திய விடுதலைப் போரிலே மொழிவழிப்பட்ட தேசீய இனங்கள் ஆற்றியுள்ள கடமைகளை விரித்துரைத்தால், அது மாபெரும் காப்பியமாக அமையும். ஆதி காவியமான இராமாயணத்தை விடவும் பெரிய அளவுடையதாக அமையும்.

இந்திய விடுதலைப் போர் வரலாறு இன்னும் எழுதப்படவில்லை தமிழர், ஆந்திரர், கன்னடர், கேரளர், மராத்தியர், வங்காளியர் எனப்படும் மொழிவழித் தேசிய இனங்களைக் கணக்கிலெடுத்து, இந்திய விடுதலைப் போர் வரலாறு எதிர்காலத்திலேனும் எழுதப்படுமென்று நம்புவோமாக!

இந்திய மொழிகளிலே ஒவ்வொரு மொழியும் போர்க் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதனாற்றான், மொழிவாரி இன அடிப்படையில் விடுதலைப் போர் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் மட்டுமே கூடிக்கொண்டு அந்நிய மொழியிலே விடுதலைக்காகப் பிரச்சாரம் செய்தவரை, அது விடுதலைக்கான முயற்சியாக இருந்ததேயன்றிக் கிளர்ச்சியாகவோ, புரட்சியாகவோ அமையவில்லை.

லோகமான்ய திலகர், விடுதலைப் போரின் தளபதியான பின்னர்தான் பிரதேச மொழிகளிலே பேசியும், எழுதியும், பிரச்சாரம் செய்ய வழி வகுக்கப்பட்டது. பிரதேச உணர்வு-களுக்கும் முதன்மை தந்தார் திலகர். அதன்பின், மாநில மொழி ஒவ்வொன்றிலும் செய்தி இதழ்கள் வெளி வரலாயின. அவற்றில் பெரும்பாலானவை மாநிலங்களின் பெயர்களையே தாங்கின என்பதும் நினைவிற் கொள்ளத் தக்கதாகும்.

டாக்டர் பி. வரதராசலு நாயுடு, 'தமிழ்நாடு' என்னும் பெயரில் வார இதழ் தொடங்கிப் பின்னர் நாளிதழாக நடத்தினர்.

லோகமான்ய திலகர் 'மராத்தி' என்னும் பிரதேச மொழிப் பெயரில் செய்தி இதழ் நடத்தினர். வங்க வீரர் அரவிந்தர், 'வங்காளி' என்னும் பெயரிலே நாளிதழைக் கொண்டு வந்தார்.

'தேசோத்தாரகர்' என்னும் சிறப்புப் பெயர் கொண்ட கே. நாகேஸ்வர ராவ் பந்துலு, 'ஆந்திரப் பத்திரிகா' என்னும் பெயரில் சென்னையிலிருந்து நாளிதழ் வெளியிட்டார். இன்னும் 'கேரள கௌமதி', 'சம்யுக்த கன்னடம்' என்னும் மாநிலப் பெயர்களால் வெளிவந்த நாளேடுகள் பலவாகும்.

'இந்து' 'கிரானிக்கல்', 'ஸ்டாண்டர்டு' என்னும் பெயர்களில் வெளிவந்ந ஆங்கில ஏடுகளும் விடுதலைப் போருக்கு ஆதரவாக இருந்தவையாயினும் அவற்றைக் கண்டு அந்நிய அரசு அஞ்சவில்லை. மாறாகப் பிரதேச மொழிகளிலே நாளேடுகளும், வார-மாத ஏடுகளும் வெளிவந்த போதுதான் ஆங்கில அரசு அஞ்சியது. அந்த ஏடுகளை ஒடுக்குவதற் கென்றே அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் பிறப்பித்தது.

உண்மையில் ஆங்கில ஏடுகளை விடவும், பிரதேச மொழி ஏடுகளே விடுதலைப் போரில் ஈடுபடுமாறு மக்களைத் தட்டியெழுப்பின.

சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள சாதாரண மக்கள் விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்ட போதுதான் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தின் அடித்தளம் ஆட்டம் கண்டது. உழவர்களும், தொழிலாளர்களும் அணியணியாக ஊர்வலம் சென்றபோதுதான்—''அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்பதில்லையே'' என்று பாடிப் படை திரண்ட போதுதான் பரங்கியர் ஆட்சி பயந்து நடுங்கியது. இந்த மகத்தான எழுச்சிக்குப் மாநில மொழிகளிலே வெளிவந்த ஏடுகளே காரணமாயின.

விடுதலைப் போரில் மேடைப் பிரச்சாரம் ஆங்கில மொழியில் மட்டுமே நடந்த போது, அது வெறும் செவி விருந்தாகத்தான் அமைந்தது. அதுவும், உயர் தரக் கல்வி கற்றவர்களுக்கு மட்டுந்தான்; ஆம், மக்களுடைய சிந்தையைக் கிளறி, அவர்களைச் செயலில் ஈடுபடுத்தும் ஆற்றல் அந்நிய மொழிக்கு இருக்காதுதானே!

விடுதலைப் பேச்சாளர்கள் மக்களின் தாய்மொழியில் மேடையிலே பேசத் தொடங்கிய பின்னர் கொள்ளலாயினர். படித்தறியா மிக ஏழைக் கிழவனும், பாரதத்தின் விடுதலைப் போரில் பங்கு கொள்ளத் துடித்தான்.

விடுதலைப் பிரச்சார மேடையிலே ஆங்கில மொழி ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தவரை அந்நிய அரசு வேடிக்கை பார்த்தது. அத்தகைய பேச்சுகளை வெறும் பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகளாகக் கருதியது. மாறாக மாநில மொழியிலே பேசத் தொடங்கிய பின்னர் ''வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம்'' பிறப்பித்தது. கூட்டம் கூடும் உரிமையையே மக்களிடமிருந்து பறித்துவிட

‘144’ என்னும் எண் கொண்ட புதிய சட்டத்தைத் தோற்றுவித்தது. என்னே தாய் மொழிக்குள்ள வலிமை!

ஆங்கில மொழியிலே—படித்தவர்கள் மத்தியிலே—ராஜத்துவேஷச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியதற்காக யாரும் சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டதாக எனக்கு நினைவில்லை. தள்ளப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் எண்ணிக்கை விரல் விட்டு எண்ணிவிடக் கூடியதாகத்தான் இருக்கும். பெற்ற தண்டனையும் மாதக் கணக்கில்தான் இருக்கும். ஆனால், மக்களுடைய தாய் மொழியிலேயே பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்தவர்களிலே ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் ஆண்டுக் கணக்கில் தண்டனை பெற்றனர். ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டும் நாடு கடத்தப்பட்டனர். வீரச் சிதம்பரனார் பாமர மக்களைக் கூட்டி வைத்துப் பசுந் தமிழிலே பேசியதற்குத் தான் இரண்டு ஆயுள் தண்டனை பெற்றார்.

தமிழிலே சில பழமொழிகளைச் சொன்ன பாவத்திற்காகவும், விடுதலை வீரர்களுக்கு வெஞ்சிறை கிடைத்ததும் உண்டு. ‘‘காகம் பறவாது கட்ட பொம்மன் துரை சீமையிலே’’ என்னும் பழமொழியைச் சொல்லிச் சிறை சென்ற தேச பக்தர்களையும் நான் அறிவேன்.

விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலே, ஆங்கில மொழியில் தேச பக்தியூட்டும் நாடகங்கள் நடத்தப் படவில்லை. அவை தேவைப்படவுமில்லை. ஆனால், பிரதேச மொழிகளிலே பிரச்சார நாடகங்கள் நடத்தப் பெற்றன. ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத செஞ்சி தேசிங்கு, வீர சிவாஜி ஆகியோரின் நாடகங்களை நடத்தக் கூட ஆங்கில அரசு அனுமதிக்கவில்லை. ஆம், மொகலாயப் பேரரசை எதிர்த்து எழுதப்பட்ட உரையாடல்களிலே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பையும் எதிரொலிக்க முடிந்தது. அப்படி அந்நிய மொழியில் செய்திருக்கமுடியுமா? செய்தாலும், சாதாரணப்பொது மக்களை அது கவர்ந்திருக்க இயலுமா ?

அந்நாளில் அகில இந்தியப் புகழ் பெற்ற பெருந்தலைவர்களுக்குக் கூடப் பிரதேச ரீதியில் தான் சிறப்புப் பெயர்கள் தரப்பட்டன. டாக்டர் வரதராசுலு நாயுடு ‘தென்னாட்டுத் திலகர்’ என்று புகழப்பட்டார். திரு டி. பிரகாசம் பந்தலு, ‘ஆந்திர கேசரி’ என்று அழைக்கப்பட்டார். லாலா லஜபதிராய் ‘பாஞ்சாலச் சிங்கம்’ என்று பாராட்டப்பட்டார். இதெல்லாம் பிரதேச வெறி என்று பழிப்பார் அந்நாளில் இல்லை. தாய் மொழிப் பற்றையும், மாநில உணர்ச்சியையும் தூண்டித் தூபமிட்டதனால்தான் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போர் வீறு பெற்றது.

பாரதியாரின் பாடல்களிலே, நாடறிந்த பாடல்கள்—நாட்டு மக்களின் நெஞ்சம் கவர்ந்த பாடல்கள் தமிழ் மொழியையும், தமிழ் இனத்தையும் தமிழ் நாட்டையும் புகழ்ந்து பாடியவையேயாகும்.

மனித குலத்திற்கே மாணிக்கம் எனத் திகழ்ந்த மகாத்மா காந்தி, மொழி வேற்றுமை—மாநில வேற்றுமை—கடந்தவராக வாழ்ந்தார். அப்படிப்பட்டவர் விடுதலைப் போர்க்களத்தை விரிவுபடுத்தவும், விடுதலைப் போர்ப்படை வீரர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கவும் மொழிப் பற்றையும் மாநிலப் பற்றையும் திட்டமிட்டு ஊக்குவித்தார்.

காங்கிரஸ் மாநிலக் குழுக்களை மொழி அடிப்படையில், அமைக்குமாறு அடிகள் தூண்டியதே, பிரதேச மொழிப்பற்றை

என்து சிறு தொழில் வளர
சென்ட்ரல் பாங்க் உதவுமா?

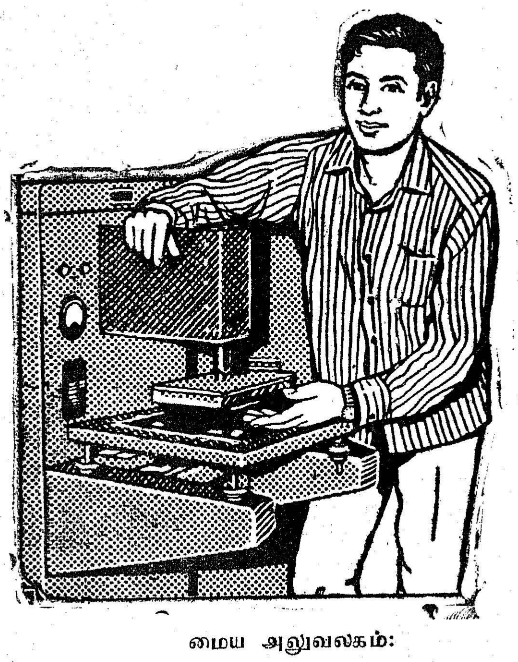

ஆம் ! உங்களுக்குச் சேவை செய்ய
சென்ட்ரல் பாங்க் காத்திருக்கிறது.
சிறு தொழில்களுக்குக் கடன் வசதி
செய்யத் தயாராக உள்ளது !

சிறு தொழில்களைத் துவக்குவதற்கு அல்லது புதுப்பிப்பதற்கு அல்லது விரிவு படுத்துவதற்கு உதவி செய்யப் பணத்துடன் தயாராக இருக்கிறது சென்ட்ரல் பாங்க். இந்தியா முழுவதும் ஆயிரக் கணக்கான தொழில் நிறுவனங்கள் தங்களது தொழிலை வெற்றிகரமாக நடத்திச் செல்லவும் தங்களது உற்பத்திப் பொருட்களை உள் நாட்டிலும், வெளி நாடுகளிலும் விற்பனை செய்யும் அளவிற்கு விரிவு படுத்தவும் சென்ட்ரல் பாங்கின் உதவியைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

நீங்கள் கூட சென்ட்ரல் பாங்கின் ஊக்கந்தரும் உதவியுடன் உங்கள் சிறு தொழிலில் வளம் பெற முடியும்.

அருகிலுள்ள எங்களது கிளை அலுவலகத்திற்கு இன்றே வருகை தாருங்கள்.

மைய அலுவலகம்:
மகாத்மா காந்தி ரோடு, பம்பாய்-1.

சென்ட்ரல் பாங்க் ஆப் இந்தியா

யும், பிரதேச உணர்வையும், வளர்ப்பதற்காகத்தான். மொழிப் பற்றின்றி நாட்டுப் பற்று வளராது என்ற உண்மையினைத் திலகரும், காந்தியடிகளும் தெள்ளத் தெளிய உணர்ந்தனர்.

விடுதலைப் போரின் போது பிரதேச மொழிகளிலே விடுதலை ஆவேசமூட்டும் பிரசுரங்கள் ஏராளமாக வெளி வந்தன. அந்தப் பிரசுரங்களைப் படித்துத் தாய் மொழியில் எழுதவும், படிக்கவும் மட்டுமே ஞானம் பெற்றிருந்த எளிய மக்களெல்லாம் அந்நிய ஆட்சி என்னும் நச்சு விருட்சத்தை ஆணி வேரோடு பெயர்த்து எறிய வேண்டும் என்னும் ஆவேசம் கொண்டனர்.

ஆண்டுதோறும் கூடும் காங்கிரஸ் மகா சபைகளிலே ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட 'தலைமையுரைகளும் நூல் வடிவம் பெற்றது உண்டு. ஆனால், அவற்றில் ஒன்றைக் கூட ஆட்சி தடை செய்யவில்லை. ஒன்றினால் கூடச் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள மக்களுக்கு விடுதலை ஆவேசம் மூட்ட இயலவில்லை. இதற்கு மாறாக, 16 பக்கங்களிலிருந்து 64 பக்கங்கள் அளவில் தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த பிரசுரங்களும், சிறு நூல்களும், சாதாரணப் பொதுமக்களுக்கு விடுதலை ஆர்வத்தை மட்டுமன்றி ஆவேசத்தையும் மூட்டின. அதனால், அந்தப் பிரசுரங்களை எழுதிய ஆசிரியர்களும், பதிப்பித்த பதிப்பாளர்களும் அச்சடித்துத் தந்த அச்சக உரிமையாளர்களும் கடும் தண்டனைக்குள்ளாயினர்.

காந்தியடிகள் 'இந்த் சுயராஜ்' என்னும் பெயரில் தமது கொள்கைகளைத் தொகுத்து நூலாக்கினார். அந்த நூலின் ஆங்கிலப் பிரதிகளை அரசு தடை செய்யவில்லை. குஜராத்தி மொழி உள்ளிட்ட பிரதேச மொழிகளில், வெளியான பிரசுரங்களைத் தடை செய்யாததோடு பிரதிகளையும் பறிமுதல் செய்தது. அவற்றை வெளியிட்டவர்களை — விற்றவர்களை — அச்சடித்தவர்களைச் சிறைக்குள் தள்ளியது.

சிறைச்சாலைகளில் அடைபட்ட அரசியல்கைதிகளுக்குக் குறிப்பாக 'ஏ' வகுப்பு 'பி' வகுப்புக் கைதிகளுக்குச் செய்தி இதழ்களும், புத்தகங்களும் தருவித்துக் கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

ஆங்கிலச் செய்தி இதழ்கள் அப்படியே சிறைக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டன. தமிழ்ச் செய்தி இதழ்களோ, அவற்றில் வெளியான விடுதலைப் போர்ச் செய்திகள் மைபோட்டு, மறைக்கப்பட்ட பின்னரே அரசியல் கைதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. ஆம். ஆங்கிலம் படித்தவர்களது தேச பக்தியை அரசு சந்தேகிக்கவில்லை. ஆனால், அவர்களுடைய தேசாவேசத்தை அரசு சந்தேகித்தது. தாய்மொழியில் மட்டுமே ஞானம் உடைய ஒவ்வொரு நபரையும் எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடிய தேசாவேசிகளாகக் கருதியது.

1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுப் பதினைந்தில் நாம் பெற்ற சுதந்தரத்திற்கு இன்று வெள்ளி விழா கொண்டாடுகிறோம். ஆனால், அந்தச் சுதந்தரம் எந்த எந்தச் சக்திகளால், எந்த எந்தச் சாதனங்களால் நமக்குக் கிடைத்தது என்பதனை நாம் மறந்தே விடுகிறோம்.

பிரதேசப் பற்றும், பிரதேச மொழிப் பற்றும் தேச பக்தியை வளர்த்த சக்திகளாகும். அப்படியே, பிரதேச மொழிப்பற்றுதான்—குறிப்பாக, நம் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழிப் பற்றுதான் நம்மையெல்லாம் விடுதலைப் போர்க்களத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் கருவிகளாக அமைந்தன.

எந்தச் சக்திகளால் — எத்தகைய சாதனங்களால் நாட்டிற்குச் சுதந்தரத்தை நாம் தேடினோமோ, அந்தச் சக்திகளும், சாதனங்களும் சுதந்தர இந்தியாவில் போற்றப்படுகின்றனவா ?

தாய்மொழியைப் பயன்படுத்தி நாட்டிற்குச் சுதந்தரம் தேடினோம். ஆனால், சுதந்தரம் பெற்ற நாட்டிலே தாய்மொழிக்கு —தமிழுக்கு விடுதலை வழங்கினோமா ?

''செந்தமிழ் நாடென்னும்
போதினிலே—இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே''

என்று மாநிலப் பற்றை ஊக்குவித்துத் தேசப் பற்றை வளர்த்தார் பாரதியார். அந்த மாநிலங்கள் விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் உரிமை வாழ்வு நடத்துகின்றனவா ?

''தமிழன் என்று சொல்லடா, தலை நிமிர்ந்து நில்லடா'' என்று தமிழ் இன ஆவேச மூட்டி, விடுதலைப் போரிலே தமிழர்களை ஈடுபடச் செய்தார் நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள். அந்தத் தமிழ் உணர்ச்சி விடுதலை இந்தியாவில் தேசபக்தர்களால், போற்றி வளர்க்கப்படுகின்றதா ?

அந்நிய ஆட்சிக் காலத்திலே மாநிலப் பற்றைக்கொண்டு தேசப் பற்றை வளர்க்க முடிந்ததென்றால்—தாய் மொழிப் பற்றை ஊக்குவித்து விடுதலை ஆர்வத்தை வளர்க்க முடிந்ததென்றால்—நாம் பெற்றுவிட்ட சுதந்தரத்தைப் பாதுகாக்கவும் மாநில உணர்ச்சி பயன்படும் அல்லவா ?

அடிமை இந்தியாவிலே பாரத தேச பக்தியை வளர்க்கும் எருவாக மாநிலப் பற்றும் — தாய்மொழிப்பற்றும் பயன்படுமானால் சுதந்தர இந்தியாவிலே மட்டும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை அழிக்கும் நஞ்சாக மாநிலப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் இருக்கமுடியுமா?

இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளையெல்லாம் கிளறிவிடும் ஆண்டாக வெள்ளி விழா ஆண்டு அமையட்டும்! 'இந்தியன்' என்ற சமுதாய உணர்வும், 'தமிழன்' என்ற இன உணர்வும் பெற்று விட்ட சுதந்தரத்தைப் பாதுகாக்கும், அரண்களாக அமையும் என்று நம்புவோமாக !

வாழ்க சுதந்தர இந்தியா !

வளர்க, தாய்மொழிப் பற்று !

விடுதலை விழா நாளில் நமது கூவுரை

பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரை

விழா என்ற தமிழ்ச் சொல் விழை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுடன் பொருள் தொடர்புடைய ஒரு மந்திரச் சொல் ஆகும். விழைதல் என்பது, ஆர்வத்துடன் விரும்பி வருங் கால வாழ்வு நலம் பற்றிக் கனவு காண்டல் என்று பொருள்படுவது ஆகும். விழா நாள் என்பது இதனால் கனவார்வத் திட்டமிடும் நாள் ஆகிறது.

பொங்கல் விழா என்பது பொழுது போக்கு விழாவோ, மகிழ்ச்சி விழாவோ, ஏற்கெனவே கண்ட வளத்துக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விழா மட்டுமோ கூட அன்று; அது இனி வர வேண்டும் வளம் பற்றி முனைப்பாக அவா ஆர்வங்கொண்டு அதற்கு வகை கோலும் விழாநாள் ஆகும்.

இந்திய விடுதலை விழாநாள் ஒரு பொங்கல் விழா நாள்; நாட்டினத்தின் பொங்குமாவளக் கனவார்வத் திட்டநாள் ஆகும். இது மட்டுமோ? இந்தியா ஒரு நாடு மட்டுமன்று; உலகினுள் ஓர் உலகு; ஒரு குட்டி உலகு; மனித இன நாகரிக வளத்திற்கே வழிகாட்டியான ஒருநாகரிகவளத் தேர்வுப் பண்ணை. இதனால், சரியான முறையில் கொண்டாடப் பட்டால், இந்திய நாட்டு விடுதலை விழாநாள் இந்திய நாட்டின் வளத்துக்கு வழி காட்டும் விழாநாள் மட்டு மன்று; மனித உலகின் வளத்துக்கே வழிகாட்டும் நாள் ஆகும்.

இந்தியாவுக்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்த காந்தியடிகள் இந்தியாவின் தந்தை மட்டு மல்லர், அவர் மனித இனத்துக்கே மாணிக்கமாவர் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர் உரிமைச் சேயான முன்னாள் இந்திய முதல்வர் சவகர்லால் நேரு இந்திய மாமணி மட்டுமல்லர்; ஆசியாவின் சோதி, அகில உலகின் பெருந்தலைவர்களுள் ஒருவராக விளங்கியவர் என்பதும் இங்கே குறித்துணர வேண்டிய செய்தி ஆகும்.

விடுதலை வரலாறு என்பது இந்திய வரலாறே; தமிழக வரலாறே!

இந்திய விடுதலை நாளில் நாம் விடுதலையைக் கொண்டாடினால் போதாது. விடுதலை வரலாற்றுக் காவியத்தை ஆய்ந்து கற்க வேண்டும் நாள் அது. எல்லாரும் பொதுவாகக் கருதுவது போல், அது காங்கிரசின் இயக்க வரலாறு மட்டுமன்று; பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் வரலாறுகள் மட்டும் கூட அன்று. நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் முன்னோடியலையாக 1857-ல் நடைபெற்ற இந்தியப் புரட்சியை ஆய்ந்து கண்டார் வீரசவர்க்கார் அதனுடன் விடுதலை இயக்க வரலாறு தொடங்கினார் அவர் ஆனால், மற்றொரு பெருந்தலைவர், சிலம்புச்செல்வர் சிவஞான கிராமணியார், அதனினும் முற்பட்ட மூல அலைகளாக வேலூர் போராட்டத்தையும், ஐதர் - திப்புவின் மைசூர் போராட்டத்தையும், பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கட்டப் பொம்மன் போராட்டத்தையும் துருவி ஆய்ந்து மக்கள் மனக்கண்முன் நிறுத்தியுள்ளார்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திலேயே ஓர் உயிர்ப் போராட்டமாயமைந்த வான் புகழ் வள்ளல் வ.உ. சிதம்பரனாரின் கப்பல் போராட்டத்தை இந்தியாவின் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தவரும் அவரே!

கட்டப்பொம்மன் போராட்டத்துக்கும் முற்பட்ட புலித்தேவன் போரெழுச்சியை ஆய்ந்து கண்டுரைத்த தலைவர்களும் உண்டு.

சிலம்புச் செல்வர் சிலப்பதிகாரத்தையே இந்தியாவின்— ஒரு நாட்டின் அல்லது தேசியக் காப்பியமாகக் கண்ணகியையே விடுதலைப் போர்களின் ஒரு முன்னோடி முரசமாகக் கருதினார்.

இந்தியாவின் ஆன்மீக விடுதலை இயக்கம் தொடங்கியது இவற்றிலன்று; உபநிடதங்களிலேயே தொடங்கி விட்டது என்று கருதினார், இந்தியாவின் தந்தையான காந்தியடிகள்.

கருதிக்காண வேண்டிய கருநிலை உண்மை

இந்திய விடுதலை நாளன்று நாம் கருதிக் காண வேண்டிய மற்றுமொரு பேருண்மை உண்டு.

இந்தியாவின் விடுதலை வரலாற்றை நாம் முழுமையாகக் காண வேண்டுமானால், இந்தியாவின் வரலாறு முழுவதையுமே ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்துடன் ஆய்ந்து உணர வேண்டும்.

இந்தியாவின் விடுதலைப்போர் வெள்ளையராட்சியை மட்டும் எதிர்த்த போர் அன்று. வெள்ளையருக்கும் முன்னும் அயலார் இந்தியாவின் மீது படையெடுக்க வில்லையா? இந்தியரை அடிமையாக்கவில்லையா? உண்மையில் இந்தியாவின் பகைவர் வெள்ளையரோ, இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்த பிற அயலாரோ அல்லர். அப்படையெடுப்புகளுக்கு வழிவகுத்த, உதவிய இந்தியாவின் வலிமைக் கேட்டுப் பண்புகளே இந்தியாவின் உண்மைப் பகைப் புலம் ஆகும்.

இப்பண்புக் கேடுகள் எல்லாம் நம் அரசியல் விடுதலை பெற்ற அன்றே போய்விட்டனவா? இல்லை என்பதை நாம், நம் வாழ்வுப் போக்கை ஒரு சிறிது நோக்கினாலும் அறியலாம்.

ஒற்றுமைக் கேடு, சாதி மத வேறுபாட்டுப் பூசல், மூட நம்பிக்கைகள், சமுதாயத்திலே உரிமையுடையவர் — உரிமையற்றவர்—தேவைக்கே செல்வமற்று உழைத்தும் உணவு

பெறுதவர் — உழையாமலே தேவைக்கு மேல் பெற்று நாட்டுக்குச் சுமையாக வாழ்பவர்—இத்தகைய வேறுபாடுகள் அடிமைத்தனத்தால் வளர்பவை மட்டுமல்ல அடிமைத்தனத்தை வெற்றிலை பாக்கு வைத்து அழைப்பவையும் இவையே ஆகும்.

இவற்றை நீக்குவதே, நீக்கப் பாடுபடுவதே விடுதலைக்குப்பின் நடத்தப்பட வேண்டிய மெய் விடுதலைப் போராட்டம் ஆகும்.

நாட்டின வாழ்வின் அடிப்படைப் பண்புவளர்ச்சி

விடுதலை நாட்டினத்தின் உடலானால், நாட்டின உணர்வு (தேசிய ஆர்வம்) அதன் உயிராகும். விடுதலை வரலாறு என்பது நாட்டின உணர்வு வரலாற்றின் ஒரு பாகமேயாகும். பல நாடுகளுக்கு விடுதலை வரலாறு கிடையாது. ஆனால், எல்லா நாடுகளுக்கும் முன்னோ, பின்னோ நாட்டின் உணர்வு வரலாறு ஏற்பட்டுவிடும். விடுதலையும், பல சமயம் விடுதலைப் போராட்டம் தூண்டும் வகையில் அடிமைத்தனம் கூட, நாட்டின உணர்வை வளர்த்துப் பெருக்கும்.

நாட்டின் உணர்வு வரலாற்றின் ஒரு பகுதியே அரசமைப்பு வரலாறு (Constitutional History) ஆட்சி முறை வரலாறு (Administration and History of Administration) ஆகியவை.

இந்தியாவின் வரலாறு இன்னும் சரிவர எழுதப்படவில்லை. அது பெரும்பாலும் அயலாட்சி வரலாறாகவே இன்னும் இருந்து வருகிறது. விடுதலை இயக்க வரலாறோ, அரசமைப்பு, ஆட்சியமைப்பு வரலாறுகளோ, நாட்டுணர்வு வரலாறோ இன்னும் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் கனவுகூடக் காணாதவை. நாட்டின உணர்வு நம் புதிய அரசுகளை இயக்கி வந்துள்ளனவேயன்றி, அயலாட்சிக் கால, அயல் மொழியாட்சிக் கால ஆட்சி வகுப்பை இன்னும் தொடவேயில்லை.

இந்தியாவின் நாட்டின உணர்வு பற்றிய வளர்ச்சி வரலாற்றில் சேர மன்னர் காலம், சோழ மன்னர் காலம், விசயநகரப் பேரரசுக் காலம், சிவாஜி காலம் ஆகியவற்றின் பங்கு வருங்கால வரலாற்றுப் புத்தாய்வாளரால் காண வேண்டிய ஒன்று ஆகும்.

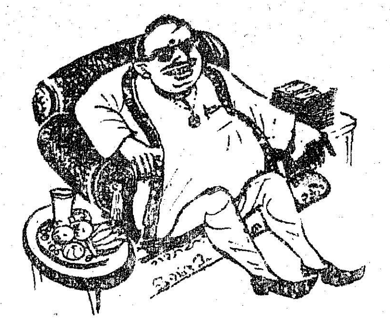

நாட்டின வாழ்வின் வருங்கால வளத்திட்டம்

நாட்டின வாழ்வு என்னும் தோட்டப் பயிர் வளத்துக்கு அடிநிலம் நிகழ்காலமே. வரலாறு இதன் ஆய்விலிருந்தே தொடங்க வேண்டும். இன்றைய இந்திய வரலாற்றாசிரியரிடம் நாம் இதைக் காண முடியவில்லை. அவர்கள் இறந்த காலத்திலிருந்தே தம் கற்பனை வரலாறு தொடங்குகின்றனர். ஆயினும் நிகழ் காலத்துக்கு விளக்கம் தருவது இறந்த காலமே. வரலாற்றின் இரண்டாம் பிரிவு இதுவே. வரலாற்றுப் பயிருக்கு இந்த இறந்த கால ஆய்வு வேரும், உரமுமாய் அமைகிறது. இந்த இறந்த காலத்தின் கருவிலிருந்து நிகழ் காலத்தில் வளர்ந்த நாட்டுணர்வே அப்பயிருக்கு நீராய்க் காற்று மண்டலமாய் அமைவது. ஆனால் பயிரின் பயிர்ப்பகுதி, வாழ்பகுதி நிலத்துக்கு மேலேயே காணப்படுவது போல, வரலாற்றின் உயிர் நாட்டினத்தின் வருங்கால வள நோக்கேயாகும்.

வரலாற்றாசிரியர் இன்னும் இந்நோக்கை வளர்க்கவில்லை; வளர்க்க எண்ணவில்லை.

நம் நாட்டின் இறந்தகாலப் பண்பு வளர்ச்சி, இயல் அல்லது விஞ்ஞான வளர்ச்சி, கலை வளர்ச்சி இவற்றின் ஆய்வே நம் வருங்கால வள ஆக்கத் திட்டங்களின் வேர் முதல், கரு முதல். வெளியுலகின், பிற நாடுகளின் வளர்ச்சியை ஆய்ந்து அதனுடன் இயைப்பதே அதன் நிகழ்கால வளர்ச்சி. இந்த இரண்டின் மீதும் கட்டியெழுப்பப் படுவதே வருங்கால விஞ்ஞானம், வருங்கால வளம். இது, நம் நாட்டை வளப்படுத்துவது நமக்கு அரைப் பெருமை. இதுவே மற்ற நாடுகளையும், உலகத்தையும் மற்ற நாடுகளுடன் நின்று கொடுக்கல் வாங்கல் போட்டியிட்டு வளர்க்குமேயானால், அந்நிலை நம் நாட்டின் முழுப் பெருமை, அதன் பொங்கு மாவளம் ஆகிவிடும்.

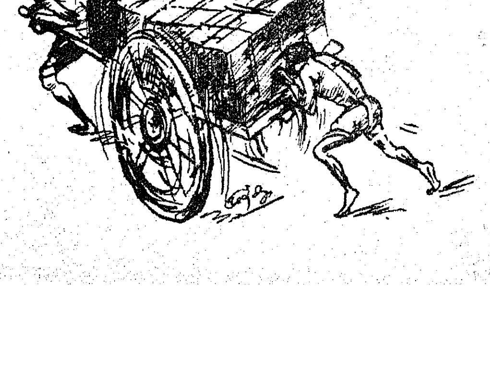

விடுதலையின் பயன் வாழ்வின் பொங்கல். அதை அடையாவிட்டால், விடுதலைக்கு நம் மாவீரர் கொடுத்த விலை வீணேயாகும்.

நம் விடுதலைப் போராட்டம் நமக்குத் தர வேண்டும் படிப்பினைகளை நாம் ஆய்ந்து காண வேண்டும். எவ்வளவு கல்லடி, குண்டடி பெற்று, எத்தனை சிறைத் தண்டனை, தூக்குத் தண்டனை, எத்தனை குருதி சிந்தி நம் முன்னோர் நமக்கு இந்த விடுதலையை வாங்கித் தந்தார்கள் என்பதை நாம் மறத்தல் கூடாது. இவ்வளவு விலை கொடுத்து அவர்கள் வாங்கித் தந்த விடுதலையை நாம் உடல் குனியாமல், உறுப்பு அலங்காமல் வாளா அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் நாம் அவ்வீர முன்னோர்களின் வழித்தோன்றல்கள் ஆகிவிடுவோமா?

விடுதலை என்பது நல் வாழ்வுப் பயிரின் விதை. பயிர் வளர்க்க விதையைப் பயன்படுத்தாமல், அதை அழித்து நாம் வாழலாமா?

புலிக்குப் பிறந்த பூனையாய், மலையின் மரபில் வந்த மண்ணாங்கட்டியாய் நாம் வாழ்வதா?

விடுதலை என்பது நாட்டினத்தின் உயிர்நிலை. ஆனால், அதுவே நாட்டினத்தின் குறிக்கோள் அன்று. விடுதலை மட்டுந்தான் நாட்டினத்தின் குறிக்கோள் என்றிருந்தால், நாம் விடுதலை பெற்றுவிட்ட பின் சும்மா இருந்துவிடலாம். ஆனால், விடுதலை நாட்டின வாழ்வின் தொடக்கம்; முடிவன்று; அது நாட்டின வாழ்வின் வளமன்று; வளத்திற்கான ஒரு கருவி மட்டுமே.

விடுதலை பெற்ற நாட்டில் வாழ்பவர் எல்லாம் விடுதலை வாழ்வுடையவர் ஆய்விட மாட்டார். விடுதலையை நாம் வாழ்க்கை வளமாக, நாட்டினப் பெருமையாக, நாட்டினப் பண்பாடாக மாற்ற வேண்டும். அதுவே விடுதலை பெற்றதன் பயன்.

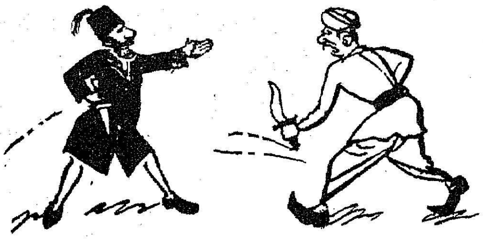

விடுதலை என்பது காசுமுறி. அதைப் பொருளகத்தில் கொடுத்துப் பணமாக்காமல், பற்பொடி வைத்து மடக்கப் பயன்படுத்துவதா?

நாட்டின் பெருமை அதன் அளவிலோ, மக்கள் தொகையிலோ இல்லை. அதன் மக்கள் வாழும் வளத்தில், பண்புயர்வில், பிற நாடுகளுக்கு வழிகாட்டியாக நின்று மனித நாகரிக வரலாற்றில் நாம் பெறும் இடத்திலேயே அது அமைந்து கிடக்கிறது.

பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்த பிள்ளைகள் அப்புகழ் நிழல் கடந்து எளிதில் பெருமை நாட்டிவிட முடியாது என்று கூறப் படுவதுண்டு. நம் இந்தியாவகையில் இது முற்றிலும் உண்மை என்றே கூறிவிடலாம். உலகின் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக, அறிவில்—செல்வத்தில்—ஆற்றலில்—கலை, நாகரிகத் துறைகளில் முதல் நாடாக விளங்கியது இந்தியா. இன்றோ, பல துறைகளில் கிட்டத் தட்ட கடைப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறோம். பல துறைகளில் பத்தா மிடத்துக்குப் பன்னிரண்டாமிடத்துக்குப் போட்டியிட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்துடனே இந்திய இளைஞன், இளநங்கை ஒவ்வொருவரும் இந்திய வரலாற்றை, இந்தியாவின் மொழி இலக்கிய, கலை, சமய வரலாறுகளைக் கற்க வேண்டும். கற்று, உலக நாகரிகப் பந்தய ஓட்டத்தில் இந்தியா அடைந்த பெருந்தோல்விகளுக்குக் காரணமான தீங்குகளைக் கண்டு பிடித்து அவற்றை நீக்க வகை காணவேண்டும்.

விடுதலை நாள், குடியரசு நாள் ஆகிய விழா நாட்களில் நாம் இந்நற் பணிகளைத் தொடங்கிவைக்க வேண்டும்.

ஏன் இந்தப் பொருந்தா நிலை?

உலக வாழ்வில் நம்மைவிட மிகப் பிந்தி வாழ்க்கை தொடங்கியவர்கள், நம்மைவிட மிக மிகக் குறைந்த வளமுடையவர்கள் நம்மை முந்திக்கொண்டு போயிருக்கிறார்களே! அவர்கள் முற்போக்கின் மறை திறவுகள் எவை என்பதை நாம் அறிய வேண்டும்.

உலகத்துக்கெல்லாம் செல்வமும், நாகரிகமும், கலையும் அறிவும் வழங்கிய நாடு இந்தியா. எல்லா நாடுகளுக்கும் உணவும், உடையும், தொழில் வளங்களும், அணி மணிப் பூண்களும் வழங்கிய நாடு தான் இது. ஆனால், மொழியில், கலையில், அறிவியலில், தொழிலில் எதிலும் பார்த்துப் பார்த்துப்பின் பற்றும் நிலை, கெஞ்சி வாழும் நிலை ஏற்பட்டதேன்? அயல் நாட்டுப் பொருள்தான் நல்ல பொருள் என்ற நிலையும், அந்த நல்ல பொருளும் இந்நாட்டினர்களுக்கு மட்டும் எட்டாப் பொருள் என்று மக்கள் ஏங்கித் தவிக்கும் நிலையும் இன்று வளர்ந்திருப்பதேன்? இவற்றுக்கு நாம் விடைகாண வேண்டும். அந்த விடையின் மீதே நம் நாட்டுப் பணி, நாட்டுத் திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

நம் வருங்கால நாட்டுவளம் என்னும் கட்டடத்தைக் கட்டியமைக்க நமக்கு வேண்டும் செங்கற்களாக, மரப்பாளங்களாக, காரைச் சாந்தாகப் பயன்பட வேண்டியவை இவை.

பேரறிஞர் அண்ணாவின் சிவாஜி நாடகம் தரும் படிப்பினை

ஒரு நாட்டின் பெருமைகள் கூட அந்நாட்டின் நல்வாழ்வு ஆகமாட்டா என்பதைப் பேரறிஞர் அண்ணா தம் சிவாஜி நாடகம் மூலம் இந்திய நாட்டுக்கு அளித்துள்ள அரசியற் படிப்பினை காட்டுகிறது.

சிவாஜி கால இந்தியாவில் உலகச் செல்வத்தில் முக்கால் பாகம் இந்தியாவிலேயே குவிந்து கிடந்தது. இந்தியாவின் தொழில் வளத்தை நம்பியே உலகம் அன்று வாழ்ந்தது. இந்தியாவின் கப்பல்களே அன்று உலகத்தின் தலைசிறந்த கப்பல்கள். சிவாஜி தன் நிலப்படையாலும், பெற்ற வீரத்தாலும், வட திசையில் முகலாயச் சக்கரவர்த்தியின் படைகளையும், தென்னகத்தின் சுல்தான்கள் படைகளையும் துரத்தித் துரத்தியடித்தான். அவன் கப்பற்படை போர்ச்சுக்கீசியரையும், டச்சுக்காரரையும், ஆங்கிலேயரையும் மராட்டிய நாட்டின் பக்கம் அணுகவொட்டாமல் தடுத்தது. அவன் பக்தியையும், ஒழுக்க உயர்வையும், தூய வீரத்தையும், கண்ட சக்கரவர்த்தியாகிய ஔரங்கசீப்பே அவனைத் தன்னோடொத்த சக்கரவர்த்தியாக ஏற்றுக் கொள்ள இசைவுதர ஆர்வங்கொண்டார்.

ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் வழிவந்த மாபெரும் பக்தன் தான் சிவாஜி. அவர்கள் பாடலைப் பாடிக் கொண்டுதான் அவன் வாட்போரிட்டான். மக்கள் அவனை நேசித்தனர். மாற்றார் அவனை மதித்தனர். ஆயினும், சதாராவில் ஒரு தடவை, வேலூரில் ஒரு தடவை, தஞ்சையில் ஒரு தடவையாக மூன்று தடவை அவன் முடி சூட்டி மூவரசாள முயன்றும், மக்களின் மட மூடநம்பிக்கைகளின் ஆட்சி காரணமாக அவ் வீரப் பெருமகனால் இந்தியாவின் விடுதலையாட்சியை, நல்லாட்சியை நிறுவ முடியவில்லை.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இந்த அரசியற் பாடத்தைத் தமிழரேயன்றி, மராட்டியரும் பிற இந்தியரும் அறிந்து புது நாட்டின வாழ்வு வகுக்கும்படியான சூழல் விடுதலை நாளில் உருவாக வேண்டும்.

முப்பால் முதல்வர் கண்ட கனவு

முடியாட்சிக் காலம் மலையேறிவிட்டது. இது குடியாட்சிக் காலம். நம் ஆட்சியை நாமே அமைத்து, நம் ஆட்சியாளரை நாமே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய கடும் பொறுப்பான நிலை நமக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. வீடுகட்ட நினைப்பவன் பொருளைச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்வதுடன் தக்க பொறியரைத் தேடித் திட்டமும், தக்க கொத்தரை—தச்சரைத்தேடி அவர் உதவியும் பெறுவது போல, நம் வருங்கால வளத்தை, நம் ஆட்சியைக் கட்டமைக்க வேண்டிய நாம் நம் நாடு பற்றி, நம் நல்லாட்சி முறை பற்றி, கல்வி பற்றி, கலை பற்றி, நம் தேவைகள், நிலைகள்பற்றி ஆட்சித் தலைவரை, அறிஞரை, கலைஞரை, நம் சமயத் தலைவரை அணுகித் தக்க அறிவுரை தருமாறு அவர்களைப் பணிக்க வேண்டும்.

இக்காலத்தில் மக்கள்தான் மன்னர். இனி நம் நாட்டு மக்கள் எவரையும் கும்பிட்டுப்

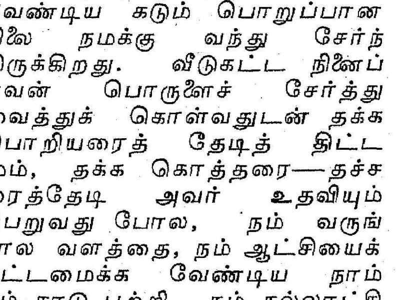

பணிந்து வாழ்வது தகாது. அறிஞர், கலைஞர், ஆட்சியாளர் ஆகிய எல்லாரையும் தாமே மன்னராயிருந்து மக்கள் உத்தர விட்டு வேலை வாங்க வேண்டும். அவர்களைக் காண நடுங்கும் நிலை இருக்கக் கூடாது.

நம் பழந்தலைவர்கள், அறிஞர்கள் அயலாட்சி, முடியாட்சி, ஆகியவற்றை வெறுத்தனர். தன்னாட்சி, குடியாட்சி ஆகியவற்றைக் கனவு கண்டனர். ஆனால் இன்றைய நம் அறிஞர்கள், நம் ஆட்சியாளர்களோ கூடக் குடியாட்சி தாண்டிப் பொது நெறியைப் (சமதருமத்தை), பொது நெறி தாண்டிச் சம நெறியை (பொதுவுடைமையை) இவற்றையும் தாண்டித் தாய்மை யாட்சி அல்லது வாழ்நல ஆட்சியை (Welfare Government) நாடிக் கனவு காணத் தொடங்கி விட்டனர்.

மக்களிடையே மக்களறிஞரின் கனவு குடியாட்சி ஆகும்.

ஆட்சியாளரிடையே ஆட்சியறிஞரின் கனவு தாய்மை ஆட்சி அல்லது வாழ்நல ஆட்சி ஆகும்.

இந்த இரண்டு கனவுகளும் இணைந்த கனவாட்சி ஒன்று உண்டு. அதுவே பொங்குநல ஆட்சி, திருவள்ளுவர் கண்ட அருளன்பாட்சி.

தன் வருங்காலக் காதற் கணவன் இப்படி இருக்க வேண்டுமென்று நங்கை கனவு காண்கிறாள், கனவு ஓரளவேனும் நிறைவேறுமோ என்று ஏங்கித் தவங்கிடக்கிறாள்.

தன் வருங்காலக் காதற் காரிகை இப்படி இப்படி இருக்க வேண்டுமென்று நம்பியும் கனவு காண்கிறான். கனவு ஒரு சிறிதளவேனும் நிறைவேறுமோ என்று ஏங்கித் தவங் கிடக்கிறான்.

இருவரும் சந்திக்கின்றனர்.

'ஆகா! நான் கண்ட கனவெலாம் கடந்து நிற்கும் காளை இவன் அல்லனோ?' என்று மகிழ்கிறாள் அவள். 'ஆகா! நான் கண்ட கனவெலாம் கடந்து நிற்கும் காரிகை இவள் அல்லவோ?' என்று மகிழ்கிறான் அவன்.

நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு நம் முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகிய இருதரப்பினரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இருவரும் ஒற்றுமைப்படாவிட்டால் நாடு நாசமாகிவிடும். தொழிலில் முன்னேற்றம் அடைந்த பிறகே இங்கிலாந்தில் சமதர்மம் வந்தது. நாட்டின் தொழில்களை வளர்ச்சியுறச் செய்த பிறகுதான் நாம் சமதர்ம முறையில் பங்கீடு செய்யும் முயற்சியில் இறங்க வேண்டும்.

நாட்டின் வலிமை நமது ஒற்றுமையால் மட்டும் அமைந்துவிடாது ; நாளையத் தினம் நமது கடுமையான உழைப்பால் உருவாகும் முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியுமே வலிமை மிக்க இந்தியாவை உலகுக்கு உருவாக்கிக் காட்டும்.

—சர்தார் படேல்.

பொன்மலர் மணமும் பெற்றது போன்ற அரிய பெரிய பொருத்தம் இது.

குடிமக்கள் கனவார்வ அவாக்கள் கடந்த பண்புடைய அரசும் ஏற்பட்டு, அரசின் கனவார்வ அவாக்கள் கடந்த குடிமக்கள் பண்பும் அமைந்துவிட்டால்—இந்த இணைவு மேற்கூறப்பட்ட பொன்மலர் மணம் பெற்ற இணைவினையே நினைவுபடுத்தத் தக்கது.

குடியாட்சி நலமும் வாழ்நல ஆட்சியின் நலமும் முற்றிலும் ஒருங்கிசைந்த இத்தகைய மணந்திகழ் பொன்மலர் போன்ற ஆட்சி முறையையே திருவள்ளுவர் பெருமான் கனவு கண்டு, முப்பால் ஏட்டின் மூலம் நமக்கு அறிவித்துச் சென்றுள்ள 'பொங்கல் ஆட்சி' ஆகும்.

ஆட்சி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற இலக்கணம் மட்டுமன்றி, மக்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற இலக்கணமும் ஒருங்கே கூறும் உலகின் ஒரே அரசியல் ஏடு திருக்குறள் !

இந்தியாவின் வருங்கால வளத்தின் மறை திறவு

இந்தியா, நாகரிகத்தில் பழம் பெருமை சான்ற நாடு என்பதை எவரும் ஒப்புவர். ஆனால், ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகவே அது ஆட்சியிலும் மொழியிலும், சமயத்திலும், கலையிலும், அறிவியலிலும் விடுதலை இழந்தே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது. இன்று அது பெயரளவுக்கே விடுதலை, அதுவும் அரசியல் விடுதலை மட்டுமே அடைந்துள்ளது.

உண்மையான முழு விடுதலையும், பழம் பெருமை தாண்டிய வளமும் இந்தியா பெற்று உலக நாயகமாக வயங்க வேண்டுமானால் எல்லாப் பெருமைகளும் இருந்தும் இந்தியா ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டு, அடிமைப்பட்டு அவதியுற்றதன் காரணத்தை நாம் உணர வேண்டும்.

இந்தியாவின் மற்றப் பெருமைகள் எல்லாம் அதற்குப் பெருமை தருபவை மட்டுமே ; பெருமை காப்பவையோ, பெருமை வளர்ப்பவையோ அல்ல— இந்தியாவுக்குப் பெருமை தருவதுடன் நில்லாது, அதன் பெருமை காக்கவும், அப்பெருமையை இன்றும், இன்னும் இனிமேலும் வளர்க்கவும் வல்ல ஆற்றலுடைய செல்வம் ஆதி வேதமாகிய முப்பாலோடு, தமிழ் மொழி, தமிழிலக்கியம் ஆகியவை மட்டுமேயாகும்.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மக்களின் இன உள்ளத்துக்குள்ளே பெட்டிக் கனவுகளாகப் பூட்டி உறையிட்டுச் சுருட்டி வைக்கப்பட்டுள்ள திருவள்ளுவரின், தமிழரின் இப்பொங்கலாட்சிக் கருத்தை இந்தியாவின் அறிஞர் பெருமக்கள் - தமிழறிஞர் பெருமக்கள் உதவியுடன் திறந்து எடுத்துக்கண்டு பயன் படுத்துவார்களானால், தமிழகம் இந்தியாவிலும், இந்தியா உலகிலும் நாகரிகம் வளர்த்த தனது பழம் பெருமை தாண்டிப் புதுப் பெருமையை இன்றும் இனியும் நாட்டல் உறுதி என்னலாம் !

நல்ல காலம் பொறக்குது!

வளம் கொழிக்க மின்சக்தி உற்பத்திப்பணியில்... **BHEL**

25

சுதந்திரமடைந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் இந்தியா வியக்கத்தக்க முறையில் முன்னேறியிருக்கிறது. பல கனரகத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவியதன் பயனாக, நம் நாடு இரும்பு (எஃகு), கன இயந்திரங்கள் முதலியவைகளில் அநேகமாக தன்னிறைவு அடைந்துள்ளது. அதேபோல் ரசாயன, உரப்பொருள்களிலும், பெட்ரோலியப் பொருள்களிலும் பெருவாரியாக சுயநிறைவடையும் தருவாயிலுள்ளது. எல்லாவற்றையும்விட, பசுமைப் புரட்சியின் பயனாக, விவசாயத்துறையிலும், மிகத்தீவிர முன்னேற்றம் கண்டு, நாட்டுக்குப் போதுமான உணவுப் பொருள் உற்பத்தியையும் பெருக்கியிருக்கிறது.

அத்துடன் இவையெல்லாவற்றையும் இயக்கவல்ல ஜீவநாடியான மின் சக்தியை போதுமான அளவில் உற்பத்தி செய்ய அதிக கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டிய அவசியமேற்பட்டுள்ளது.

BHEL-திருச்சி ஹை பிரஷர் பாய்லர் பிளான்ட், ஹைதராபாத்திலும், ஹரித்துவாரிலும் உள்ள தன் சகோதர நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து தொழில் விவசாய வளம்பாட்டுக்கு ஆதாரமான மின் சக்தியைப் பெருக்கும் இந்த தேசிய முக்கியத்துவமான பணியில் முழுமூச்சுடன் முனைந்து செயல்படுகிறது.

பாரத் ஹெவி எலக்டிரிகல்ஸ் லிமிடெட்,
(இந்திய அரசின் ஓர் நிறுவனம்)

யூனிட் : ஹை பிரஷர் பாய்லர் பிளான்ட், திருச்சிராப்பள்ளி-14.

பதிவு அலுவலகம் : 5, பார்லிமெண்ட் தெரு, புது டெல்லி-1

BHEL/CPO-01/72-73

இந்திய விடுதலை நாள் இனிய நினைவுகள்

திரு.வி.க.வின் கனவுக் கவிதை

திரு சி. வேங்கடசாமி

"ஆடுகின்ற மயிற்குழுக்காள்!
ஆடல் நுட்பம்
அருங்கலையை முதலீன்ற
அன்னை எங்கே?
பாடுகின்ற புள்ளினங்காள்!
பண்ணின் பண்பைப்
பாரினுக்குப் பரிந்தளித்த
பாவை எங்கே?
ஓடுகின்ற புயல்திரள்காள்!
உரிமை நீர்மை
உலகச்சகோ தரமென்ற
ஒருத்தி எங்கே?
தேடுகின்றேன், தேவிஎங்கே?
தேவி எங்கே?
திரிகாற்றே! நீயாதல்
செப்பாய் கொல்லோ?''

அன்பின் திருவுருவாம் அன்னையைத் தேடி அலைகிறான், துடிப்புள்ள ஓர் இந்தியன். காடு மேடுகளையெல்லாம், கழனி வரப்புகளையெல்லாம், கடந்தோடுகிறான்; எதிர்ப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம் ஏக்கத்தோடு கேட்டுக்கொண்டே தேடுகிறான்; தன் தாயின் புகழைச் சொல்லிக்கொண்டே ஓடுகிறான்.

இந்தியத் தாய் தவிர, மற்றத் தேவியர் எல்லாம் 'உலகச் சபையில்' மதிப்புடன் வீற்றிருக்கும் காட்சியைக் காண்கிறான்.

''அரியிருக்கை யேறிமுடி
அணிந்துயர்கோல் தாங்கி,
ஆண்மையொடு வீற்றிருக்கும்
அரசிகளைக் கண்டேன்;
அரிவையர்கள் முகம்நோக்கி
யார்யார்என் றுணர,
அருகணைந்தேன்; தெரிந்தவரும்
அருளினர்இவ் வாறே"

அங்கே, கம்பீரமாகக் கொலு வீற்றிருந்தவர்கள் யார் யார் என அறிமுகம் செய்யப் பெறுகின்றனர்.

''நானூநாற் பத்தாண்டில்
நலமுற்ற ஜப்பான்
நாயகிநான்; பெருநதிகள்
நானிலத்தில் பூண்டே
ஆளுத வளமுடைநான்
அமெரிக்கச் செல்வி;
அடுக்கடுக்காய்க் கலைவினைகள்
ஆக்குஜெர்மன் யானே;
காஞடுங் கனிமொழியும்
ஓவியமும் காதல்
கவின்பிரான்சின் திருமகள்யான்,
காண்கவென முறையே
தேனூரும் மலர்வாயால்
தெரிவித்தார் தம்மைச்
சிரித்தொருத்தி முடிவினிலே
செப்பியதைக் கேண்மோ!"

ஆம், ஆணவச் சிரிப்போடு தன்னைத் தட்டிக் கேட்கும் தைரியம் உலகில் யாருக்கும் இல்லை என்ற இறுமாப்போடு தனதுசாம்ராஜ்ய ஆட்சிக்கு எப்போதும் அழிவே இல்லை என்ற மமதையோடு— பிரிட்டன் மாது பேசுகிறாள் :

''என்னருமை இந்தியனே!
என்னையறி யாயோ?
என்னுட்சிக் கதிர்மறைதல்
எப்பொழுது மில்லை;
என்னிலத்தின், என்கடலின்,
என்வெளியின் பரவல்
எவர்க்குண்டோ? இவ்வுலகில்
எங்குமெனதாணை ;
உன்னலத்தின் பொருட்டாக
உன்னையுமே யாளும் ஓரரசி''

எத்தகைய அறிமுகம்! இந்திய மக்களின் நன்மைக்காக! பிரிட்டன், இந்திய நாட்டையும் ஆள வேண்டியுள்ளதாம் ! ஏகாதிபத்தியவாதத்தின் செருக்கு— மேட்டுக் குடிமனப் பான்மை— அதில் எதிரொலிக்கிறது! ஆதிக்க முடைநாற்றம், அதில் அப்பட்டமாக வீசுகிறது! !

இதைக்கேட்ட இந்தியன் உள்ளம், எவ்வளவு புண்பட்டிருக்கும்? எப்படிக் கொதித்திருக்கும்? அடிமையில் கட்டுண்டு வாடிய இந்தியத் தாயின் நிலையை நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர்வடிக்கிறான். அந்த அழுகையிலேயும், தன்தாய் நாட்டின் பழம் பெருமையை எண்ணி எண்ணி ஏற்றம் பெறுகிறான்: அப்போது தான்,

"ஆடுகின்ற மயிற்குழுக்காள்!
ஆடல் நுட்பம்
அருங்கலைகள் முதலீன்ற
அன்னை எங்கே?''
பாடுகின்ற புள்ளினங்காள்!
பண்ணின் பண்பைப்
பாரினுக்குப் பரிந்தளிக்கப்
பாவை எங்கே?''

என்று, அவலப்பண் பாடத் தொடங்குகிறான்.

'' இடமகன்ற இந்நிலத்தில்
என்தாய் எங்கே?
எங்கே?என் தாயெங்கே?
எங்கே? எங்கே?''

என்று துடிதுடித்துக் கேட்கிறான்.

அவன் கேள்வியில் அலறல் எங்கும் எதிரொலிக்கிறது! பதில் சொல்வார் யாரும் இல்லையா?— ......நேரம் கழிந்து கொண்டே சென்றது. இறுதியில், ஏதோ ஒரு மூலையிலிருந்து பதில் வந்தது; மிகவும் ஏக்கமான குரலோடு, தழுதழுத்த விம்மல் ஒலியுடன், உருக்கமான பதில் வந்தது. உருவம் தெரியவில்லை. ஆனால், குரல் மட்டுமே கேட்டது:--

... ...'மைந்தா!
இங்கேஎன் பழங்கதைகள்
இயம்புவதால் என்னே?
என்நிலையோ நிர்வாணம்;
எச்சபையார் ஏற்பார்?
பொங்கார முடிசெங்கோல்
பூண்பதென்றோ போச்சு!
பொலிவுடலும் பொன்உடையும்
புரிஉணவும் போச்சு!

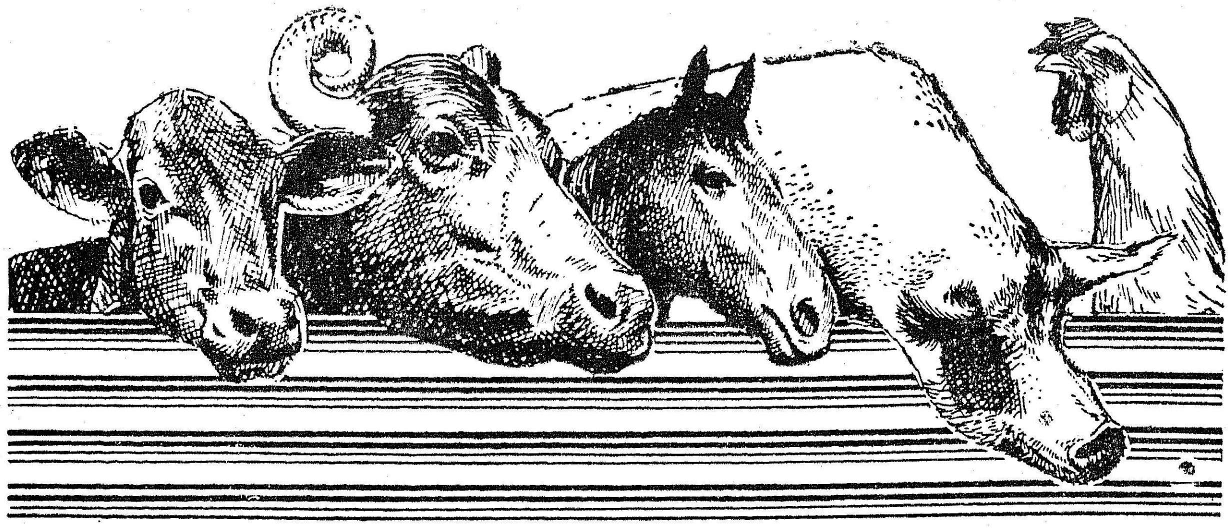

வளமான வளர்ச்சிக்கும்
அதிக உற்பத்திக்கும் சிறந்தவை

ரோவிமிக்ஸ்

மற்றும்

ரோவிஸால் ஓரல்

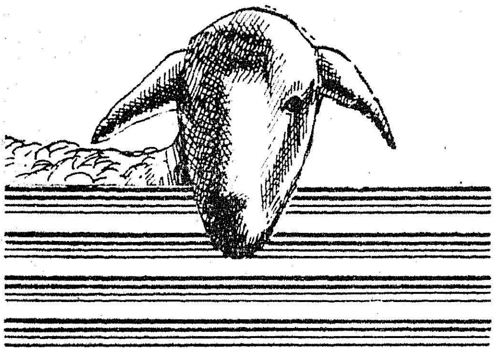

ரோவிமிக்ஸ்—சாதாரணமாகத் தேவைப்படும் விடமின்களுக்கு:

உங்கள் கால்நடைகளுக்கு சாதாரணமாகத் தேவைப்படும் விடமின்களை சுலபமாகவும் சிக்கனமாகவும் அளிக்க கனிஜங்களால் கெடாத **ரோவிமிக்ஸ்** விடமின் பவுடர் வகைகளில் ஒன்றைத் தீனியுடன் கலக்கவும்.

ரோவிஸால்—அதிகப்படியான விடமின்களுக்கு:

ஒட்டுண்ணிகள் அல்லது தொற்று நோய் பற்றுதல், மருந்து ஊட்டுதல், அதிக சூடு, அதிக குளிர்ச்சி, ஈரம் அல்லது வரட்சி, சிறகுகளை உதிர்த்தல், துரிதமான வளர்ச்சி, ஓர் இடத்திலிருந்து மறு இடத்துக்குக் கொண்டு போதல் ஆகிய காலங்களில், பிராணிகளின் விடமின் தேவை சாதாரண அளவைவிட இரு மடங்குக்கும் அதிகமாகக் கூடும். எனவே, விடமின் அளவை அதிகரிக்க, தேவைக்கேற்ப, பிராணிகளுக்கு ரோவிஸால் ஓரல் கொடுக்கவும்.

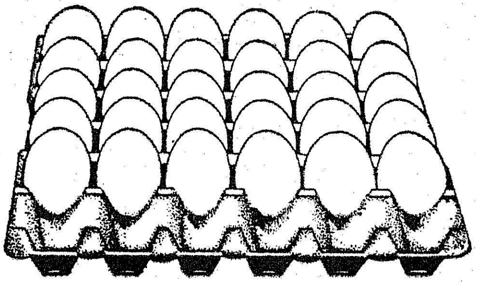

தயாரிப்பாளர்கள்:
ROCHE ரோஷ் ப்ராடக்ட்ஸ் லிமிடெட்
28, தார்தேவ் ரோட், பம்பாய்-34WB.

கங்காளி; துச்சிலுள்ளேன் ;
கம்பலேயே ஆச்சு!
கடும்பசிநோய் முடுக்குகின்ற
கர்மம்என தாச்சு!''

தன் அவல நிலேயை, உள்ளத்தை உருக்கும் வகையில் இவ்வாறு எடுத்துரைக்கிருள், இந்தியத் தாய்.

உலகநாடுகள் பலவும் உரிமைப் பொலிவோடு வீற்றிருக்கும் பேரவையில், அடிமைநாடு, அப்போது எப்படி இடம் பெற முடியும்?

''தன்மானம் இழந்து, ஆங்கில நாட்டு ஆதிக்கத்தில் வாடித் தவித்த நிலேமாறி, விடுதலே பெறும் நன்ஞள் எப்போது வருமோ?'' என்ற ஏக்கம், அன்றைய இந்தியத் தாயின் பதிலில் காண்கிறேம்.

மேலும், இந்தியத் தாய், தன் நிலேயை விளக்குகிருள்:—

வடிவினிலே பெரியள்யான்;
வயதினிலே பெரியள்;
வளத்தினிலும் வண்மையிலும்,
மக்களிலும் பெரியள்;
கடியரணில், மலேயரணில்,
கடலரணில் பெரியள்;
காலினிலே தளேவந்த
காரணந்தா னென்னே?
படியினிலே இல்லாத
பாழான சாதி
பகுப்புடனே, தீண்டாமை,
பாவையர்தம் அடிமை
கொடியஇவை குடிகொண்டு
கொடிகொடியாய்ப் படர்ந்தே
கொல்லவுடன் பிறப்பன்மைக்
குலேத்ததென்றன் வாழ்வே.

தன் பழம் பெருமைக்குக் கேடு விளேவித்த தீய பண்புகளே, அடியோடு நீக்கும் தொண்டில் ஈடுபடுமாறு, தம் மக்களே இந்தியத்தாய் வேண்டுகிருள்:

''என்ஞட்சி பரிணமிக்க
எழுங்கிளர்ச்சி பலவே,
ஏரார்சு தேசியத்தில்
இருப்பதென்றன் ஆட்சி;
தன்ஞட்சி அந்நியத்தைத்
தாங்குவதி வில்லே;
தயையின்றி அந்நியரைத்
தாக்கலிலு மில்லே;
மன்ஞட்சி அறநெறியில்
மலர்ந்திடவே வேண்டும்;
மாக்கலேகள் வாழ்விடையே
வளர்ந்திடவும் வேண்டும்;
நன்ஞட்டுத் தொழிலரசு
நலம்பெறவே வேண்டும்;
நான்சபையில் வீற்றிருக்கும்
நாள்அந்த நாளே.''

*　　*　　*

(மன் ஆட்சி : நிலேபெற்ற ஆட்சி.
கங்காளி : எலும்புருவானவள்)

''தாயின் காட்சி'' என்ற தலேப்பில், ''தமிழ்த் தென்றல்'' திரு. வி.க. அவர்கள் 1931-ஆம் ஆண்டில் இயற்றிய கவிதைக் கனவின் ஒரு பகுதியே, மேலே காண்பது.

அடிமை இந்தியாவின் அவல நிலேமையை—உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பை—கலே நயத்துடன் இக் கவிதை, தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டியது. அன்று மட்டும் அல்ல, இன்றும் கூடத்தான். இந்தியா விடுதலே பெற்ற பின்னும், இத்தகைய கவிதைகள் சாகாவரம் பெற்று விட்டன.

உணர்ச்சித் துடிப்புகளுக்கு அழியாக் கலே உருவம் தரும் ஆற்றல், உண்மைக் கவிஞர்களின் தனிச்சிறப்பு. அத்தகைய கவிஞர்கள் வரிசையில் திரு. வி. க. சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளார்.

வறுமைத் தேள் கொட்டினுலும், பழி என்னும் பாம்பு கடித்தாலும் பதருமல் சலிக்காமல் விடுதலேப் போர் நடத்தியவர் தம் வீரச் செயல்களேப் படிக்கும்போது கோழையும் வீரனுகிருன்; கூனனும் சற்று நிமிர்ந்து நிற்கிருன்.

ஆம். அவர் கண்ட கனவு—கவிதைக் கனவு—பலித்தது. அவர் போன்ற எண்ணற்ற சான்ருேர்களின் சீரிய பணி வீண் போகவில்லே. அடிமை இந்தியாவின் விலங்கு முறிந்தது. நாம் விடுதலே பெற்ருேம். இந்தியத் தாய், உலகப் பேரவையில் தனிச் சிறப்புடன் வீற்றிருக்கும் காட்சியை, திரு. வி. க. அவர்கள், தமது வாழ்நாளிலேயே காண முடிந்தது. ஆம்! கப்பலோட்டிய தமிழர் வ.உ.சி., பாரதியார் ஆகியோர்க்குக் கிடைக்காத வாய்ப்பு திரு. வி. க. வுக்குக் கிடைத்தது.

அதுமட்டுமல்ல: ''பெண்ணின் பெருமை'' வளரத் தொண்டாற்றிய திரு. வி. க. அவர்கள் மனம் மகிழ, உலக நாடுகள் பேரவையின் தலேவியாக ஓர் இந்தியப் பெண்மணி (பிரதமர் நேருவின் சகோதரி திருமதி விசயலட்சுமி பண்டிட்) வீற்றிருக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.
மேலும் நம் நாட்டுப் பேரறிஞர்கள் பலர் (பிரதமர் நேரு தொடங்கி, திருவாளர்கள் ஆர்க்காடு இலட்சுமணசாமிமுதலியார், இராமசாமி முதலியார், கோவை ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார், ஜி. பார்த்தசாரதி, பெனகல் நரசிங்கராவ், மால்கம் ஆதிசேஷய்யா, இராஜம்மாள் தேவதாஸ் முதலியோர்) உலக நாடுகள் சபையின் பல்வேறுநிறுவனங்களில் சிறப்பாகப் பணியாற்றி உலகப் புகழ் பெற்றுள்ளனர். அண்மையில், பேரறிஞர் அண்ணுவும், கலேஞரும் நடத்திய ''உலகத் தமிழ் மாநாடு'' வாயிலாக, ''யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'' என்ற தமிழ் முழக்கம், உலகப் பேரறிஞர்களிடையே ஆக்கம் பெற்று வருகிறது. திருவள்ளுவரின் குறள் உலகெங்கும் பரவி வருகிறது.

1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15-ஆம் நாள், இந்தியா விடுதலே அடைந்தபோது, திரு. வி. க. அவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார். ஆயினும், அம் மகிழ்ச்சியின் ஊடே மனக்குறை ஒன்று நிழலாடியது. திரு ம. பொ. சி. அவர்களே ஆசிரியராகக் கொண்டு, 15-8-1947-ல் வெளி வந்த 'தமிழ் முரசு' இதழில், மிக நுட்பமாக இதைக் கோடிட்டுக் காட்டி, அவர் பின்வருமாறு அப்போது எழுதினர்:—

''பிரிட்டிசு ஆட்சி நம்மை விட்டு அகன்றது உண்மை. ஆனுல், சாம்ராஜ்யம் இன்னும் நம்மை விட்டு அகலவில்லே.

முன்னெருகால் வட நாடு சிதறுண்டு வருந்திய போது, அதையும்—முழுநாட்டையும் — பண்படுத்தும் முயற்சி, தென்ஞட்டிலிருந்தே எழுந்தது. அம்முயற்சி மீண்டும் காலத்துக்கேற்ற முறையில் எழுவதாக!''

விடுதலே பெற்ற இந்தியாவின் வெள்ளி விழாவைக்கொண்டாடும் இந்நாளில், தமிழ்ச் சான்ருேர் திரு. வி. க. அவர்கள் நினேவூட்டிய கருத்துகள், சிந்தனேக்குரியன,

இந்திய விடுதலை நாள்

தி. சு. அவிநாசிலிங்கம்

இந்திய விடுதலை வரலாறு ஓர் உணர்ச்சிக் காவியமாகும். பன்னூறு ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு நாடுகள் அடிமைத் தளையை அறுத்தெறிந்து விடுதலை பெற்று வந்திருக்கின்றன. பேரரசுகள் பல வாழ்ந்து மடிந்திருக்கின்றன. கிரேக்க, ரோமாபுரிப் பேரரசுகள் அத்தகையவை. நாடுகள் பலவற்றை அடிமை கொண்டு ஆணவத்துடன் ஆண்டு வந்த பேரரசுகள் வலுவிழந்து கிடக்கும் நேரம் பார்த்துக் கிளர்ச்சி செய்து தமது தளையறுத்துக் கொண்ட நாடுகளும் உண்டு.

அண்மைக் கால வரலாற்றில், அப்படி விடுதலை பெற்ற நாடுதான் அமெரிக்காவாகும். இந்த முறையில்தான் பல நாடுகள் விடுதலை அடைந்திருக்கின்றன. ஆனால், இந்தியா விடுதலை பெற்ற விதம் ஒப்புயர்வற்றது; உலக வரலாற்றில் ஈடற்றது; இணையற்றது.

மனித குல வரலாற்றிலேயே முப்பது கோடி மக்களைக் கொண்ட ஒரு சமுதாயம், கத்தியின்றி இரத்தமின்றிக் கனிவு கொண்ட அன்பினால் அந்நியர் ஆட்சியை அகற்றிட முடியும் என்று உலகுக்கு உணர்த்திய உயர் நெறியாளர் ஒருவரை உலகம் முதன் முதலாகக் கண்டது. அன்பு நெறி போதித்த அறநெறியாளர் பலர் அவருக்கு முன்னர் வாழ்ந்தனர். புத்தர், இயேசு, நபிநாயகம் ஆகியோர் அவருக்கும் முந்தியே நன்னெறி காட்டிய நல்லோராவர். அவர்களுக்குப் பின் வந்த ஆற்றலாளர், காந்தியடிகளாவர்.

நமது காலத்தில், இந்தியாவின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் அன்பு நெறியையும், அற வழியையும் காந்தியடிகள் போதித்தார். அறிவாளர்கள் கூட அதை அலட்சியம் செய்தனர்; அரைப் பைத்தியக்காரனின் அடிப்படையற்ற கனவு என்று கிண்டல் செய்தனர். ஆனால், சாதாரண மக்கள் அவரைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரிந்தது. அவரை நம்பினர்; அவரைப் பின்பற்றினர்; அல்லல் பலவற்றுக்கிடையிலும் அவர் வழியில் சென்றனர்.

அழிவுச் சக்தி மிக்க ஆயுதக் குவியலின் உச்சத்தில் நின்று அகிலத்தையே ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்ட ஓர் ஏகாதிபத்தியப் பேரரசை நாம் எதிர்த்து நிற்கலானோம். பயங்கரப் படைகளின் குவிப்பு அங்கே; படைபலம் எதுவுமற்ற பாமரர்கள் இங்கே; ஆனால், காந்தியடிகளோ நமது பலவீனத்தையே நமது பலம் நிறைந்த சக்தியாக்கினார்; பகைவரின் படை பலத்தைப் பலமிழக்கச் செய்தார்.

அவர் கூறினார்: ''அஞ்சாதீர்; ஒன்றுபட்டு நில்லுங்கள். அமைதியைக் கடைப்பிடியுங்கள். மாற்றாரிடம் பகைமை கொள்ளாதீர்; கசப்புக் கொள்ளாதீர். நீங்கள் ஓர் ஆட்சியின் அமைப்பைத் தான் எதிர்த்து நிற்கிறீர்கள்; ஓர் ஆளை அல்ல; இனத்தையுமல்ல; எதிர்த்தரப்பு மக்களையுமல்ல.'' அவரது வார்த்தைகள் மந்திரச் சக்தி பெற்று மக்களை ஆட்டுவித்தன. குறுகிய காலக் கட்டத்திற்குள் நாடே மாறியது. மக்களின் மனத்தில் பெரியதோர் மாற்றம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் நிமிர்ந்து நின்றனர்; நேர் வழியில் சென்றனர். புதிய தெம்பு பெற்றனர்; திடம் கொண்டனர்.

அவரது அமைதி வழியும், ஒத்துழையாமை இயக்கமும் அரசாங்கத்தை முடமாக்கிப் போட்டன. ஆத்திரங் கொண்ட அரசினர் போராடிய மக்களைச் சிறையிலே அடைத்தனர்; சித்திர வதை செய்தனர்; அடித்து நொறுக்கினர்; சுட்டுப் பொசுக்கினர். அத்தனை இடர்களையும் மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர்; எதிர்த்து நின்றனர். பதிலடி கொடுத்துப் பலாத்காரத்தில் இறங்கிட முனையவில்லை. அதனால், அரசின் படையும், துப்பாக்கிக் கருவிகளும் பயனற்றுப் போயின; செயலற்று நின்றன. செய்வதறியாது திகைத்தனர், பிரிட்டிசுப் பேரரசினர். தமது ஆட்சிச் சகடத்தை இந்தியாவில் இனி ஓட்டிட முடியாது என்பதை உணர்ந்தனர்; மக்கள் சக்திக்கு மதிப்பளித்தனர்; ஆட்சி மன்றம் விட்டு இறங்கினர். நாட்டைவிட்டு வெளியேறினர்.

இவ்வாறு, உலக வரலாற்றிலேயே குருதி கொட்டாமல், கோரங்கள் நேராமல் ஒரு நாடு விடுதலை பெற்றது; அந்நியர்கள் அன்பர்களாகவே அகன்று போயினர்.

விடுதலை பெற்றதோடு நமது பணி முடிந்துவிடவில்லை; ஒரு நாட்டின் பணி ஒருபோதும் முடிவதில்லை. அது முடிவற்றது; மூப்புமற்றது.

விடுதலையின் பொருளும் பயனும் பொது மக்கள் அனைவர்க்கும் உணர்த்தப்பட வேண்

டும். நாட்டிலுள்ள பல் கோடி மக்களும் முறைவாழ்வு வாழ்ந்து இன்பம் பெற்றிட வழி வகுப்பதே நமது குறிக்கோள். வறுமையை விரட்ட வேண்டும்; அறியாமையை அகற்ற வேண்டும். தன் தனித் திறனை வளர்த்துத் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் நல்வாய்ப்பினை நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் நாளும் நல்கிட வேண்டும்.

1947-ஆம் ஆண்டு விடுதலை நாளுக்கு முந்திய நாள் நள்ளிரவில், அதாவது ஆகஸ்டுத் திங்கள் 14-ஆம் நாள் இரவில் விடுதலை பெறப்போகும், இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்கக் காத்திருந்த அரசியலமைப்புக் குழுவின் உறுப்பினர்களிடம் உரையாற்றிய போது நேரு அவர்கள் கூறியதாவது :—

‘‘உலகமே கண் மூடி உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், இந்தியா விழித்தெழுகிறது; உயிர் பெறுகிறது; விடுதலையடைகிறது. வரலாற்றில் எப்போதோ ஒரு முறை அரிதாக வருகின்ற அற்புதக் காலக் கட்டம் இப்போது வந்துள்ளது. ஒரு காலக் கட்டம் முடிந்து, நீண்டநாள் நசுக்கப் பட்டுக்கிடந்த நாடு நிமிர்ந்து நிற்கிற பொற்காலம் பிறக்கிறது. இப்புனித வேளையில் இந்தியாவுக்கும், இந்திய மக்களுக்கும், மனித குலத்துக்கும், தூய பணியாற்றுவதற்கு நம்மை ஒப்படைத்து உறுதி மொழி எடுப்பது ஏற்புடைய ஒன்றாகும்.’’

‘‘வரலாற்றின் தொடக்க காலம் முதல் இந்தியா அறிவு நாட்டமும், ஆக்க முயற்சியும் கொண்டு வெற்றிகள் பலவற்றை அடைந்திருந்தது; சிலவற்றில் தோல்வியும் கண்டிருக்கிறது. எனினும், வெற்றி தோல்விகளுக்கு இடையிலும் தனது இலட்சிய வேட்கையை விட்டு விடவில்லை. தனது சொத்தாகவும், தனது பலமாகவும் அமைந்துவிட்ட உயர் நெறிகளை மறந்து விடவுமில்லை. தனது வீழ்ச்சிக் கட்டத்திலிருந்து இந்தியா இன்று விடுதலை பெறுகிறது. இன்று நாம் கொண்டுள்ள வெற்றி, நாம் பெற வேண்டிய பல்வேறு வெற்றிகளுக்கு ஒரு முன்னோடி; முதற்படி. இந்த அரிய வாய்ப்பினைக் கொண்டு எதிர்காலத்தில் நம்மை எதிர்நோக்கி விடப்படுகின்ற அறைகூவலை எதிர்த்து வெற்றி பெறுகிற தெம்பும், அறிவுத் தெளிவும் நாம் பெற்றிருக்கிறோமா என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும்.’’

‘‘விடுதலையும், ஆளும் அதிகாரமும் நமக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பைச் சுமத்துகின்றது. அந்த முக்கியப் பொறுப்பு அதிகாரம் பெற்ற மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அதிகாரம் நிறைந்த இந்த அரசியல் அமைப்புக் குழுவிடமே இருக்கிறது. விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னர் நாம் இன்னல் பல ஏற்றுள்ளோம். அதை நினைத்தால் இதயம் வேதனையால் விம்முகிறது. வேதனை நினைவுகள் நிலைத்தும் ‘ விட்டன. என்றாலும், நடந்து முடிந்தவை எல்லாம் கடந்த காலத்தவையே. இன்முகம் காட்டி நம்மை அழைப்பது எதிர்காலமே!’’

‘‘எதிர்காலம் என்பதும் வெறும் இன்பப் பொழுது போக்கல்ல. நாம் கொடுத்து வந்திருக்கிற, கொடுக்கப் போகிற உறுதி மொழிகளை எல்லாம் செயற்படுத்திச் சாதனை புரிய வேண்டிய பொறுப்பு மிக்க காலமாகும். இந்தியாவுக்குத் தொண்டு என்பது வாடிக் கிடக்கும் கோடிக் கணக்கான மக்களை வாழ வைக்கும் தொண்டாகும். இல்லாமையையும், கல்லாமையையும், ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் நீக்கிடும் ஓர் ஒப்பற்ற தொண்டாகும் அது. நமது தலைமுறையின் ஒப்பற்ற உயர்மனிதர் உத்தமர் காந்தியாரின் விருப்பம், ஒவ்வொரு கண்ணிலிருந்தும், ஒவ்வொரு சொட்டுக் கண்ணீரையும் துடைத்தாக வேண்டும் என்பதாகும். அது நம்மால் முடியாத ஒன்றாக இருக்கலாம். கண்ணீரும், கவலையும் இருக்கும் வரை, நமது கடமைக்கு முடிவில்லை நமது தூய பணி தொடர்ந்தாக வேண்டும்.’’

‘‘ஆகவே, நமது கனவுகளை நனவாக்கிட நாம் உழைக்க வேண்டும். கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். சலியாது உழைக்க வேண்டும்.

நேரு இவ்வாறு கூறி முடித்தார். மணி பன்னிரண்டு அடித்தது. விடுதலை பிறந்து விட்டது. கெடுதலை முடிந்து விட்டது என்பதை அறிவிக்கும் வண்ணம் சங்கு முழங்கியது. விடுதலை அறிவிக்கப் பட்ட பின்னர், இந்தியாவின் முதல் பிரதமர், மூத்த பிரதமர் பண்டித சவகர்லால் நேரு நாட்டு மக்களுக்கு நற்செய்தி வழங்கிப் பேசினார்.

"குறித்த நாள் வந்துவிட்டது. வரலாறு நமக்கு விதித்த நாள் பிறந்துவிட்டது. நெடிய தூக்கம் கலைந்து, நெக்குருகச் செய்யும் போராட்டங்களை நடத்திப், புத்துயிரும், புத்தொளியும் கொண்டு இந்தியா உரிமை பெற்று விட்டது. பழைய வரலாறு முடிந்துவிட்டது. புதிய வரலாறு தொடங்குகிறது. நாம் வாழ்ந்து காட்டப் போகிற வரலாறு தொடங்குகிறது. சரித்திரத்தில் இடம் பெறப் போகிற நமது சாதனைகளின் வரலாறு தொடங்குகிறது."

"இந்தியாவுக்கும், ஆசியாவுக்கும், உலகத்துக்கும் இன்று ஒரு முக்கிய நாளாகும். கீழ்த்திசையில் விடுதலை வெள்ளி முளைக்கிறது; நீண்டதோர் கனவு நனவாகிறது. இந்த விடுதலை விண்மீன் என்றும் நிலைக்கட்டும். நமக்கு நம்பிக்கை ஊட்டி நிற்கட்டும்."

"நாம் விழாவெடுத்து மகிழ்கிறோம். ஆனால், அல்லற்படும் மக்கள் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். துயர மேகங்கள் துன்ப மழை பொழிந்தபடி இருக்கின்றன. எனவே, விடுதலை நமக்குப் பெரும் பொறுப்புகளைச் சுமத்தியுள்ளது. அச்சுமைகளை விடுதலை எழுச்சியுடன் ஒன்று பட்டுத் தாங்கிடுவோம்; தக்க பணி புரிந்திடுவோம்."

"இன்றையத் தினம், நம் விடுதலையின் சிற்பி, நாட்டின் தந்தை அண்ணல் காந்தியைச் சுற்றி நமது எண்ண அலைகள் வட்டமிடுகின்றன. இந்தியப் பண்பாட்டின் உயிரோட்டமாக விளங்கி, இருள்சூழ்ந்த நேரத்திலெல்லாம் நமக்கு ஒளிதந்து வழி நடத்தியவர்; நாம் அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்தோம்; என்றாலும் அவரைப் பின் பற்றும் முழுத் தகுதி நமக்கு இல்லாததால், அடிக்கடி நாம் தடம் புரண்டு சென்றோம். ஆனால், நாம் மட்டுமல்ல, நாளையத் தலைமுறையினரும், இனிமையும், எளிமையும், கொள்கைப் பற்றும், நெஞ்சுரமும், நேர்மைப் பற்றும் கொண்ட இந்தியத் தாயின் புனிதப் புதல்வனும் காந்தியடிகளின் நற்றொண்டையும், கருத்துக்களையும், வாழ்வையும் நெஞ்சத்தில் நிலை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த விடுதலை விளக்கை எந்தப் புயலும் அணைத்துவிடாதபடி நாம் காத்து நிற்போம்."

"அடுத்து, ஊர் பேர் தெரியாமல், எந்தக் கைம்மாறும், புகழும் எதிர் நோக்காமல் தாமாகவே முன்வந்து உயிரை விட்டுப் போராடித் தாய்நாட்டுக்கு விடுதலை தேடித் தந்த உத்தமத் தொண்டர்களை நினைவு கூர்ந்து, நன்றி கூறிடுவோம்."

"பிற நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கும் காரணத்தால் விடுதலைப் போரில் பங்குபெறும் வாய்ப்பிழந்துவிட்ட நம் இந்திய உடன் பிறப்புகளையும் நினைவிற் கொள்வோம். அவர்களும் நம்மவர்; நம்முடனேயே வாழப் போகிறவர்கள். அவர்களின் இன்ப துன்பத்தில் நாமும் பங்கு பெற்றிடுவோம்."

"எதிர் காலம் நம்மை அழைக்கிறது. நாம் எந்தத் திசையில் செல்லப் போகிறோம்? என்ன செய்யப் போகிறோம்? சாதாரண மனிதனுக்கும், ஏர் உழவனுக்கும் உழைப்பாளிக்கும், விடுதலையின் பயன் கிடைத்திடவும், வறுமையையும் அறியாமையினையும் விரட்டி வளம் பெருக்கிடவும், அரசியல், பொருளாதாரச் சமூக நீதி தழைத்திடத் தக்கதொரு சனநாயகச் சமுதாயத்தை அமைத்து முன்னேற்றம் காண முனைந்திட வேண்டும்; உழைத்திட வேண்டும்."

> கண்கள் மீண்டும் ஒளிபெறத் தொடங்கியது போல ஒரு நாட்டின் வரலாற்றிலே ஏற்படுகின்ற உன்னதமான சம்பவம் சுதந்தரம்—
>
> பேரறிஞர் அண்ணா.

"நாம் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியதிருக்கிறது. நமது வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்றி மக்கள் அனைவர்க்கும் உரிய நல்வாழ்வு கிடைத்திட வேண்டும் என்ற இயற்கையின் ஆணையை நிறைவேற்றும் வரை நமக்கு ஓய்வு கிடையாது. முனைந்து முன்னேறும் ஒரு பெரிய நாட்டுக்கு நாம் சொந்தக்காரர்கள். அந்தப் பெருமையைக் காத்து நிற்க வேண்டும்; அதற்கேற்ப வாழ்ந்திட வேண்டும். நம்மில் யார் எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்திருப்பினும், நாம் எல்லாரும் இந்தியத் தாயின் மக்கள்; நம் எல்லாருக்கும் உரிமையும், கடமையும் ஒன்றேயாகும். குறுகிய மனப்பான்மையையும், சாதி, சமய வெறிகளையும் நாம் ஊக்குவிக்கக் கூடாது. சிந்தையிலும், செயலிலும் குறுகிய நோக்கம் கொண்ட எந்த நாடும் ஓர் உயர்ந்த நாடாக விளங்க முடியாது."

"உரிமை, சனநாயகம், உலக அமைதி ஆகியவற்றைக் காப்பதிலும், வளர்ப்பதிலும் நாங்கள் உறுதுணை புரிந்து ஒத்துழைப்போம் என்ற உறுதியை உலக நாடுகளுக்கும், மனித குலத்துக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்."

"என்றும் மங்காத எழிற்சிறப்புக் கொண்டு நிற்கும் நம் இந்தியத் தாய் நாட்டுக்குப் புனிதத் தொண்டாற்றி உறுதி பூணுவோம்: அவளை வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம், வெல்க இந்தியா!"

நேரு அவர்களின் இந்தப் பொன் மொழி நம்மை என்றும் வழிநடத்தும். விடுதலை நாள் விழா அந்த உரைகளை நினைவிற்கொண்டு செயற்படுத்தும்; உறுதி பெற்றிட வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். பெற்றிருக்கும் உரிமையை விழித்திருந்து காக்க வேண்டும். உள் நாட்டில் வளம் இல்லை என்றால், எதிரிகளிடமிருந்து நாட்டைக் காத்திட முடியாது. உழவும், தொழிலும் பெருகிட வேண்டும். அதற்கேற்பக் கல்வித் திறனும் சிறந்திட வேண்டும். நாட்டுப் பற்றும், தொண்டுள்ளமும் வளர்ந்திட வேண்டும். நாட்டின் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் நாட்டுப் பெருமையைக் காக்க உறுதிகொள்ள வேண்டும்.

ஆளும் பொறுப்பிலும், பிற பதவிகளிலும் இருப்போர் மட்டுமல்லர், வருங்காலத் தலைமுறையை உருவாக்கும் ஆசிரியர்களே பெரும் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். நாட்டுப் பற்று, கட்டுப்பாடு, கடமையுணர்வு, கண்ணியமான குணங்கள் அனைத்தையும் இளைஞர் பெற்றிட வேண்டும். அதற்கு ஆசிரியர்களே துணை புரிய வேண்டும். தன்னலம் கருதாது கடமையாற்றும் பண்பு ஆண், பெண், குழந்தைகள் ஆகிய அனைவரிடமும் வளர வேண்டும். நமது வாழ்வும், இன்பமும், வருங்காலத் தலைமுறையினரின் வாழ்வும் இச்சிறப்புப் பண்புகளை வளர்த்தால்தான் சிறப்புற அமையும். ஆகவே, இப் பண்புகளை வளர்ப்போம். பார் புகழ வாழ்வோம்!

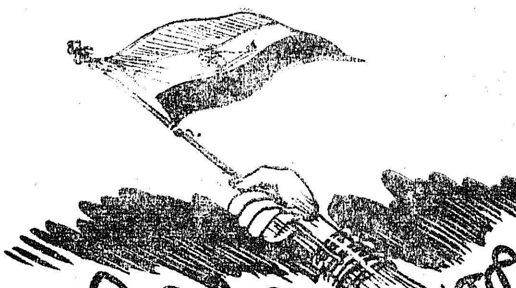

விடுதலைப் போரில் வீரப்பெண்மணிகள்

நமது தமிழகத்தில் வீரம் செறிந்த பெண்டிர் பலர் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ''சீறிவந்த புலியை முறத்தினாலே துரத்திய சிங்கார மறத்திகளின்'' வரலாற்றை நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

அந்த மறக்குலப் பெண்கள் அண்மைக் காலத்திலும் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை விடுதலைப்போர் நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது.

தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகள் நடத்திய அறப்போரிலே பங்கேற்ற தில்லையாடி வள்ளியம்மையின் வீரத்தைக் காந்தியடிகளே வியந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

காந்தியடிகளின் பாராட்டைப் பெற்ற வீரப் பெண்மணிகள் அநேகர். ஈரோட்டில் வாழ்ந்து வரும் பெரியார் ஈ. வே. ரா. அவர்களின் மனைவியாருமான நாகம்மையாரிடம், ஒருமுறை அறப்போராட்டத்தின் தலைமைப் பொறுப்பையே காந்தியடிகள் தந்திருந்தார் என்பதும், பெரியாரின் தங்கையாரான கண்ணம்மையாரும் விடுதலைப் போரில் சிறை சென்றவர் என்பதும் நினைவு கூரத்தக்கன.

1932-ஆம் ஆண்டு.

மதுரையைச் சேர்ந்த ஒரு வீரப் பெண்மணி விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டுச் சிறை சென்றார். அவரது கணவரும் அப்போது சிறை சென்றார்.

1940-ஆம் ஆண்டு, நடைபெற்ற தனிப்பட்டோர் அறப்போரில் அந்த வீரப் பெண்மணியின் கணவர் பங்கு பெற்றுச் சிறை சென்றார். அடுத்துச் சிறை செல்வதற்கு அந்த அம்மையார் தயாரானார். ஆனால், அந்த அம்மையாரை மருத்துவர்கள் தடுத்தார்கள். அந்த அம்மையார் இருதய நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்ததே மருத்துவர்கள் தடுத்ததன் காரணம். ஆனால், அந்த வீரப் பெண்மணி, மருத்துவர்களின் தடையைப் பொருட்படுத்துவதாக இல்லை.

அம்மையாரின் உடல் நிலையையும்-நாட்டின் சூழ்நிலையையும் அறிந்த அவர்களது குடும்ப நண்பர் ஒருவர் அம்மையாரின் நிலை பற்றிக் காந்தியடிகளுக்குக்கடிதம் எழுதினார். அந்தக் கடிதத்தைப் படித்த காந்தியடிகள் உடனே அம்மையாருக்குக் கடிதம் எழுதினார். கடிதத்தில் இருந்த வாசகம். ''நீங்கள் சிறை செல்லத் தேவையில்லை''.

காந்தியடிகளின் கடிதத்தைக் கண்டு ஒருவகையில் அந்த அம்மையார் மகிழ்ச்சியடைந்தாலும், தனது திட்டத்தை அவர் மாற்றிக்கொள்ள முன்வரவில்லை. அண்ணலின் அன்புக்கட்டளையையும் மீறித் தனது குழந்தைகளையும் வீட்டில் விட்டு விட்டு, அறப்போரில் ஈடுபட்டுச் சிறை சென்றார்.

அம்மையாரின் கணவர் நெஞ்சம் பதைத்தார். அண்ணலின்கட்டளையை தனது மனைவி மீறியதை எண்ணி வருந்தினார். அண்ணலுக்கு அந்தச்செய்தியைக் கடிதத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்தார். அவருக்கு, அண்ணல், மறுமொழி தெரிவித்திருந்தார்.

''என் கட்டளையை உங்கள் மனைவி மீறியிருப்பது நாட்டின் அழைப்பை அவர் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதனால்தான். சுருக்கமாகச் சொன்னால்—ஒரு நல்ல மனைவி தனது கணவனைப் பின்பற்றி உள்ளார். கடவுள் அவரது உடல் நலத்தைக் கவனித்துக் கொள்வார். நீங்கள் கவலையுற வேண்டாம்''—இவ்வாறு காந்தியடிகள் தமது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

திருமதி இலக்குமி பாரதி

32 ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த நிகழ்ச்சி இது.

அந்த அம்மையார் சிறையிலிருந்து வெளிவந்து நலமாகவே வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

அந்த வீரப்பெண்மணி, யார் தெரியுமா ?

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதி அவர்களின் மகளார்—தமிழகத் தியாகிகளின் பட்டியலில் இடம் பெற்றவரும், தாமிர பத்திர விருது பெறவிருப்பவருமான திரு எல். கிருஷ்ணசாமி பாரதி அவர்களின் மனைவியார்—மாணவப் பருவத்தில் நாட்டு விடுதலைப் போரில் சிறை சென்ற திரு இலட்சுமிகாந்தன் பாரதி அவர்களின் அன்னையார் திருமதி கே. இலக்குமி பாரதி அவர்கள்தான் அந்த வீரப்பெண்மணி.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் 1937-ஆம் ஆண்டிலும் 1946-ஆம் ஆண்டிலும் உறுப்பினராகப் பணியாற்றியவர் இந்த வீரப் பெண்மணி.

அவரைப் போன்று எண்ணற்ற வீரப் பெண்மணிகளின் அருந்தொண்டு, நாட்டு விடுதலைப் போருக்கு அடித்தளமாக அமைந்திருந்தது என்பதை எவரும் மறந்துவிட முடியாது.

பலதரப்பட்ட பூச்சிகளிடமிருந்து உங்கள் பயிர்களை முழுமையாகப் பாதுகாக்கும் விரிவாற்றல் படைத்த (ப்ராட் ஸ்பெக்ட்ரம்) பூச்சிக்கொல்லியாகிய ஆம்பிதியான், தீங்கில்லாத பண்பும், திறமை குன்ருத நெடுநேர ஆற்றலும் ஒருங்கிணைந்தது.

கிடைக்கும் ப்ராட்-ஸ்பெக்ட்ரம் பூச்சிக் கொல்லிகளிலே ஒப்பற்ற வன்மை வாய்ந்தது ஆம்பிதியான்...கொல்லக் கடினமான எவ்வித முரட்டுப் பூச்சிகளையும் கொன்றுவிடக்கூடிய ஒன்றுதிரண்ட பேராற்றல் படைத்தது.

தீங்கு நேரும் வாய்ப்பு மிக மிகக் குறைவு ஆதலால் ஆம்பிதியான் மருந்தடிப் போருக்கு யாதொரு பிரச்சினையும் இராது; தவிர, இட்டு நெடுநேரம் ஆனபின்னும் மட்டற்ற வீரியமுடன் செயல்படும் ஆதலால், ஓயாமல் அடிக்கடி மருந்தடிக்கத் தேவையில்லை.

பணம், நேரம், சிரமம் எல்லாமே மிச்சமாகும். பல நாடுகளில் பரிட்சிக் கப்பட்ட ஆம்பிதியான், இலாபம்தரும் செழிப்பான பயிர் விளைச்சலுக்கு உறுதுணையெனப்பரிசோதிக்கப்பட்டு நிரூபணம்பெற்றபூச்சிக் கொல்லியாகும்.

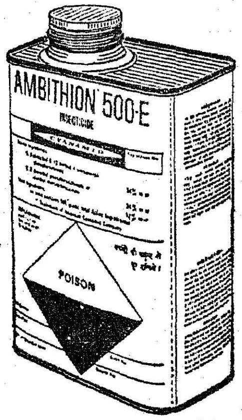

CYANAMID *உலகெங்கும் விவசாயத்திற்கு ஊழியம் புரிந்துவருவோர்*

அக்ரிகல்சரல் டிவிஷன்,
ஸயனமைட் இந்தியா லிமிடெட்
பி. ஓ. பாக்ஸ் நம்பர் 9109, பம்பாய் 25

அமெரிக்கன் ஸயனமைட் கம்பெனியின் ரிஜிஸ்டர்டு டிரேடு மார்க்.

SISTA'S-CIL-380 TAM

விடுதலைப் போரில் உயிர் நீத்த வீரர்களை வணங்குவோம்

[illegible]

“இந்தியத் தேசிய இராணுவ வீரர்களே! எத்தனை பேர்கள் நம்மில் உயிருடன் இருப்போம் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், நமது படை நிச்சயமாக வெல்லும். நம்மில் உயிர்த் தியாகம் செய்தவர்கள் போக எஞ்சிய வீரர்கள் நிச்சயம் செங்கோட்டையில் வெற்றி விழாக் கொண்டாடுவார்கள் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்.”

இப்பொன்னான வாக்கைச் சொன்னவர் யார்? அவர்தான் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ். ஆம்! பாரத சுதந்தரம் சும்மா வந்துவிடவில்லை. அது, கண்ணீர் விட்டு வளர்த்த பயிர்.

சுதந்தரக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்கும் இந்த மண்ணுக்குள்ளே எத்தனையோ வீரர்கள் அதற்காக இரத்தம் சிந்தியிருக்கிறார்கள். நம் கொடியின் சிவப்பு, துறவின் சிவப்பு அல்ல. அது தொண்டர்கள் வடித்த இரத்தச் சிவப்பு. அதன் வெண்மைதான் சத்தியம். பச்சையோ பச்சிளம் பாலகர்களும், தாய்க்குலமும், மரகத வல்லியாம் மங்கையர்களும் செய்த தியாகம்.

உலகின் விடுதலைப் போர் வரலாற்றில் எந்த நாட்டின் சுதந்தரப் போரிலும் இந்தியப் போரில் இளைஞர்கள் உயிரைக் கொடுத்தது போல், இளைஞர் சமுதாயம் உயிர் ஈந்ததில்லை.

உயிரில் இளமைஉயிர், முதுமை உயிர் என்ற பாகுபாடு உண்டா? உயிர் ஈந்த எல்லாரும் உயர்ந்தோரே. ஓர் வீர வாலிபரின் உரை கேளுங்கள்:—

“நான் செய்யும் கடைசிப் பிரார்த்தனை இதுதான். மறுபடி, மறுபடி பாரத மாதா மடியில் பிறக்க வேண்டும். மாதா விடுதலை யாகும் நாள் வரை மடியப் பிறக்க வேண்டும்.” என்று வேண்டித் தூக்குக் கயிற்றில் கழுத்தை மாட்டிக் கொண்டு துடிக்காமல் இறந்தார் ‘மதன் லால் திங்கரா’ என்ற மாவீரர்.

அவர் மட்டுமா? ஆயிரமாயிரம் இளங் காளைகள், அதற்குப் பாயிரம் பாடியவர்கள்! விடுதலைப் போருக்கு முதல் முழக்கம் செய்த வீரத் தமிழனை வணங்குவோம்.

ஒரு நாள் காலை பத்து மணி. இடமோ ஒரு சாலை ஓரம். “எனது அங்க வஸ்திரத்தை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டேன். என் குழந்தைகளும் மனைவியும் மிக மரியாதையுடன் என் அருகில் நின்றார்கள். கை கூப்பினேம். மார்புச் சட்டையில் சாலைமண் பதிய விழுந்து கும்பிட்டேன். அவர்களும் வணங்கினர். கோயிலா ? சிலையா? அல்ல; அல்ல; அது ஓர் கற்குவியல்.

சாலைக்கு வடக்கே ஓர் புளிய மரம். அதனடியில் சிறிதும் பெரிதுமாக, இலட்சக் கணக்கான கற்கள். ஒவ்வொரு கல்லும் ஒவ்வொருவர் போட்டவை. 173 ஆண்டுகளாக இவ்வாறு போட்டு வந்திருக்கிறார்கள். மலரானால் வாடிவிடும். காற்றுக் கொண்டு போயிருக்கும். அங்கே கல்லெல்லாம் மலராகிப் பிறகு அஃதே மலையாகி இருந்தது.

கணவன் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு மனைவி வணங்கிவிட்டாள். ஆனால், அவள் மனம் கேட்கவில்லை.

“உச்சி வெய்யில் — புளிய மரம்—இது முனியா என்ன? எதற்காக நமஸ்காரம் செய்தோம்?” என்று கேட்டாள்.

என் பெண்டாட்டிக்கே தமிழர் வரலாறு தெரியாமல் இருந்தால் எனக்கு ஆத்திரம் வராதா? “உனக்கு இது கூடத் தெரியவில்லையே , இதோ பார் அதோ ஒருவர் வருகிறார். அவர் சொல்லுவார்” என்று கூறிவிட்டு நூறு அடி தூரத்தில் வந்த வழிப் போக்கர் ஒருவரை இரைந்து,

“ஐயா ஆ....ஆ....ஆ. ஆ....” என்று கூப்பிட்டேன்.

“என்ன அ....அ.... அ....” என்றார் அவர்.

என் மனைவியை ஒருமுறை அலட்சியத்துடன் பார்த்துவிட்டு, ‘இது என்ன இங்கே?’ என்றேன்.

“கட்டமனுய்க்கன் கல்லுக் குவியல்” என்று சொன்னார்.

எனக்கு அதில் ரொம்பச் சந்தோஷம். மனைவியைக் கர்வத்துடன் பார்த்தேன். “அவர் வாயாலேயே கட்டபொம்மன் பெருமையைச் சொல்லட்டும்” என்ற ஆவலோடு.

“யார் அந்தக் கட்டமனுய்க்கன்?” என்றேன்.

அவர் என்ன பதில் உரைத்தார் தெரியுமா? ‘ஏ, தமிழகமே, கேள்’. அவர் கூறிய பதில் இதுதான்:

“அவன் ஒரு கொள்ளைக்காரன்” என்றார். நான் அசந்துவிட்டேன். நல்ல வேளை, என் மனைவி சிரிக்கவில்லை. ஏன்? நான் உடனே அவளைப் பார்க்கவில்லை. பார்த்திருந்தாலும் சிரித்திருக்க மாட்டாள் என்றே நினைக்கிறேன்.

வீர பாண்டியக் கட்டபொம்மனுயக்கர் மீது எனக்கு உள்ள பக்தியை என் வீட்டில் எல்லாரும் அறிவார்கள்.

ஆனால், அவர் கூறிய வார்த்தை, கூரிய முள்ளாக என் நெஞ்சில் குத்தியது. தேடாத இடமெல்லாம் ஏடு தேடிக் கட்டபொம்மன் பாட்டைக் கண்டு பிடித்தேன். வணக்கத்துக் குரிய வாசன் அவர்களிடம் சொல்லி அந்தப் பாடலை விளக்கமுடன் ஆனந்த விகடனில் வாரந்தோறும் வெளியிட்டேன்.

அதே மரத்தடியில்தான் 173 ஆண்டுகளுக்கு முன் 1799-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 16-ஆம் தேதி கட்டபொம்மு முதற் களபலியானார். அங்கு அவரைத் தூக்கிலிடுவதை வேடிக்கை பார்க்க வந்திருந்த விடியாமூஞ்சிகளாகிய பலர் முன் தூ.. என்று காரித் துப்பினான் வெள்ளைக் காரன்.

“ குதிரைக்குப் புல்லுக் கட்டும், குதிரை முனையும் சுமக்கப் போகிறீர்கள்” என்றான் ஊமைத்

துரை. கட்டபொம்முவோ தூக்குக் கயிற்றைக் கழுத்தில் தானே மாட்டிக் கொண்டு வீர சொர்க்கம் புகுந்தார். இதை எழுதும்போது கை துடிக்கிறது. கண்கள் நீரை வடிக்கின்றன. படிப்பவர்கள் நெஞ்சும் துடிக்கும். ஆனால், அந்த மாவீரன் இறக்கும்போது அவர் கால்கூடத் துடிக்கவில்லையாம். இது சுதந்தரத்தின் முதல் பலி.

"When he went out to be executed he walked with a firm daring air, and cast looks of sullen contempt on the poligars to his rights and lefts as he passed" என்று வெள்ளைக்காரனே எழுதியிருக்கிறான்.

நமக்கெல்லாம் பேசிப் பேசி உணர்ச்சி மரத்துவிட்டது. பட்டகட்டை போலாகி விட்டோம். நல்லதைப் பாராட்டக் கூட நானூறு யோசனைகள் செய்கிறோம். பேசுந்திறன் அதிகமில்லாத ஊமைக்கு உணர்ச்சி அதிகம் போலும்.

"வானம் பொழியுது, பூமிவிளையுது மன்னவன் காணிக்கு ஏது பணம்?" என்று கேட்டவரோ ஊமைத்துரை. அந்த ஊமையன் பாட்டைப் பாடாத உதடில்லை. பாடுவோம். படை என்றால் ஓடுவோம். ஊமைத்துரையும் ஓடினார். பயந்து அல்ல, எதிரிகள்— இடித்த கோட்டையைத் திரும்பவும் கட்டி வெள்ளையனை மறுபடி போருக்கிழுத்து வீர மரணம் அடையப் பாளையங்கோட்டைச் சிறையை உடைத்துக் கொண்டு ஓடினார்.

பாதையில் மெக்காலே பங்களா; உள்ளே புகுந்து சூறையாட வீரர்கள் நுழைந்தார்கள். 'Oh! God!' என்று, ஒரு குரல் கேட்டது. வெள்ளைக்கார துரைசாணியின் குரல் அது.

"ஊமைத்துரையே! உமக்கு ஓராயிரம் கும்பிடு. உங்கள் பண்பு தமிழனின் வாழ்வுக்குப் பாய்ச்சிய நீர்" துரைசாணியின் குரல் கேட்டவுடன், எதிரியின் வீடாயிருந்தும் பெண்மைக்கு மதிப்புக் கொடுத்துக் கொள்ளையிடுவதைத் தடுத்து, வந்த வழியே திரும்பிச் சென்றீர்களே! இதை நினைக்குந் தோறும் எனது நெஞ்சு பெருமை கொள்கிறது. தமிழனாகப் பிறக்கும் பாக்கியம் கிடைத்ததற்குத் தமிழ்த்தாயை வணங்குகிறேன். ஊமையன் இறக்கவில்லை. நமது உள்ளத்தில் 'பெண்ணை மதிக்கும் பண்பு' என்ற உருவில் என்றும் இருக்கிறார்.

ஊமையன் இரண்டாவது பலி.

"அண்ணனும் தம்பியும் களபலியாகி அடைந்த சுதந்தரமையா ?"

"அண்ணனும் தம்பியுமாக வாழ்வதே அவருக்கு மரியாதை"

வீர மறத்தி, பகலூர் வெள்ளையன் மனைவி.... படுகளத்தில் மாண்ட கணவனை மடியில் வைத்து முத்தமிடும் போதே உத்தமி இறந்தாள்.

ஏன்? ஆண்களுக்கு மட்டும்தான் விழா எடுக்க வேண்டுமா? விடுதலைக்கு உயிர் விட்ட வீராங்கனைகளுக்கு என்றே ஒரு விழா எடுக்கலாம். வீரர்கள் பிறப்பார்கள்.

வேலு நாச்சியார், சிவகங்கைக்கு அரசி. வீர மருதுகளின் எஜமானி. மானம் போக மறத்தாய் விடுவாளா? வெள்ளையன் வருகிறான் என்றவுடன் காக்கும் வாளால் கற்பைக் காத்துத் தன் கையிலேயே தன் கழுத்தை அறுத்துக்கொண்டு உயிர் நீத்தார். கல்லல் பக்கங்களில் கண்மாய்த் தண்ணீர் ஏன் சிவப்பாக இருக்கிறது? வேலு நாச்சியாரின் வீரக் குருதிதானோ?

வெள்ளையனை எதிர்த்தார், வேலுத்தம்பி தளவாய்! யாருக்காக எதிர்த்தாரோ அந்தத் திருவிதாங்கூர் அரசரே தன் தளவாயைக் கைவிட்டுவிட்டார். அரசர் கைவிட்டதற்காக அவர் கடமையை விடுவாரா? அரசன் அஞ்சுவான். வீரன் அஞ்சுவானா ? ஒரு வாளுடன் பலநூறு பேரைக் கொன்றார். கடைசியில் பகவதி கோயிலில் மறைந்தார். வெள்ளையன் விரட்டினான். பிடித்தால் பிணத்தைக் கூட மான பங்கம் செய்வான். தற்கொலை செய்து கொள்ளத் தன் வாளையே தன் மார்பில் பாய்ச்சிக் கொண்டார் வேலுத்தம்பி. வயிரம் பாய்ந்த கட்டை. வாள் உள்ளே இறங்கவில்லை. பாதியில் நின்றது. 'தம்பி என்னை உன் கையால் கொன்றுவிடு' என்று கூடவே இருந்த உடன் பிறப்பிடம் கூறினார்.

தர்ம சங்கடம். தம்பி அண்ணனைக் கொல்வதா? தயங்கினான் தம்பி. ஆனால் அடுத்த கணமே தன் வாளால் அண்ணன் தலையைத் தரையில் உருட்டினான். தன் தலையையும் வெட்டித் தரையில் வீழ்த்தினான். இரண்டும் தரையில் உருண்டு ஒன்றின் முகத்தில் ஒன்று முத்தாடியதை அவர்கள் பார்க்கவில்லை. கவிஞன் பார்க்கிறேன்.

மானங் காத்தான் தம்பி என்று மாதா போற்றினாள் அவனை. கூடப்பிறந்தே கொல்லும் வியாதியல்ல, அவன்.

இன்னோர் அண்ணன் தம்பி தியாகத்திற்கு வருவோம்.

தேவகோட்டைக்கருகில் ஒரு பாழடைந்த கோட்டை இருக்கிறது. அதற்குப் பெயர் சங்கரப்பொதிக்கோட்டை. சாலையோரத்தில் உள்ள அந்தக் கோட்டையில் ஓர் முனி இருக்கிறது. ஒரு நாள் அது என் கண்ணில் தட்டுப்பட்டுவிட்டது.
"முனி! முனி!" என்றேன் நான்.

"நரி!" என்றான் என் தம்பி.

"முனிதான் நரி உருவத்தில் வந்திருக்கிறது" என்றேன் நான்.

"அவ்வளவு கோழையாகி விட்ட முனிக்குப் பயப்படவேண்டாம்" என்றான் அவன். அப்போது அந்த நரி மேலும் கேவலமாய் ஒரு செயல் செய்தது. யாரோ உடைத்திருந்த சிதறு தேங்காய்ச்சில் ஒன்றைக் கவ்விக் கொண்டு காட்டுக்குள் ஓடியது.

"தேங்காய்ச் சில்லை நரி திங்குமா ?" என்றேன்.

"ஏன் தின்னாது? மனிதன் ஒரு சாண் வயிற்றுக்காக வெள்ளையனைப் பணிந்து தின்னவில்லையா?" என்றான் அவன். அந்தக் கோட்டைதான் மருது பாண்டியனைக் காட்டிக் கொடுத்த இடம். வெள்ளைக்காரனா காட்டிக்கொடுத்தான்? நம்மவன்தான். இந்தக் கலையில் நம்மில் சில பேர்வழிகளை எவரும் மிஞ்ச முடியாது.

வீர மருது சகோதரர்கள் திருப்பத்தூரில் தூக்கிலிடப்பட்டார்கள். மருது பாண்டியனும் தூக்குக் கயிற்றைக் கழுத்தில் மாட்டிக் கொண்டு நம்மைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டுத்தான் செத்தார்.

ஆனால், காட்டிக் கொடுத்த உலகில் ஒருவன் கவிதையும் பாடினான்.

"திருப்பத்தூர்ச் சந்தியிலே தென்னையிலே தொங்குறான்டா;" தன்மான உணர்ச்சி இல்லா ஒருவர் கையில் கவிதை சிக்கியதால் தமிழும் கேவலமாக்கப்பட்டதற்கு இது சான்று.

இனி மானத்தாலும் வீரத்தாலும் தமிழை உயர்த்தியவர் கதைக்கு வருவோம்.

''என் தாயை அம்மா என்று
இனி அழைப்பேன் நான்''

''என்னுடன் பிறந்தவர்
அண்ணனடா!
இளையவன் எனக்குத் தம்பியடா''

இது கவிதையா? இப்படிப்பாட வேண்டிய அவசியமுண்டா? இதைப்போலத்தானே ''வந்தே மாதரம் என்போம் எங்கள் மாநிலத்தாயை வணங்குதும் என்போம்'' என்ற பல்லவியும் எனத் தோன்றுகிறது. ஆனல், அப்படிப் பாட நேர்ந்த அவசியத்தை நினைத்தால் நெஞ்சில் ஆத்திரம் பீறிடுகிறது. பாரதியைப் பணிகின்ருேம்.

'வந்தே மாதரம்' என்னும் பாடல் பங்கிம் சந்திரர் எழுதிய ஒரு நாவலில் வந்த பாடல்தான். ஆனுலும் 'வந்தே மாதரம்' என்று உரைத்தால் அந்த வாயை மூடுமுன்னே சுட்டார்கள் வெள்ளையர்கள். விவேகானந்தரின் தம்பி அதற்குப் பலியானுர். அப்போது வங்க மக்கள் விவேகானந்தரின் தாயை,

'ஞானத்துக் கொரு பிள்ளை
கொடுத்தாய் :
தேசத்துக் கொரு பிள்ளை
கொடுத்தாய் :
மண்ணுலகில் நீயன்ருே தாய்!

என்று வாழ்த்தி வணங்கினுர்கள்.

ஒரு பன்னிரண்டு வயதுப் பாலகன். அழகில் மன்மதன். அவன் பெயரோ மதன்லால்; குஜராத்திக் காரன். அவன் செய்த குற்றம் என்ன? வந்தே மாதரம் என்று கோஷித்தது தான். அவனுக்கு ஆயுள் தண்டனையாம். 'இந்தியத் தியாகிகள் சரித்திரம்' இம்மாதிரி பல முத்துக்களைச் சிந்தியிருக்கிறது. அதே குற்றம் தான் நம்மவர் ஒருவருக்கு இருபதாண்டுகள். 'வந்தே மாதரம்' தந்த சுகம் அந்தமான் சிறை.

சென்னையில் ஒரு முறை காங்கிரஸ் பொருட்காட்சிக் கொட்டகையில் தீப்பிடித்தது. எல்லாம் எறிந்து விட்டன. எரியாதன இரண்டு. ஒன்று நம் கொடி. மற்ருென்று சிதம்பரஞர் சிலை, என்று ஞாபகம்.

செக்கிழுத்த செம்மல் சிதம்பரஞரின் சிலை அப்படியே இருந்தது. தீயவர்களாலேயே எரிக்க முடியாத சிதம்பரஞரைத் தீயால் எரிக்க முடியுமா? அவர் செய்த குற்றம் 'வந்தே மாதரம்' என்று கூறியதுதான். தீயும் காற்றும் சேர்ந்தது போல் சிதம்பரஞருடன் சிவாவும் சேர்ந்தார் 'வந்தே மாதரம்' ஒரு குற்றம். சிவாவுக்கு இடம் கொடுத்தது இரண்டாவது குற்றம். இரண்டுக்கும் சேர்ந்து இருபது ஆண்டுகள்.

அவரால் செக்கு சிவலிங்கமாயிற்று. கோவைச் சிறைக்குச் செல்பவர்கள் செக்கைத் தரிசிக்கிருர்கள். சிவாவால் அரசு அரசியல் ஆயிற்று. திருச்சிச் சிறையில் அவர் கையால் நட்ட அரச மரத்தடியில் பலர் அரசியல் ஞான முதிர்ச்சி அடைந்தார்கள்.

எனக்குப் பிடித்தது மூன்று மாமரங்கள். முதல் மரம் என் தோட்டத்தில் இருப்பது, இப்போது அது அதிகம் காய்ப்பதில்லை. பிரியம் போய் விட்டது. அடுத்தது காஞ்சியில் உள்ள ஏகாம்பரம். அது, மரமும் கடவுள் என்ற கருத்தைத் தந்து மக்களையும் கடவுளாய் மதிக்கச் செய்கிறது.

அந்நிய ஆதிக்கம் இந்த மண்ணிலிருந்து அகற்றப்படும் பொழுதுதான் நாம் முழுமையான மனிதர்களாவோம். அப்படி முழுமையான நிலையை உடனடியாக ஒரே நொடியில் அடைந்துவிடுவோம் என்று நான் நம்பவில்லை. அந்நிலை உருவாக—ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நம்மை நாம் பக்குவப் படுத்திக்கொண்டு வளர வேண்டும். வளர்ச்சி, எதிர்ப்பினல் மட்டும் வந்துவிடாது! உழைப்பினலேயே வரும்.

—கோபாலகிருஷ்ண கோகலே.

மூன்ருவது மரம் எரவாடாச் சிறையில் இருக்கிறது. அதன் நிழலில்தான் மகாத்மா காந்தியின் அரிசன ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாயிற்று. அதன் நிழலில் நின்றபோது நானும் அரிசன் ஆனேன். மரமாய்ப் பிறந்தால் அவர்களுக்கு நிழலாவது கொடுக்கலாமே என்று எண்ணினேன். நிழலை விட்டு வந்தவுடன் அந்த எண்ணமும் நெஞ்சைவிட்டுப் போயிற்று.

தமிழக அரசின் குடிசைமாற்று வாரியத்தின் வீடுகளை ஒருமுறை பார்த்த பிறகு அந்த எண்ணம் போய்விட்டது. நிழல் தரும் அரசு நீடூழி வாழ்க!

'வந்தே மாதரம் என்று உயிர் போம் வரை வாழ்த்துவோம்' என்று பாரதியார் பாடியதன் உள்ளடக்கம் என்ன? வந்தே மாதரம் என்ருல் உயிரை வாங்குவார்கள் என்பதுதான் அர்த்தம். அதில் உயிர் விட்டவர்கள் அநேகர்; சிதம்பரஞர் உயிரைக் குடித்ததும் சிறை வாசத்தால் அடைந்த கஷ்டங்கள் தானே? ''சிதம்பரஞர் பெயர் தாங்கும் கப்பலை நம் சுதந்தர அரசு மிதக்க விட்டபோது, சிதம்பரம் பிள்ளையவர்களின் விசாலமான விழிகள் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிப்பதை என் மனக்கண்ணில் காணுகின்றேன். வந்தே மாதரம் என்ற குற்றத்துக்காக வாழ்வே பாழானவர் அவர்'' என்ருர் நம் நாட்டுத் தலைவர் ஒருவர். திருவல்லிக் கேணிக் கடற்கரையைத் திலகர் கட்டம் ஆக்கியவர் சுப்ரமணிய சிவா.

சிவாவுக்குத் தொழுநோய் ஏன் வந்தது? அவருடைய மூதாதையர் யாரும் தொழு நோய்க்காரர்கள் அல்லவாம். திருச்சிச் சிறையில் கம்பளி மயிர் அடித்ததால் வந்த சர்ம வியாதி அது. பாரத மாதாவைச் சுதந்தர தேவியாகத் தரிசனம் செய்ய அவர் ஆசைப் பட்டார். நடக்கவில்லை.

பாரதி, காலனைக் காலால் உதைத்தார். அவரையும் காலன் கொல்லவில்லை. தேசபக்திக் கனல்தான் அற்பாயுளில் கொன்றது. ஆனல், அவர் பாடிய 'வந்தே மாதரம்' நம்மை வாழ வைக்கும் பாட்டாக நின்றது.

நான் வன்முறையை அறவே வெறுப்பவன். பாரதத்துக்கு அருமையாகக் கிடைத்த புதுமையான அகிம்சை வழியை வன்முறையாளர்கள் குழியில் புதைக்கிருர்கள் என்று நினைப்பவன். சுதந்தரம் அடைந்த எந்த நாடும் முப்பது வருடத்திற்குமுன் விழித்துக் கொண்டதில்லை. ஆனல், இன்று நம் நாட்டில் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி வந்து விட்டது. குழம்பிய தண்ணீரில் தேத்தாங் கொட்டையைத் தேய்த்துப் போட்டுக் கலக்கி விட்டு விட்டால், அது தெளியும். ''அந்தக் தெளிவு அகிம்சையாகத்தான் இருக்கும். மறுபடி, பாரதம் உலகுக்கு வழி காட்டும்.''

இருப்பினும் வன்முறையில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த முன்

சொல்லிய தேசப் பக்தர்களை ஏன் கும்பிடுகிறேன்? அன்று அதுதான் வழியாக இருந்தது. அவர்களின் தியாகம் பெரியது. முதலில் தன்னை அழித்துக் கொண்டு களத்தில் குதித்தார்கள். அதற்காகவே அவர்களை வணங்குகிறேன்.

இனி மகாத்மா காந்தியின் காலத்துக்கு வருவோம். கொடி காத்த குமரனைக் கும்பிடுவோம். அவரே குமரன். அதிலும் கொதித்து எழும் வயது. "நான் அகிம்சைவாதிதான்; ஆனால் ஆத்திரமூட்டப்பட்டால் அடிக்காமல் விடுவேனா?" என்று அவர் திருப்பி அடிக்கவில்லை. கொடியைத் திருப்பினால் கொம்பாகி விடும். கொடி என்பது என்ன? காந்தியின் கொள்கைதானே! கொள்கையைத் தலைக்கீழாக்கக் குமரன் விரும்பவில்லை. "அடி . . . . அடி வந்தே மாதரம். மகாத்மா காந்திக்கு ஜே!" பாம்பின் வாய்த் தேரையின் குரல் போலக் குரல் தேய்ந்து கொண்டே வந்தது. கீழே விழுந்தார். கடைசி அடி விழவே குரல் ஓங்கியது. 'மகாத்மா காந்திக்கு ஜே' என்று மக்கள் மண்ணதிர, மலையதிர முழங்கினார்கள். குமரன் தியாகி ஆனார். கையிலிருந்த கொடியைப் பிடுங்கவில்லை. விரலை நீக்கி எடுத்தார்கள். கம்பில் விரல் பதிந்து பள்ளமாகியிருந்தது.

பலாத்காரப் பாதையில் போன விடுதலைப்போர் முறையைச் சத்தியாக்கிரகப் பாதையில் திருப்பிய அந்த மாவீரனால் திருப்பூர் என்ற பெயர் தேச மக்கள் உள்ளத்தில் குடி கொண்டுவிட்டது. திருப்பூர்க் கதரைக் கட்டும் போதெல்லாம் தியாகி குமரன் நினைவு வருகிறது. குமரனே குமரன்!

வங்கத்தில் மாதங்கினி தேவி என்று ஒரு கிழவி. 1942-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுப் போராட்டம். பட்டாளம் ஒரு ஊரில் சுட்டதாம். எழுபத்து மூன்று வயது மூதாட்டி மாதங்கினி தேவியார் கொடியைப் பிடித்து நடக்கிறார். கொடி பிடித்த கைகளில் குண்டு பாய்கிறது. கொடி விழவில்லை. இந்தியச் சிப்பாய்க் கூப்பிடுகிறார்கள்; அத்தாய் "பாய் சகோதரா . . . இந்தக் கொடியை நீ பிடித்துக் கொள்" என்று கூறிவிட்டு 'பாபு வாழ்க' என் கூறிய வண்ணம் அந்தக் குலமகள் கொம்பில் பழுத்த கனி உதிர்வது போல் தரையில் உதிர்ந்து உயிர் நீத்து விடுகிறாள். பூமி பிளக்கவில்லை. வானம் இடியவில்லை. 'வா மகளே . . . . வா' என்று பாரதமாதா அவளை வரவேற்கிறாள்.

அவன் கிழவிதானே. . பத்து நாள் பின்னால் சாகப் போகிறவள் முன்னாடிச் செத்தாள் என்று சொல்லலாம். 'பாபுகனு' கிழவனா? பால் மனம் மாறாப் பாலகன்; தாயார் தலைசீவிப் பொட்டிட்டுப் பள்ளிக்கு அனுப்புகிறாள். ஜவுளிக்கடை மறியலை வேடிக்கை பார்க்கிறான். வெள்ளைக்கார சார்ஜண்ட் ஒருவர் சீமைத்துணி லாரியை ஓட்டி வந்து தொண்டர்கள் மேல் மோதப் போகவே, தொண்டர்கள் அஞ்சி பிளாட்பாரத்தில் ஏறுகிறார்கள். பார்த்தான் பாபுகனு. குதித்தான் கீழே. சகுந்தலையின் பிள்ளை பரதன் சிங்கத்தின் பிடரி மயிரைப் பிடித்து உலுக்கியது போல், பாரதப் புத்திரன் கனு 'மகாத்மா காந்திக்கு ஜே!' என்றான். "விலகு. இல்லாவிட்டால் லாரியை ஏற்றி விடுவேன்" என்றார் சார்ஜண்ட்.

"மகாத்மா காந்திக்கு ஜே"

விலகுவானா வீரன்; என்று இரண்டு . . மூன்று ... ஏறியதுலாரி.

நம்முடைய நோக்கம் முழுவதும் ஒரே சொல்லில் அடங்கி விடுகிறது; சுய ஆட்சி அல்லது சுயராஜ்யம் என்பதே அச்சொல்; இங்கிலாந்திலும், குடியேற்ற நாடுகளிலும் உள்ளது போன்ற ஆட்சிமுறை; சுயராஜ்யம் பெற்றுள்ள குடியேற்ற நாடுகளில் உள்ள ஆட்சி முறை பாரத நாட்டிலும் அமலுக்கு வரவேண்டும்.

—தாதாபாய் நௌரோஜி.

குழந்தை நின்ற இடத்தில் ஒரு கூடை சதையும், எலும்பும் கிடந்தன. ஓடிவந்தாள் தாய். அத்தனைச் சதையையும் அள்ளி முத்தமிட்டாள். சதையும் அவள் மகன் தானே.

"உன்னைப் போல் இன்னும் பத்துப் பிள்ளைகள் பெறவில்லையே இந்நாட்டுக்கு உழைக்க" என்றுதான் அலறினாள்.

ஏ . . . . இளைஞர் சமுதாயமே! வீர வாலிபர்களே! உங்களை வாழ்த்துகிறேன். வணங்குகிறேன். முற்காலத்தில் டில்லி மன்னன் பகதூர்ஷாவைக் கைது செய்தான், வெள்ளைக்காரன். அப்போது தங்கத் தாம்பாளத்தைப் பட்டால் மூடித் தன் கைதிக்கு ஒரு பரிசளித்தான். தாம்பாளத்தினைக் கையில் கொடுத்து, "பகதூர்ஷா மன்னரே! மாட்சிமை தங்கிய கவர்மெண்டார் உமது பென்சனை இம்முறையில் அளிக்கிறார்கள்." என்றான், கிண்டலுடன். மன்னர் பட்டை எடுக்குமுன் தட்டில் இருப்பதைக் கண்டுகொண்டார். தட்டில் இருந்தது அவருடைய பிள்ளைகள் இருவருடைய தலைகள்; கதறினாரா? கண்ணீர் விட்டாரா? என்ன சொன்னார்?

மானம் பெரிதாக மதிக்கும் மரபினர் ஆகிய நாங்கள் இம்மாதிரிக் குழந்தைகளைப் பெறுவதில் பெருமையடைகிறோம் என்றாராம்.

ஒத்துழையாமை—
நாகபுரி கொடிப்போர்

பாரதத்தின் வீரப் புதல்வர்களே! மாதாவின் பெருமை மைந்தர்களால் தான். இதை உணர்ந்தவர்கள் நீங்கள். வாழ்க உங்கள் வீரம்.

தியாகிகள் வரலாறு எழுதித் தீராத ஒன்று. அதை எழுதினால் மட்டும் தீராது. மதிக்க வேண்டும். எந்த நாட்டிலும் இத்தனை இளைஞர்கள் தியாகம் செய்தது கிடையாது! அதைக் காட்டிலும் எந்த நாட்டிலும் தமிழக அரசைப்போல் தியாகிகளை மதிப்பவர்களும் கிடையாது! 7,182 விடுதலை வீரர்களுக்கு மானியம் அளிக்கும் தமிழக அரசின் செயலை மகாத்மா வாழ்த்துவார்! மனம் உடையவர்கள் பாராட்டுவர்.

பஞ்சாப் படுகொலை, உப்புச் சத்தியாக்கிரகம், குவிட் இந்தியா, ஆகஸ்டு இயக்கம் இ. தே.ரா. போன்ற அத்தனை போராட்டங்களிலும் உயிர் நீத்தவர்களை நினைத்து, இன்று வணங்குவோம்.

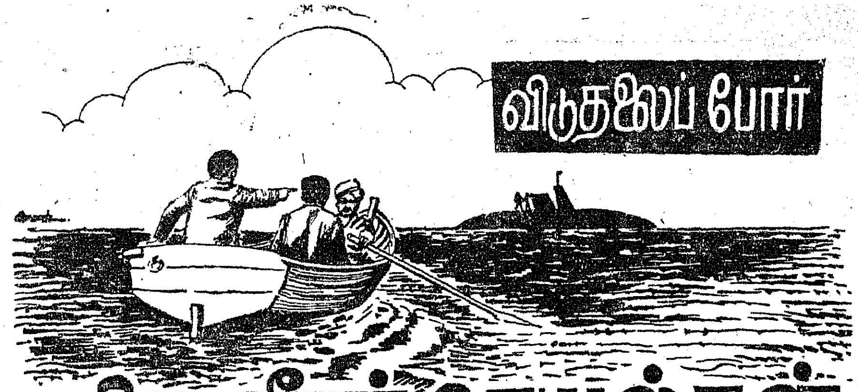

சில வீரச் செயல்கள்

ஸ்ரீஸ்ரீ கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

டில்லி செங்கோட்டையில் (1947) விடுதலைக் கொடி ஏறு முன்பே 1790-ல் சிவகங்கையில் விடுதலைக் கொடி வானளாவப் பறந்தது. முத்து வடுகநாதர் வீரப் போரில் தியாகப் பலியானார். அவரது பசுந்தலை முன் அரசி வேலு நாச்சியார், அவள் தந்தை கோலாகலத் தேவர், தம்பி வீரத் தேவன், படைத் தலைவர் பெரிய—சின்னமருதர்—ஆகியோர் விரதங் கொண்டு விடுதலைப் போர் நடத்தினர். 1858-ல் இராணி இலட்சுமிபாய் போர்க்களத்தில் இறந்தாள். இங்கே வேலுநாச்சியார் ஆங்கிலேயரை வென்று புரந்தாள். அவள் தம்பி வீரத்தேவன் துறவி வேடத்தில் வடக்கே சென்று பிரம்மாவர்த்தத்தில் 1857-ல் நானா சாகிப்பைத் தூண்டினான்.

* * * *

பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் எட்டு மேஜர்களை வீழ்த்திக் கட்ட பொம்முவும் தூக்குமேடை யேறினான். தூக்குமேடை நாட்டை ஊக்கும் மேடையானது.

* * *

ஊமையன் ஒரே வாரத்தில் இடிந்த கோட்டையை வானளாவ எழுப்பிப் பாதர் வெள்ளை, நீலமேகம், சுப்பிரமணிய பிள்ளை போன்ற சூரரைக் கூட்டிப் போர் முடுக்கினான். முதற்போரில் ஆங்கிலேயர் கை ஓங்கியது; ஊமைத்துரை சிவகங்கைக்கு ஓடி வந்து, மருது இருவருடன் சேர்ந்து, திருமயத்தில் பாசறை அமைத்துக் காளையார் கோவில் காடுகளில் படையணி மறைத்துப் பாய்ந்து பாய்ந்து போர் புரிந்தான். மருது சகோதரர் கடும் போர் புரிந்து தூக்கு மேடையில் இறவாப் புகழ் பெற்றனர். (1812).

* * *

நாற்பதாண்டுகள் ஓடி மறைந்தன. வடக்கே 1857-ல் தமிழ் நாட்டுப் பாபாஜீ (வீரத் தேவன்) தாந்தியாதோபே, ராணுசாகேபு, இலக்குமியாய், கண்வார்சிங், அபிமுல்லாகான், அகம்மது மௌலவி முதலியோரைத் தூண்டிப் போர்ப் புயல் வீசச் செய்தான். டில்லி பிடிபட்டது; ஆனால், துரோகிகள் காட்டிக் கொடுத்தனர். நீல்களும், ஹாவ்லக்குகளும் நமது வீரரைச் சுட்டுக் குவித்தனர்; ஆயிரக் கணக்கான மக்களைத் தூக்கு மேடையில் ஏற்றி வதைத்தனர். கிராமம் கிராமமாகத் தீ மூட்டி மக்களைத் தீயில் போட்டு மடித்தனர்.

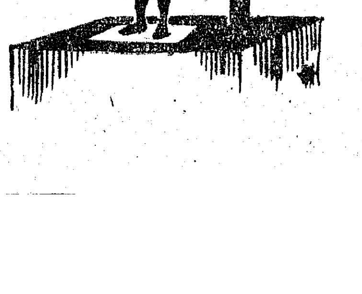

* * *

இக்கொடிய வெற்றியும், குமுறிய போரும் விக்டோரியா சர்க்காருக்குப் புதிய பாடம் கற்பித்தன. துப்பாக்கியாலும், சட்டத்தாலும் இந்த நாட்டு உரிமை யுணர்வை அடக்க முடியாது. நாட்டினரை அடக்க நாட்டினவரைக் கொண்டே ஓர் இயக்கம் தொடர்வோம் என்ற சூழ்ச்சியால் ஷியும், வெட்டர் பார்ன் ஆகிய இருவரையும் ஊக்கிக் காங்கிரஸ் சங்கத்தை நாட்டினர். அதில் நீண்ட காலம் (1885—1912) சர்க்காரின் செல்லப் பிள்ளைகளே சலுகை பெற்றனர். முதல் காங்கிரஸ் பம்பாயில் கோகுல்தாஸ் வடமொழிக் கல்லூரியில் டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி. தலைமையில் நடந்தது. அதற்குத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து மதுரை மணி ஐயர், சுதேசமித்திரன் ஜி.சு. மணி ஐயர், கேசவபிள்ளை ஆகியோர் சென்று பேசினர்.

* * * *

1907-ல் சூரத்தில் கோகலேயின் மிதவாதக் கூட்டம் நடந்தது. அதைத் திலகர், சிதம்பரம்பிள்ளை — பாரதியார் முதலிய 'தீவிரச் சுதேச வீரர்கள் செருப்பெறிந்து சிதறடித்தனர். அரவிந்தர் தலைமையில் முழு விடுதலை, சுதேச விரதத்துடன் நிறைவேறியது. மறு ஆண்டு அட்வகேட்—ஜெனரல் கிருஷ்ணசாமி ஐயர் செல்வாக்கால் சென்னையில் மிதவாதிகளின் கன்வென்ஷன் காங்கிரஸ் நடந்தது. அதை 'இந்தியா' இதழாசிரியர் பாரதியார் ஆட்டு மந்தைக் கூட்டம் என்று கேலி செய்து திலகர் — அரவிந்தர் இயக்கத்திற்கே ஆக்கமளித்தார். சென்னையில் அடக்கப்பட்ட 'இந்தியா' புதுவையில் மிடுக்கு நடைபோட்டது. அதையும் 1910-ஆம் ஆண்டு அடக்கியது ஆங்கில ஆட்சி.

* * *

உடனே அரவிந்தரின் 'கர்மயோகி'யினைப் பாரதியார் தமிழில் நடத்தினார். தமிழகம் அரவிந்த மணம் கமழ்ந்தது. ஆள் தூக்கிச் சட்டம் இதோ துரத்துகிறது. பாரதியார் முயற்சியால் அரவிந்தர் கல்கத்தாவில் கப்பலேறி 4—4—1910-ல் புதுச்சேரி புகுந்து முதலில் சங்கரஞ் செட்டியார்வீட்டு மாடியில் தவம் தொடங்கினார். பிறகு வெள்ளைக் காரத் தெரு மாளிகையில் குடியேறி நான்கு மாணவருடன் வசித்தார். 1910 முதல் 1950 வரையில், நாற்பதாண்டுகள் அரவிந்தர் தமிழகத்திற்கே உரியவராகி, இங்கேயே உலகம் வியந்து போற்ற ஆசிரமமும், ஆரோவில்லும் அமைத்து அன்னையிடம் விடுத்து அமரரானார். அரவிந்தர் அரசியலை நீங்கி ஆன்ம நேய ஒருமைத் திறனால், இந்தியாவுக்கு உலகப் புகழ் தேடினார். அவர் கல்கத்தாவில் பிறந்தார்; இலண்டனில் கற்றார், பரோடாவில் கலை வளர்த்தார். கல்கத்தாவில் நான்கு ஆண்டுகள் எழுத்தாலும், பேச்சாலும்

நாட்டை - வீறுபடுத்தினார். இறுதியில் காந்தி கண்ட சாத்வீக எதிர்ப்பும், ஒத்துழையாமையுமே வழி எனச்சொல்லி உள்ளடங்கியோகச் சக்தியை வளர்த்து மனிதன் தெய்வ மாறுதல் அடையும் ஆத்ம சாதனத்தைத் தந்து சென்றார். பாரதியாரும், அடியேனும், அரவிந்தர் திருவடி பற்றிப் புது வாழ்வெய்தினோம். எனது பாரத சக்தி அரவிந்த சக்தி வரலாறே. அதை அவர் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் படித்து ஆசி கூறினார்.

* * *

1910-ல் அரவிந்தர் வந்த சில மாதங்களுக்குப் பிறகு வீர விளக்கு வ. வே. சு. ஐயர் இடர்க் கடல்களை நீந்திப் பாரிசில் பார்சி கனவான் விக்ரமசிங் ஆகி, கெய்ரோவில் அப்துல்லா மௌல்வியாகிப் பம்பாயில் குலாம் காதராகி, நாசிக் சிறையில் சாவர்காரைக் கண்டு, அவர் வந்தேமாதர ஆர்ப்புடன் அந்தமான் செல்வதைப் பார்த்துவிட்டு, நாகபுரி காங்கிரஸ் கண்டு, புதுச்சேரிக்குப் பக்கிரி வேடந்தாங்கி அல்லாகு அக்பர் என்று வந்தார். மண்டயம் ஆசாரியார் வீட்டில் ஒரு வாரம் தங்கிப்பிறகு கோயில் தெருவில் குடி புகுந்தார். மனைவி வரகநேரியிலிருந்து வந்து சேர்ந்தாள். புதுச்சேரியில் ஐயர் பட்ட இடர்கள் பிரதாபசிங்கன், கரிபால்டி ஆகிய வீரர் பட்ட இடர்களைப் போலும்.

* * *

ஐயர் கிருஷ்ண பிள்ளை தோட்டத்தில் வாஞ்சி மாடசாமி, நீலகண்டன், சங்கர கிருஷ்ணன் முதலியோருக்குத் துப்பாக்கிப் பயிற்சி தந்தார். அடியேனுக்கு மறவர் உறவால் போதிய வாட் பயிற்சியும், சுடு பயிற்சியும் கிடைத்தது. ஆதலால் என்னை ஐயர் மிகவும் விரும்பி இன்னொரு செயலுக்காகப் பயிற்றினார்.

* * *

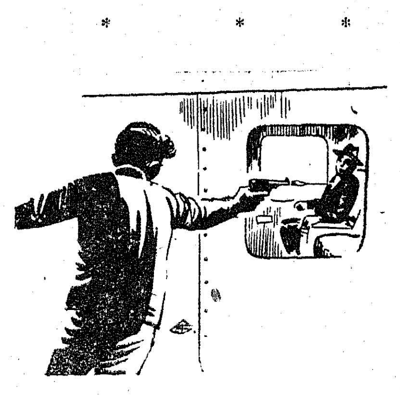

மணியாச்சியில் கலெக்டர் ஆஷை வாஞ்சி சாம்பலாக்கினான். பிறகு ஐயருக்குப் பல இடர்கள் தொடர்ந்தன. என் உடல் பொருள் ஆவி யெல்லாம் ஐயருக்காகவும், அரவிந்தருக்காகவும் அளித்தேன். ஐயரைத் தூக்கிச் செல்லவும், சூனியம் வைத்துப் பித்தாக்கவும், மயக்கவும், மாயம் செய்யவும் ஒற்றர் செய்த வஞ்சனைகள் எண்ணில. நான் உச்சிக்குடுமி தாசரி வேடம் பூண்டு அவருக்கு உதவினேன். வீரன் மாடசாமியும், வேலைக்காரி பார்வதியும் ஐயருக்குச் செய்த உதவிகள் பல.

* * *

ஒரு நாள் ஒற்றர் ஐயர் வீட்டுக் கிணற்றில் வெடி மருந்துகள் அடங்கிய ஜாடியை வைத்தனர். பார்வதி கண்டுபிடித்தாள். ஐயர் ஜாடியைப் புதுவை கவர்னரிடம் காட்டி வரும்போது

ஒற்றர் கிணற்றை இறைத்துப் பார்த்து ஏமாந்தனர். குண்டர் கள்ளுண்டு மற்றொரு தடவை இரவில் ஐயரைத் தூக்கிச் செல்லவே கூட்டமாக வந்தனர். ஐயர் தமது ஆயுதச் சாமான்களை மாடியேறி இன்னொரு வீட்டில் ஒளிய வைத்து, மனைவி மக்களையும் அங்கே அனுப்பித் துப்பாக்கி எடுத்து மேலேயிருந்து இரண்டு வேட்டுப் போட்டார். காலிகள் ஓடி மறைந்தனர்.

* *

முதல் உலகப் போர் மூண்டபோது எம்டன் கப்பல் சென்னையில் குண்டு போட்டுப் புதுவைக்கு வந்தது. அதில் சண்பக இராமன் பிள்ளை இருந்தார். மாடசாமி படகில், இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு ஐயர் எனக்குக் 'கடிதம்' தந்து அனுப்பினார். சண்பக இராமர் பதில் தந்தார். 'புரட்சியைப் பலமாக நடத்தினால் கைசரின் உதவி வரும்,' என்றார்.

* * *

இதன் பிறகு ஐயர், அரவிந்தர், பாரதி ஆகிய அனைவரையும் அல்ஜீரியாவுக்கு நாடு கடத்த முயன்றனர். அரவிந்தர் நடக்காது என்றார். நடக்கவில்லை.

* *

1917-ல் காந்தியடிகள் வந்தார். அவரது உபதேசத்தால் துப்பாக்கி வெறி ஒழிந்தது. ஐயருடன் எல்லாரும் காந்தியர் ஆனோம். போர் முடிந்ததும் அரசியல் கைதிகள் விடுதலை பெற்றனர். பாரதியார் பாய்ந்து வந்தார். சென்னைக்கு ஐயரும் வந்தார். பிறகு காந்தி வழி பற்றித் தொண்டு பரவினோம்.

அரவிந்த சக்தியால் புதுச்சேரி ஆன்ம நேய நிலையமானது, உலகெல்லாம் அங்கே கூடுகிறது. ''வள்ளலார்'' கண்ட கனவு வண்ணப் புதுவையில் ஆரோவில்லில் நிறைவேறுகிறது. இந்திய விடுதலைப் போரின் தியாகப் பாசறை புதுச்சேரி. அது புதுயுகச் சேரியாகி உலகச் சங்க நிலையமாக நிலவுகிறது.

* *

காந்தீயத்திற்கும் கனிந்துதவியது தமிழகமே. வடக்கே தண்டியாத்திரை போல இங்கே வேதாரண்ய உப்புச் சத்தியாகிரகம் நடந்தது. அங்கே சபர்மதி ஆசிரமம், இங்கே நான்கு காந்தி ஆசிரமங்கள் எழுந்து விளங்குகின்றன.

* *

இந்தியச் சுதந்தரப் போரில் 1790 முதல் இன்று வரையில் தமிழர் ஈடுபட்டுப் பாடுபட்டனர்.

இந்தப் போர்களுக்கிடையே பெரியார், அண்ணா நடத்திய தன்மானப் போர் வரிசைகளை நாம் மறக்க முடியாது.

தமிழரசு வந்ததே;
தன்மானம் வென்றதே;
அமுதமான தமிழ்மொழியும்
அரியணை வகித்ததே!

கொய்தவை

பள்ளிக் கட்டடங்கள் உருவாக்குவதை மட்டும் கவனிக்கத் தனி நிறுவனம் ஒன்றை அமைக்கும் திட்டம் பற்றித் தமிழக அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. பள்ளிக் கட்டடங்களை உருவாக்கும் பொருட்டுக் கடனுதவிக்காகக் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் போன்று இந்த நிறுவனம் எல். ஐ. சி., வணிக வங்கிகள் ஆகியவற்றை அணுகும்.

முக்கியமாக ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் ஏறக்குறையப் பத்தாயிரம் தொடக்கப் பள்ளிகள் உள்ளன. இவற்றுக்குக் கட்டடங்கள் இல்லை. தொடக்கப்பள்ளிகளனைத்துக்கும் பலமான கட்டடங்களை உருவாக்க ரூ. 9 கோடி தேவைப்படுகிறது. பள்ளிக் கட்டடம் உருவாக்கும் பணியைக் கவனிக்கத் தனி நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டால், இதற்காக எல். ஐ. சி. மற்றும் இதர நிதி நிலையங்களிலிருந்து கடனுதவியை இந்நிறுவனம் பெறமுடியும்.

* * *

தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் உடனடியாக மாணவருக்காக 21 அரசாங்க விடுதிகள் ஆரம்பிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இவற்றில் ஏழு கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், எஞ்சியவை உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கும், மாணவியருக்கும் ஆகும்.

கல்லூரி மாணவர்களுக்காகத் தொடங்கப்படுபவை தாம்பரம், விழுப்புரம், கரூர், மதுரை, சிவகங்கை, வேலூர், திருவாரூர் ஆகிய ஊர்களில் இருக்கும். ஒவ்வொரு விடுதியிலும் 50 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவர்.

உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் செவ்வாப் பேட்டை, நாடூர், திருச்சி மாவட்டத்தில் அன்னவாசல், தாத்தையங்கார் பேட்டை, சேலம் மாவட்டத்தில் நாமகிரிப் பேட்டை; தருமபுரி மாவட்டத்தில் கவண்டப்பாடி, இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் திருவேங்கம்பேட்டை; வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கீழ்க்கொடுங்கலூர் ஆகிய ஊர்களில் இருக்கும். ஒவ்வொரு விடுதியிலும் 30 மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவர்.

உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவியருக்கான விடுதிகள், சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர்; நெல்லை மாவட்டம் களக்காடு; கோவை மாவட்டம் அந்தியூர்; தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் தர்மநல்லூர் ஆகிய ஊர்களில் தொடங்கப்படும். ஒவ்வொரு விடுதியிலும் 30 மாணவிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்.

* * *

நாளிதழ்கள் விநியோகத்தில் உலகத்திலேயே முதலிடம் வகிக்கிறது, சுவீடன். 1970-ஆம் ஆண்டில் அந்த நாட்டில் 1,000 பேர்களுக்கு 534 பிரதிகள் என்ற விகிதத்தில் நாளிதழ்கள் இருந்தன. ஜப்பானில் 511 பிரதிகள் என்ற விகிதத்திலும், பிரிட்டனில் 488 பிரதிகள் என்ற விகிதத்திலும் நாளிதழ்கள் இருந்தன. 1971-ஆம் ஆண்டிற்கான ஐ.நா. புள்ளி விவர நூல் இந்தத் தகவல்களைத் தெரிவித்துள்ளது.

* * *

உலகிலேயே ஐரிஷ் நாட்டைச்சேர்ந்தவர்கள் தான் மிகவும் அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறார்கள். அமெரிக்கர்கள் நிறைய பீர், மதுபானம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள்; சுவீடன் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்கிறார்கள்; லைபீரியா நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிக அளவில் திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள்.

அந்நாட்டில் 1,000-க்கு 38 பேர் தாங்கள் ஆண்டுதோறும் திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறுகிறார்கள்.

கில்பர்ட், எல்லீஸ் தீவுகளில் தான், மிக அதிக அளவில் விவாகரத்துகள் நடைபெறுகின்றன. 1,000 பேருக்கு 5 பேர் வீதம் அங்கு விவாகரத்துச் செய்து கொள்கிறார்கள்.

சமூகப் பொருளாதாரப் போக்குகள் சம்பந்தமாகத் தயாரிக்கப் பட்டுள்ள ஐ. நா. புள்ளி விவர நூல் இத்தகவலைக் கூறுகிறது.

* * *

தமிழ்நாடு முழுவதும் பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரை வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள உலக வங்கியின் கடன் உதவியுடன் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் திறக்கும் திட்டம் ஏற்கெனவே தமிழக அரசின் ஆய்வில் இருந்து வருகிறது. கூடிய விரைவில், அந்தத் திட்டம் பெரும் அளவில் நிறைவேற்றப்படும்.

ஆடுதுறையில் உள்ள அரசினர் வேளாண்மை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையின் வளர்ச்சிக்காகப் பல திட்டங்களை அரசு முனைப்பாக ஆராய்ந்து வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் வடிகால் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் அனைத்தும் பல கட்டங்களில் இன்னும் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படும்.

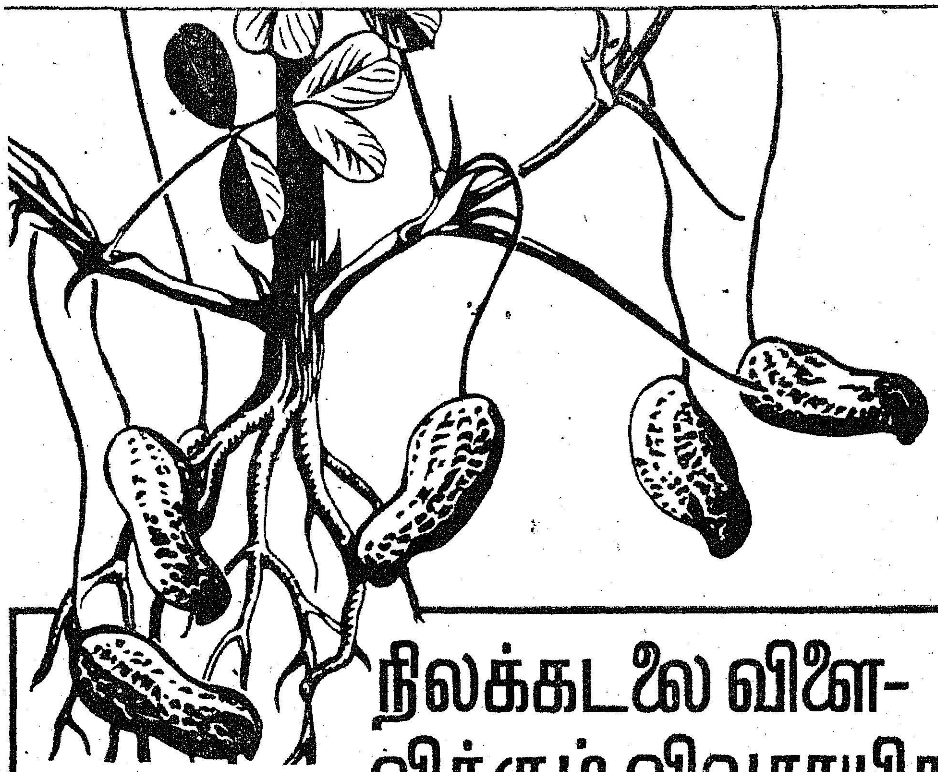

நிலக்கடலை விளை-விக்கும் விவசாயிகளே

பூச்சிகளாலான நஷ்டத்தை தவிர்க்கவும். சார் உறுஞ்சும் அசுவுணியினால் பயிர் வலு விழக்கிறது. நெடுங்காலம் பாதுகாப்பளிக்கும் முழுமை யான ஊடுருவிப்பாயும்

மெட்டாஸிஸ்டாக்ஸ் தெளிக்கவும். புழுக்கள், அசுவுணி, இதர பூச்சிகளை அழிக்க

ஃபாலிடால் E 605 திரவமும்

தெளிக்க தண்ணீர் வசதியில்லையெனில்

ஃபாலிடால் தூளும் உபயோகிக்கவும்.

அடைப்புகளுடன் இணைக்கப் பட்டிருக்கும் உபயோகிக்கும் முறைகளின்படியே மெட்டாஸிஸ்டாக்ஸ், ஃபாலிடால் திரவம் அல்லது தூளையே உபயோகப்படுத்தவும்.

நிலக்கடலை விளைவிக்கும் விவசாயிகள்

பயிர் விளைச்சலில் நஷ்டத்தை தவிர்க்க பேயரின் தரமான பூச்சி மருந்துகள் உபயோகிக்கிறார்கள்.

BAYER

பாயரின் தரமான பூச்சி மருந்துகள்

5-A/202 (760)

கணக்குப் பார்ப்போம்!

கவிஞர் கருணானந்தம்

இருபத்தைந் தாண்டுகளாம்! என்னே விந்தை ?
இணையற்ற உரிமைபெற்ற இந்தி யாதான்
உருப்படியாய் ஓட்டியுள்ள காலம் நீளம்!
உருவாக்க வேண்டியன இனும்ஏ ராளம்!
விருப்பமுடன் விடுதலையை நினைவு கூர்ந்து
வெள்ளிவிழா எடுக்கின்ற இந்நாள்-நல்ல
திருப்புமுனை வரக்கண்டோம்! மக்க ளாட்சி
சிதையாமல் சிறந்தோங்கச் சூளு ரைப்போம்!

"தலைதூக்கி நிற்காது : தழைக்கா"தென்றார்!
தரணியெங்கும் நிழல்பரப்புங் கிளைவி ரித்தோம்!
இலைதாக்கும் பயிர்க்கொல்லி நோயைப் போன்ற
எதிர்வந்த தடையனைத்தும் உடைத்தோம்! உள்ளே
தலைதூக்கும் குழப்பங்கள் கரையே றுமல்
அடிபணிந்து புறங்காணச் செய்தோம்! நீண்ட
மலைதூக்கும் முகடேபோல்-சாத னைகள்
வானேக்க வளர்க்கின்றோம், துறைகள் தோறும்!

பன்னீரின் மணங்கமழும் சோலை காணப்
பாத்திகளாய் அமைந்தோரே! மலர்கள் தோயும்
தெண்ணீரின் பொய்கையாய் நமது நாடு
திகழ்ந்தோங்க வாய்க்காலாய் ஆனீர்! உங்கள்
கண்ணீரின் காவியத்தை வணங்கு கின்றோம்!
காலத்தால் அழியாத கல்லெ ழுத்தாம்
செந்நீரின் வரலாற்றைச் சிரமேற் கொண்டோம்;
சிந்தனையால் செயலாலே நன்றி சொல்வோம்!

கற்பனையாய்க் காய்க்காத பனையா காமல்
கண்முன்னே பயனூட்டும் தென்னை போலப்
பொற்புடனே திட்டங்கள் தொகுத்துக் கோடி
புரிகின்றோம்; விடுதலைப்போன் மாளி கைக்குச்
சிற்பிகளே! "நாம்கணக்குத் தீர்த்த திந்நாள்;
சிந்தித்துப் பார்க்குந்நாள் இந்நாள்!" என்றார்
அற்புதமாய் அன்றெங்கள் அண்ணா! உண்மை!!
அவர்சொல்லைச் செயலாக்கும் கலைஞர் ஆட்சி!

குறளோவியம்
முதல்வர் கலைஞர்
வைத்தியர் ஊசி குத்துகிறார், உடலில் வலி ஏற்படுகிறது. ஆனால் அந்த ஊசி வழியே உடலுக்குள் செல்கிற மருந்து, நோய் தீர்க்கப் பெரிதும் உதவுகிறது. வைத்தியரிடம் வேதனை தரும் ஊசியும் இருக்கிறது. நோய் வேதனையை நீக்கும் மருந்தும் அதனுள் இருக்கிறது!
இங்கே திருவள்ளுவர் ஒரு வைத்தியரைக் குறள் மூலம் அறிமுகப்படுத்துகிறார் பாருங்கள். அழகி அழகனைப் பார்க்கிறாள். அந்தப் பார்வையை அவன் வர்ணிக்கிறான். இந்த அணங்கு இரு பார்வையுடையவள்; ஒரு பார்வையால் அவனுக்கு வேதனை உண்டாக்கிறாள். அடுத்த பார்வை அளித்து அதை விலக்கும் மருந்தும் அளிக்கும் இந்த விசித்திரமான மருத்துவப் பெண்மணியின் பார்வைச் சிறப்பை வள்ளுவர் வாய்மொழியாகவே கேளுங்கள்.
இருநோக் கிவளுண்கண் உள்ள தொரு நோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து

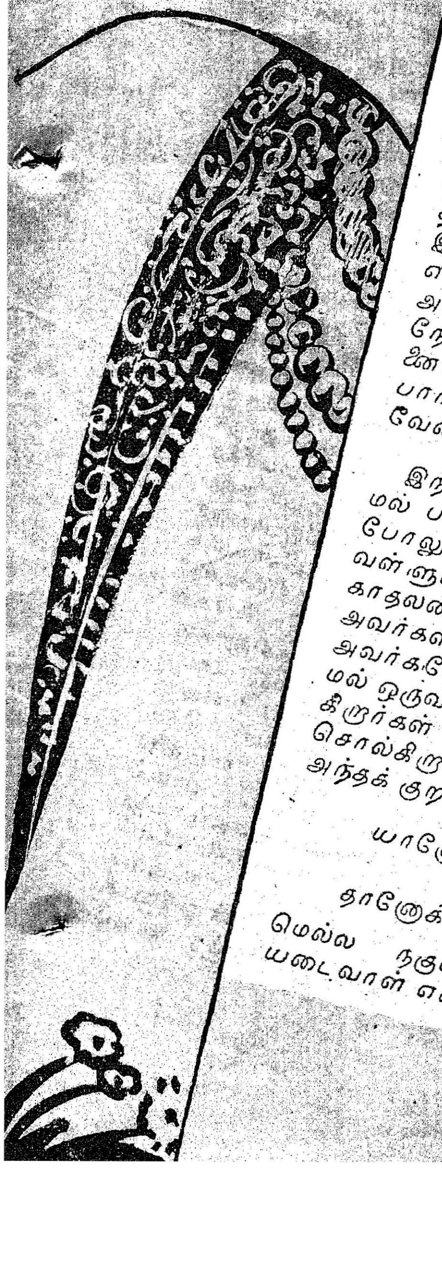

அப்படி அவள் பார்க்கிறாளே என்பதற்காகப் பருவ இளைஞன் வாளாயிருந்து விட்டானா? அவனோ ஒரு வம்புக்கார வாலிபன் போலும். காதல் மயக்கத்தில் என்னென்ன சொல்கிறான் பாருங்கள்!

"நான் அவளைப் பார்க்கும்போது அவள் என்னைப் பார்க்காமல் நிலத்தை நோக்குகிறாள். நான் அவளைப் பாராதிருக்கும்போது அவள் என்னைப் பார்த்து மகிழ்கிறாள்" என்று கூறுகிறான். இது எவ்வளவு பெரிய பொய் தெரியுமா?

"நான் அவளைப் பாராதிருக்கும்போது அவள் என்னைப் பார்த்து மகிழ்கிறாள்" என்கிறானே—இவன்தான் அவளைப் பார்ப்பதில்லையே; அப்படி இருக்கும்போது அவள் இவனைப் பார்ப்பது மட்டும் எப்படித் தெரிந்தது? அதேபோல் இவன் அவளைப் பார்க்கும்போது அவள் நிலத்தை நோக்குகிறாளாமே; அது எபபடி? இவனைப் பார்த்துவிட்டுத்தானே அவள் தனது பார்வையை வேறு பக்கம் திருப்ப வேண்டும்?

இந்தப் பார்வைக்குத்தான் 'பார்க்காமல் பார்க்கும் பார்வை' என்று பெயர் போலும்! இத்தகைய நிகழ்ச்சியால் வள்ளுவர் எதை விளக்குகிறார் தெரியுமா? காதலன் கூறும் பொய்யை மட்டுமல்ல, அவர்கள் கண்களை வேறுபக்கம் திருப்ப அவர்களே! முயன்றாலும் அது முடியாமல் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதைத்தான் சொல்லாமல் சொல்கிறார் செந்நாப்போதார். இதோ அந்தக் குறளோவியம்!

யானோக்குங் காலை
நிலனோக்கும் நோக்காக்கால்
தானோக்கி மெல்ல நகும்.

மெல்ல நகும்—உள்ளுக்குள் மகிழ்ச்சி யடைவாள் என்பதாகும்.

விடுதலைப் போரில் திருப்பங்கள்!

எஸ். நடராஜன்

முதல் திருப்பம்

நம் நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டம் ஏறத்தாழ ஒரு நூற் ருண்டுக் காலமாக நடந்து வந் திருக்கிறது. அடிமைகளாக ஆர்வமிழந்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சுதந்திர உணர்ச்சி பெற்று வீறு கொண்டு எழுந்தது, ஒரு நாளில் நடந்துவிடவில்லை. நாடு சுதந்திரம் பெறவேண்டும் என் பதற்காகப் பல தலைவர்கள் பல முறைகளைக் கையாண்டனர். தம் உடல், பொருள், ஆவி எல்லா வற்றையும் அளித்து, தியாகி களாக விளங்கியவர்கள் எண்ணிக்கை கணக்கிலடங்கா. நாடு விடுதலையடைந்து அந் நாளின் வெள்ளி விழாக் கொண் டாடும் இச்சமயத்தில் அந்தத் தியாகிகளுக்கு வணக்கம் கூறு வோம்.

தீங்கு செய்வதிலும் நன்மை யுண்டு என்பது உலகறிந்த உண்மை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை நீடித்து நிலைக்கச் செய்யச் சிலர் நமக்குக் கொடுமையிழைத்தனர். அதுவும் நாட்டில் தன் ஆதிக் கத்தை நிலைநாட்டச் செய்த நட வடிக்கைகள் சுதந்திர வெறி யையே ஊட்டின.

பிரிட்டிஷ்காரர்கள் நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள். அவர்களிடம் நியாயத்தை எடுத் துக்காட்டியே நாட்டின் விடுதலை யைப் பெற்றுவிடலாம் என்று கனவுகண்டவர் தாதாபாய் நவ ரோஜி. சிங்கத்தின் குகைக் குள்ளேயே சென்று அதனிடம் விளையாடுவதைப்போல இவர் பிரிட்டிஷ் நாடாளு மன்றத்திற்குப் (காமன்ஸ் சபை) போட்டியிட்டு மூன்று முறை தோற்று, நான்கா வது முறை வெற்றி பெற்று அம்மன்றத்தின் உறுப்பினராகி இந்தியாவிற்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்பதைப் புள்ளி விவ ரங்களுடன் எடுத்து விளக்கினர். வில்லியம் வெட்டர்பான், கெயின், ஹிண்ட்மான் போன்றவர்கள் இந்தியாவின் கோரிக்கைக்கு ஆதரவளிக்க முன்வந்தது தாதா பாயின் பணியின் காரணமாகத் தான். கெயின் ஒரு சமயம் குறிப் பிடும்போது "ஆங்கிலேயர்களா கிய நீங்கள் ஏன் இந்தியர்களுக் காகப் பரிந்து பேசுகிறீர்கள்? பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்தியர்கள் சுகமாகத்தானே இருக்கிருர்கள். அவர்கள் யாரும் எதுவும் கேட்ப தாகத் தெரியவில்லையே! என்று என்னிடம் கேட்கிருர்கள். இந்தி யர்களாகிய நீங்கள் விடுதலை கோரும் ஆர்வமற்று, பாவம் இந்தக் கிழவரை (தாதாபாய்)த் தொல்லைக்குள்ளாக்குகிறீர்களே!" என்று பேசினுர். நம் நாட்டினர் விடுதலை வேண்டும் என்று கேட்க வும் துணிவற்று இருந்த காலம் அது.

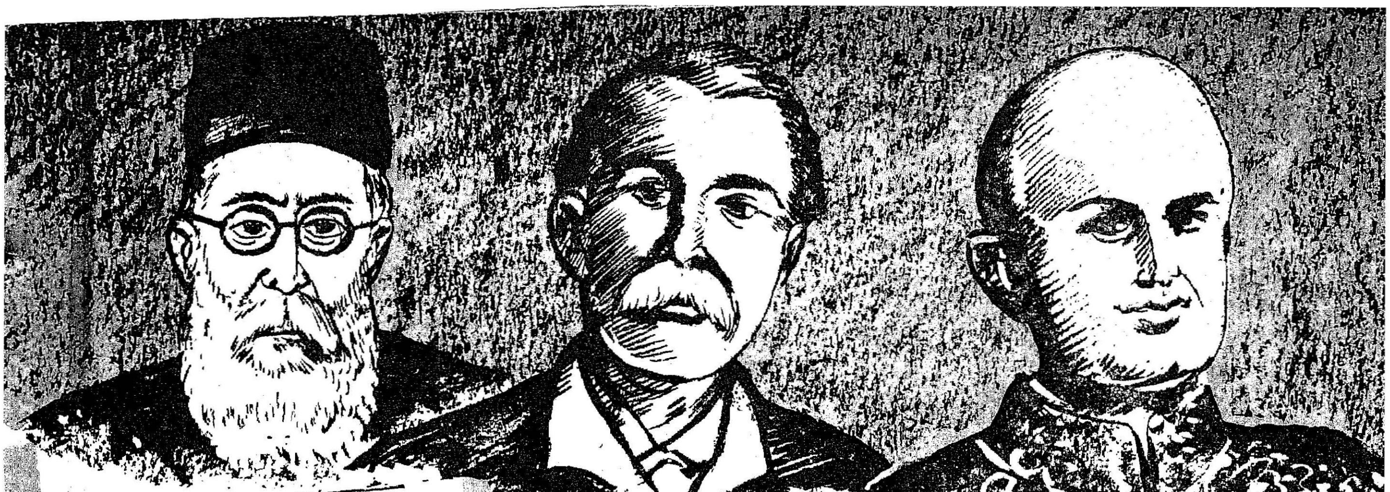

இரண்டாவது திருப்பம்

சிப்பாய்க் கலகம் என்று கூறப்
படும் முதல் சுதந்திரப் போரை
பிரிட்டிஷார் வெற்றிகரமாக
ஒடுக்கிவிட்டனர் என்ருலும் நாட்
டில் கொந்தளிப்பு மட்டும் முழுது
மாக அடங்கிவிடவில்லை. நீறு
பூத்த நெருப்புப்போல் சுதந்திர
வேகம் இருந்துகொண்டே இருந்
தது. மக்கள் எப்போது மீண்டும்
கிளர்ச்சி செய்வார்களோ என்ற
பயம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்
களுக்கு இருந்தே வந்தது.

இந்தியர்களின் துயரங்களுக்கு
முடிவுகட்ட அவர்களுக்கென்று
ஒரு தேசிய ஸ்தாபனம் வேண்டும்
என்று எண்ணியவர் ஹியூம்
என்பவர். இதற்கான முயற்சி
களையும் அவரே செய்தார்.
வைஸ்ராய் டப்ரினும் இந்த ஸ்தா
பனம் ஏற்பட ஆதரவு அளித்தார்.
ஆளுபவர்களுக்கு அக்கறை ஏன்?

1857-ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி
போல மற்ருெரு கிளர்ச்சி கிளம்ப
லாம் என்ற சூழ்நிலை நாட்டில்
இருந்தது. 1870-ல் நாட்டில்
பல இரகசிய சங்கங்கள் வேலை
செய்வது கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.
மக்கள் உணர்ச்சி பயங்கர வழி
யில் பாயாமல் இருக்க ஒரு
ஸ்தாபனம் நிறுவ முயற்சி நடந்
தது. இதுதான் 'வைஸ்ராய் ஆதர
வின் இரகசியம்.

பம்பாயில் நடைபெற்ற முதல்
காங்கிரசுக்கு, பம்பாய் மாநில
ஆளுநராக இருந்த 'ரே'யைத்தான்
தலைமை வகிக்கச் சொல்வதாக
இருந்தது. ஒரு இந்தியர் தலைமை
வகிப்பது நல்லது என்று கருதப்
பட்டதால் உமேஷ்சந்திர பானர்ஜி
தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்
பட்டார். கோபாலகிருஷ்ண
கோகலே ஹியூமைப் பாராட்டி
லண்டனில் பேசியபோது இந்திய
தேசிய காங்கிரஸை இந்தியர்
எவரும் ஆரம்பித்திருக்க
முடியாது. இந்தியர்களிடம்
பிரிட்டிஷாருக்கு அவ்வளவு
அவநம்பிக்கை என்று குறிப்பிட்
டார்.

மூன்ருவது திருப்பம்

விடுதலைப் போரில் மகாத்மா
காந்தி தலையிடுமுன் புரட்சியே
தலைதூக்கி நின்றது. புரட்சிக்
காரர்களைப் பயங்கரவாதிகள்
என்று அந்நிய ஆட்சி வருணித்
தது. உண்மையில் அவர்கள்
பயத்தை இந்தியர் உள்ளத்திலி
ருந்து விரட்டிய தியாக சீலர்கள்.

புரட்சி நடந்தபோதெல்லாம்
இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையைக்
கண்ட ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள்
ஆதிக்கம் வேரூன்ற, பிரித்தாளும்
கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க
லாயினர். வங்காளத்தின் கீழ்ப்
பகுதியில் முஸ்லிம்கள் அதிகம்.

மேற்குப் பகுதியில் இந்துக்கள் மிகுதி. ஆகவே கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த கர்ஸான் பிரபு வங்காளத்தைக் கிழக்கு வங்கம் என்றும் மேற்கு வங்கம் என்றும் பிரித்தனர். 1905-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 16-ஆம் நாள் வங்கம் இரு துண்டாயிற்று. மக்கள் கிளர்ச்சிக்குப் பின்னர் வங்காளம் மீண்டும் ஒன்றுகியது. ஆனுல் 1947-ல் பாக்கிஸ்தான் பிரித்தளிக்கப்பட்டபோதுதான் கிழக்கு வங்கம் மறுபடியும் இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது.

இப்பிரிவினையை எதிர்த்து நாடே கொதித்தெழுந்தது. இக்கிளர்ச்சி சுதேசி இயக்கமாகவும் அந்நியத் துணி பகிஷ்காரமாகவும் கொழுந்துவிட்டு எரிய ஆரம்பித்தது. பங்கிம்சந்திரரின் வந்தே மாதர கீதம் புரட்சி வேகத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது. 'வந்தே மாதரம்' என்ற ஒலியைக் கேட்டே ஆங்கிலேயர்கள் நடுங்கினர். இப்புரட்சியின் எதிரொலியால் காங்கிரஸில் மனுப் போட்டுக்கொண்டிருந்த மிதவாதிகளின் செல்வாக்குக் குறைந்தது.

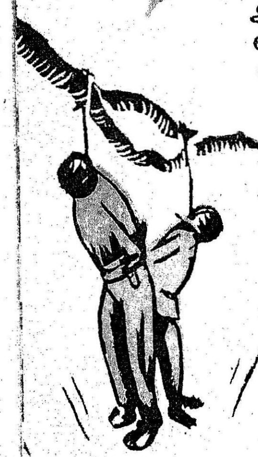

திருநெல்வேலியில் 'வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, சுப்பிரமணிய சிவா ஆகியோர் சுதந்திர வேகத்தை மக்களிடையே பரப்பினர்.

நான்காவது திருப்பம்

அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் தான் 'ஹோம்ரூல்' (சுயாட்சி) இயக்கத்தின் 'மாதா'. இந்தியாவின் கல்வியும், கலையும், கலாசாரமும் வரவரக் குறைந்துபோவதற்குக் காரணம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே என்ற உண்மையை இவர் துணிந்து கூறினுர். இந்தியாவுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று அவர் பாடுபட்டார்.

இதற்காக இவர் பிரச்சாரம் செய்து வந்ததுடன் அங்கங்கே சுயாட்சிச் சங்கங்களையும் நிறுவி வந்தார். இவருடைய 'நியூ இந்தியா' பத்திரிகையில் 'ராஜத் துவேஷ'க் கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன என்றும், இனி அம்மாதிரி எழுதப்படாமலிருக்க ரூ. 20,000 ஜாமீன் கட்டவேண்டும் என்றும் சென்னை அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது. அப்போது சென்னை கவர்னராக இருந்த பெண்ட்லண்ட், அன்னிபெசண்ட், அருண்டேல், வாடியா இம்மூவரையும் காவலில் வைத்தார். இந்தியாவெங்கும் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. இதனுல் நாடு கொதித்தெழச் செய்தவர் பெண்ட்லண்ட்.

ஐந்தாவது திருப்பம்

நாடு முழுவதும் சுதந்திரக் கனல் பறக்கச் செய்த பெருமை ஜெனரல் ஓ'டயர் என்ற ஒரு ராணுவ அதிகாரியையே சாரும். சீக்கியர்களைக் கொண்ட பஞ்சாப் படை வீரத்திற்குப் பேர்போனது. இங்கு, காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டம் நடைபெருமல் தடுக்க பஞ்சாப் கவர்னர் ஓட்வியர் விரும்பினுர். அப்போது பஞ்சாப் மக்களின் மனத்தைக் கவர்ந்த தலைவர்கள் டாக்டர் ச்த்யபால், டாக்டர் கிச்லு இவர்களைக் கைது செய்து எங்கோ அழைத்துச்சென்றுவிட்டார்கள். இது மக்களிடையே பெரும் கொதிப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது.

அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறையைக் கண்டிக்க 1919 ஏப்ரல் 13-ஆம் நாள் ஜாலியன்வாலா பாக் மைதானத்தில் சுமார் 20,000 பேர் கொண்ட கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்த மைதானத்திற்குக் குறுகலான ஒரே ஒரு வழி. கூட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே திடீரென்று படைகள் வரும் சத்தம் கேட்டது. நூறு இந்தியச் சிப்பாய்களுடனும் ஐம்பது வெள்ளை சோல்ஜர்களுடனும் ஓ'டயர் என்ற ராணுவ அதிகாரி வந்தார். அரை மணி நேரம் கூட்டத்தினர் மீது சுடச் செய்தார். சுமார் 1600 குண்டுகள் சுட்டுத் தீர்க்கப்பட்டன. 'தோட்டாக்கள் தீர்ந்துவிட்டன; இல்லையேல் மேலும் சுட்டிருப்போம்' என்று கொக்கரித்தார் ஓ'டயர்.

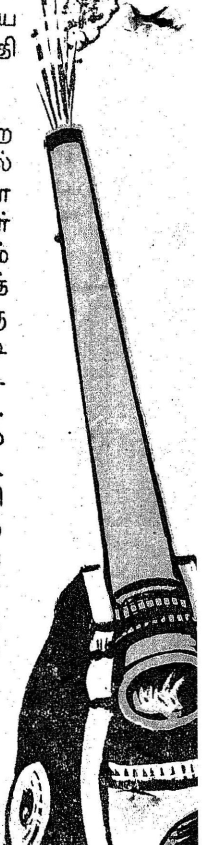

காந்திஜியும் சரோஜினி தேவியும் தங்களுக்கு பிரிட்டிஷார் அளித்த கெய்ஸ்ரி ஹிந்த் மெடல்களைத் திருப்பிவிட்டனர். ரவீந்திரநாத் தாகூர் 'சர்' பட்டத்தை உதறித் தள்ளினுர். மிதவாதியாக இருந்த மோதிலால் தீவிரவாதியானுர்.

ஆறாவது திருப்பம்

இந்தச் சமயத்தில்தான் காந்தியடிகள் அரசியலில் நுழைந்து அகிம்சை வழியில் போராட்டத்தைத் திருப்பினார். இவருடைய ஒத்துழையாமை இயக்கம், உப்புச் சத்தியாக்கிரகம், சட்ட மறுப்பு இயக்கம் ஆகியன அயல் நாட்டினரைத் திணற வைத்தன.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டச் சரித்திரத்திலேயே காந்தியடிகள் நுழைவு ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. உலகத்திற்கே வழிகாட்டும் ஒரு புதுப் பாதையை அடிகள் இந்தியாவிற்கு வகுத்துக் கொடுத்தார்.

தியாகிகள் உயிர்ப் பலியாவதைத் தடுக்க முயற்சி எடுத்தவர் காந்தியடிகள். இவர் இந்திய அரசியலில் தோன்றிச் சத்தியம், அகிம்சை என்ற இரு 'ஆயுதங்களையும் உபயோகிக்காமல் இருந்திருந்தால் இன்னும் கணக்கில்லாதபேர் நாட்டிற்காக மாண்டு மடிந்துபோயிருப்பார்கள்.

நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வந்தது எதனால்? பிரிட்டிஷாரின் மனம் மாறியதாலா? புரட்சியாளர்களின் கிளர்ச்சியாலா? சுபாஷ்போஸ் தனி ராணுவம் அமைத்துப் படையெடுத்ததாலா? சாத்வீகப் போராட்டத்தினாலா? அல்லது 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற ஆகஸ்டுப்புரட்சி காரணமாகவா?

இவ்வளவும் ஒரு காரணத்தினால் தான் என்று சொல்ல முடியாது. இவை எல்லாம் ஒவ்வொரு வகையில் சுதந்திரம் கிடைக்க உதவியிருக்கலாம். எது எப்படியானாலும் நாட்டைப் பிரிவினை செய்யாமல் சுதந்திரம் பெற முடியவில்லை. காந்தியடிகள் கடைசி வரை நாட்டின் பிரிவினையை ஆதரிக்கவில்லை. வேறு வழியில்லாமல் நாடு பிரிவினையாகிச் சுதந்திரம் அடைய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

1947 ஆகஸ்டு 15-ஆம் நாள் நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த அன்று காந்தியடிகள் கல்கத்தாவில் உண்ணாநோன்பிருந்துதான் கொண்டாடினார். அவர் வாழ்த்துச் செய்தி இல்லாமலேயே நாட்டின் சுதந்திர தின விழா கொண்டாடப்பட்டது விந்தையல்லவா?

விருப்பத்தின் விளைவு

ஏழைகளுக்குத் தொண்டு புரிவதே என் உள்ளத்தில் குடிகொண்டிருந்த பெரு விருப்பமாகும். இவ்விருப்பமே என்னை எப்போதும் ஏழைகளிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது: ஏழைகளுடன் கலந்து அவர்களுள் ஒருவனாகும் சக்தியையும் தந்தது.

—காந்தியடிகள்

எது முக்கியம்?

எந்தப் பெரிய இலட்சியத்தை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; அதைச் சாதிக்க எத்தனைபேர் முன் வருகிறார்கள் என்கின்ற எண்ணிக்கை முக்கியமல்ல — அதற்காக முன்வருவோர் எத்தகைய மனப்பாங்குடையோர் என்பதே வெற்றியை நிர்ணயிக்கும் அம்சமாகும்.

—காந்தியடிகள்

பாசிப் பயறு ராசி காணப் பயிரிடுவீர் 'ராஜேந்திரா!'

குடுமியான்மலை 'அண்ணா பண்ணையி'ல் அமைந்துள்ள "கலைஞர் கருணாநிதி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிறுவனம்" (Kalaingar Karunanidhi Research Institute) முதன் முதலாக வெளியிட்டுள்ள "கே.கே.ஆர்.ஐ. 1" என்ற பாசிப் பயறு (பச்சைப் பயறு) ரகத்திற்கு, மாண்புமிகு தமிழ் நாடு வேளாண்மை அமைச்சர் திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி அவர்கள் அண்மையில் "இராஜேந்திரா" என்று பெயரிட்டுள்ளார். இந்தப் புதிய பாசிப் பயறு ரகம் கீழ்க்கண்ட ஐம்பெருஞ் சிறப்புகளைக் கொண்டுள்ளது:—

*குறுகிய கால வயதுடையது.

*மானாவாரி சாகுபடிக்கு ஏற்றது.

*இதைத் தனிப் பயிராகவும், நிலக்கடலையுடன் கலப்புப் பயிராகவும் சாகுபடி செய்யலாம்.

*நல்ல ராசி கொடுக்க வல்லது.

*மானாவாரியில் இருபோகச் சாகுபடிக்கு "இராஜேந்திரா" உதவும்!

தற்பொழுது பயிரிடப்பட்டு வரும் மானாவாரி பாசிப்பயறு வகைகளின் வயது 135 நாட்களாகும். ஆனால், "இராஜேந்திரா" பாசிப் பயறு ரகத்தின் வயது 65 நாட்களே யாகும். குறுகிய கால வயது உடையதாக இருப்பதால், "இராஜேந்திரா" அறுவடைக்குப் பின், இரண்டாம் பயிராகக் குறுகிய கால வயதுடைய கொள், எள், உளுந்து, ஆகியவைகளைச் சாகுபடி செய்யலாம். எனவே, "இராஜேந்திரா" பாசிப் பயறு மானாவாரி நிலங்களில் இருபோகச் சாகுபடி செய்ய வழிகோலியுள்ளது.

"இராஜேந்திரா" பாசிப் பயறு ரகத்தின் செடிகள் குட்டையாகவும் (சுமார் 1 அடி), விதைகள் பெரியதாகவும், மஞ்சள் கலந்த பச்சை நிறத்துடனும் இருக்கும். காய்கள் முதிர்ந்து காய்ந்தபின்னர் வைக்கோல் நிறத்துடன் இருக்கும்.

"இராஜேந்திரா" என்று பெயரிடப் பெற்ற இப்புதிய ரகப் பாசிப் பயறு, முதலில் திருச்சி மாவட்டம் ஜெயங்கொண்டத்தில் உள்ள பயறு வகைக் கிளை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உருவாக்கப் பெற்றதாகும். ஆரம்பகால ஆராய்ச்சியின் போது இந்த ரகத்திற்கு ஜே. ஜி. 11 (J. G. 11) என்ற வளர்ப்பு எண் (Culture Number) கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பல்வேறு ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பிறகே கலைஞர் கருணாநிதி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம் "இராஜேந்திரா" பாசிப் பயறு ரகத்தை வெளியிட்டுள்ளது.

சாகுபடிக் குறிப்புகள்

விதைக்கும் பருவம்: மானாவாரியாகப் பயிரிட ஆனி, ஆடி மாதங்களில் "இராஜேந்திரா" பாசிப்பயறு ரகத்தை விதைக்க வேண்டும்.

விதையளவு: ஏக்கருக்கு எட்டு கிலோ. விதைகளைத் தகுந்த நுண்ணுயிர் கல்ச்சருடன் கலந்து விதைப்பதே சிறந்தது.

இடைவெளி: ஒரு சால் விட்டு மறுசாலிலும், சாலில் 8 அங்குலம் இடைவெளி விட்டும் விதைகளை விதைக்க வேண்டும். அல்லது வரிசைக்கு வரிசை 30 சென்டி மீட்டர் (1 அடி) இடைவெளியும், வரிசையில் விதைக்கு விதை 20 சென்டி மீட்டர் (8 அங்குலம்) இடைவெளியும் விட்டு விதைக்க வேண்டும்.

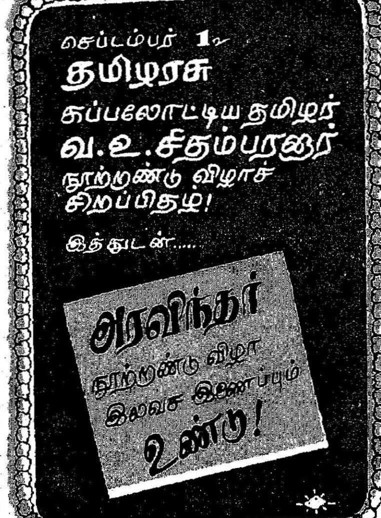

அடியுரம்: நல்ல மகசூல் பெற ஏக்கருக்கு 5 கிலோ தழைச்சத்து, (25 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 10 கிலோ யூரியா), 10 கிலோ மணிச்சத்து (65 கிலோ சூப்பர் பாஸ்பேட்) இடவேண்டும். சூப்பர் பாஸ்பேட்டைக் கடைசி உழவிலும், அமோனியம் சல்பேட் அல்லது யூரியாவை விதைப்பதற்கு முன்பும் இடவேண்டும்.

களையெடுத்தல்: விதைத்த 20-ஆம் நாள் களையெடுக்க வேண்டும்.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு: காய்ப் புழுவின் சேதத்தைத் தடுக்க, பூப் பூத்தவுடன் டி.டி.டீ. 5 சதத்தூளை ஏக்கருக்கு 10 கிலோ வீதம் தூவ வேண்டும்.

மகசூல்

இவ்வாறு சாகுபடி முறைகளை மேற்கொண்டு "இராஜேந்திரா" பாசிப்பயறு பயிரிட்டால், ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 250 கிலோ மகசூல் (பயறு) பெறலாம்.

நிகர இலாபம்

மேற்கூறிய சாகுபடி முறைகளை மேற்கொண்டால் ஓர் ஏக்கர் பயிரிட ரூபாய் 130 செலவாகும். ஆனால், ஓர் ஏக்கரில் கிடைக்கும் 250 கிலோ மகசூல் மூலம் ரூபாய் 500 வருவாய் கிடைக்குமாதலின், சாகுபடிச் செலவு போக நிகர இலாபம் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 370 கிடைக்கும்.

எனவே, "இராஜேந்திரா" பாசிப் பயறு பயிரிட இன்றே விரைந்திடுவீர்!

அன்பே! ஆருயிரே!

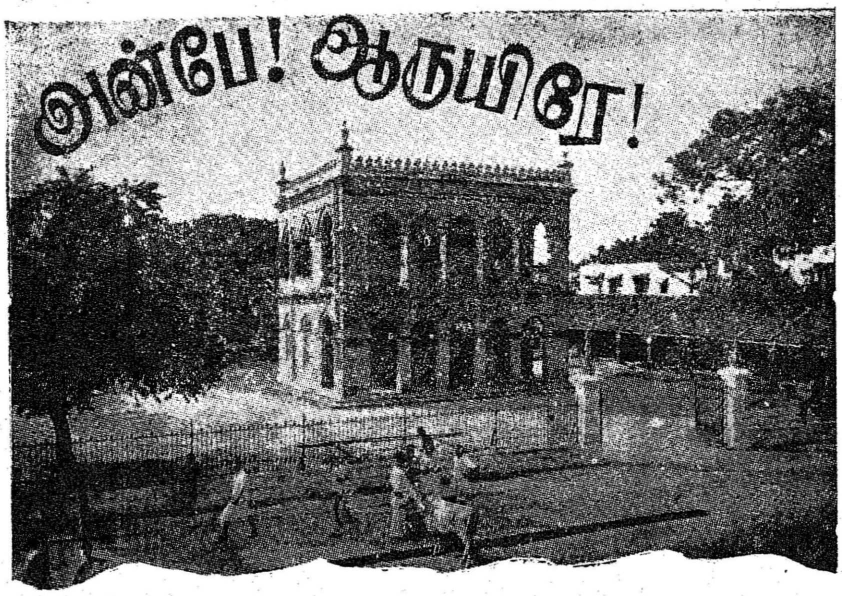

சென்னை மூர் அங்காடி. சாலையின் ஒரு பக்கம் ஒரு நாய் தன் குட்டிகளுடன் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கிருந்தோ ஒரு 'டாக்சி' விரைந்து வந்து நாயின் மேல் ஏறி மறைந்து விடுகிறது. உடனே அந்த நாய் பரிதாபமாகக் கத்தி அதே இடத்தில் இறந்து விடுகிறது! அருகே இருந்த குட்டிகள் தாயைப் பிரிந்ததால் என்னவோ கத்துகின்றன. அந்த வழியே போவோர் வருவோர் இந்த அவல நிலையைப் பார்த்தும் பாராமல் செல்கின்றனர்.

ஆனால், அதோ வருகிறாரே ஒருவர்......அவர் மட்டும் ஏன் அந்த இடத்தில் கண் கலங்கி நிற்கிறார்....இறந்த தாய் நாயின் அருகே அனாதைகளாக அழுகின்ற குட்டிகளைத் தூக்கி, அன்போடு தடவிக் கொடுக்கிறாரே...... நிராதரவான அந்தக் குட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு எங்குப் போகிறார்? யார் அவர்?

திருமணமாகிப் பதினொன்று ஆண்டுகளாகியும் அவர்களுக்கு மகப்பேறு இல்லை. இக்குறையைப் போக்க அவர்கள், விலையுயர்ந்த அழகான நாய் ஒன்றை வளர்க்கிறார்கள். தம் குழந்தையைப் போல அதனிடம் அன்பைப் பொழிந்து அருமையாக வளர்க்கிறார்கள். அல்லும் பகலும் அதன் நலனில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள். இப்படிக் கண்ணுங் கருத்துமாய் வளர்த்து வந்த அந்த அன்பு நாய் ஒரு நாள்........!

பிள்ளை இல்லாக் குறையை நிறை செய்துகொண்டு, மன நிறைவோடு வாழ்ந்து வந்த அவர்களுக்கு மனம் நிறையத் துயரத்தை ஏற்றிவிட்டுப் பிரிந்து விடுகிறது! பெற்ற குழந்தையையே பிரிந்து விட்டது போன்ற துயரம், அவர்கள் இல்லத்தையும், உள்ளத்தையும் சூழ்ந்துகொள்கிறது. துடித்தார்கள்; கதறிக் கதறி அழுதார்கள்; நண்பரெல்லாம் ஆறுதல் பல கூறினார்கள். ஆனால், அவர்களை அந்த இழப்பிலிருந்து ஈடு செய்ய முடியவில்லையே!

தொலைபேசி எண்கள் சுழல்கின்றன. ஏதோ பேசுகிறார்கள். உடனே நாயை—அவர்கள் குழந்தையை—அந்த இடத்துக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். கண்ணீரில் நாயைக் குளிப்பாட்டி அடக்கம் செய்துவிட்டுத் துக்கம் தொண்டையை அடைக்க நடைப்பிணமாய் நடக்கிறார்கள். நாளடைவில் அந்த இடத்தில் ஒரு கல்லறை எழுகின்றது. நாயின் பிறப்பு—இறப்பு அந்தக் கல்லிலே பொறிக்கப்படுகிறது. வாரந்தோறும் தவறாமல் அந்தக் கல்லறையிலே அந்தப் 'பெற்றோர்'களின் கண்ணீரும் கவின் மலர்களும் சொரிகின்றன! ஒரு நாய்க்காகக் கல்லறை எழுப்ப அனுமதி தந்து, அதனை வளர்த்தவர் நெஞ்சுக்கு ஆறுதலைத் தந்தவர்கள் யார்? கல்லறை காட்சியளிக்கும் அந்தப் புனித இடம் எது?

இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமல்ல, இதுபோல் இரண்டாயிரம் நிகழ்ச்சிகளுக்கும் காரணமாய் விளங்கிக் கருணையே உருவாகக் காட்சி அளிக்கிறது எஸ்.பி.சி.ஏ. சென்னை, வேப்பேரியில், இந்த நான்கு எழுத்துகளுக்குள்ளே அடங்கியிருக்கும் 'பிராணிகள் வதைத் தடுப்புச் சங்கம்' தான் அது.

இங்கிலாந்தில் 1809-ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர்களால் முதன் முதலில் தொடங்கப்பட்ட இந்தச் சங்கம், இன்று உலகமெங்கணும் பரவி மிகச்சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகின்றது. இந்தியாவில், கல்கத்தாவில்தான் முதன் முதல் இது நிறுவப்பட்டது. பிறகு சென்னை 'பிஷப் ரெவரெண்ட் கெல்' என்பவரால் சென்னை வேப்பேரியில் இது நிறுவப்பட்டது. இதற்கான கட்டடத்தை அன்பளிப்பாகத்தந்து உதவியவர் இராஜா வேணுகோபால் பகதூர் என்பவர். சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிக்கு எதிரில் காட்சியளிக்கும் இந்தச் சங்கம், வாயற்ற உயிர்களுக்கு வாயாக இருந்து அவைகளை அரவணைத்து மகிழும் அன்புத் தாயாகவும் விளங்கி வருகிறது.

இதன் செயல் திட்டங்கள் அன்பே உருவானவை; அருமையானவை, உயிர்களைக் கொல்லாமை என்பதோடு, உயிரோடு சிறுகச் சிறுகக் கொல்லுகின்ற தன்மையை இது அறவே கிள்ளியெறிந்து, அதற்குக் காரணமானவர்களை நீதியின் முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்தி, நியாயம் வழங்கிடும் தலையாய பணியைச் செய்து வருகின்றது.

பிராணிகளைத் துன்புறுத்துவோர்களை விசாரணைக்குட்படுத்தப் போலீஸ் அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட பல அதிகாரிகளை இந்தச் சங்கம் நியமித்திருக்கிறது. மிகவும் கொடுமையாக நடத்தப்பட்ட பிராணிகளை, அவைகளின் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து கைப்பற்றிக் கால்நடை மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பித் தக்க சிகிச்சையும், உணவும் அளிக்கிறார்கள்.

மெலிந்த மாடு ஒன்று மிகுந்த பாரமுள்ள வண்டியை இழுக்க முடியாமல் இழுத்துக் கொண்டு செல்கிறது. இப்படி அளவுக்கு மீறிய பாரத்தை ஏற்றுவது பிராணிகள் வதைச் சட்டப்படி குற்றம். இந்த நிலையைத் தொலைபேசியில் எஸ்.பி.சி.ஏ.-க்குச் சொன்னாலோ, அல்லது சங்க அதிகாரிகள் அப்பக்கமாக வரும்போது நேரில் பார்த்தாலோ என்ன செய்வார்கள்?

வண்டியிலுள்ள அதிகப்படியான பாரத்தைக் குறைப்பார்கள். அதாவது வண்டியிலுள்ள அதிகப் படியான சாமான்களை இறக்கி வைத்துவிட்டு, மாடு இழுக்கும் அளவுக்குச் சாமான்களை ஏற்றுவார்கள்.

ஒரு பாலத்தின் மீது இரண்டு மாடுகள் ஒரு பெரிய வண்டியை இழுக்கச் சக்தியில்லாமல் நிற்கின்றன. அதன் கழுத்துகளில் புண் உண்டாகி இரத்தம் கசிகிறது. வாயில் நுரை தள்ளு

கிறது. கால்கள் தள்ளாடுகின்றன. அப்படியிருந்தும் சிறிதும் இரக்கமில்லாமல் அந்த வண்டிக்காரன் கம்பால் மாடுகளை அடிக்கிறான். எருமையின் நோய் காக்கைக்குத் தெரியுமா ?

வண்டிக்காரனின் ஈவிரக்கமற்ற செய்கையைக் கண்ட எஸ்.பி.சி.ஏ. அதிகாரி வண்டியை நிறுத்தச் சொல்லி, மாடுகளைக் கட்டு அவிழ்த்து விடுகிறார். மாட்டைத் துன்புறுத்திய குற்றத்துக்காக வண்டிக்காரனுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது.

இச் சங்கக் கட்டடத்திலேயே ஒரு நீதி மன்றம் இருக்கிறது. பிராணிகளுக்குத் துன்பம் தருபவர்களுக்கு இங்கே உள்ள நீதிபதி தண்டனை விதிக்கிறார். அபராதங்கள் ரூ. 10 முதல் ரூ. 30 வரை விதிக்கப் படுகின்றன. தமிழக ஆளுநர் காப்பாளராகவும், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவர் தலைவராகவும் உள்ள இச் சங்கத்தின் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க 11 இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 24 மணி நேரமும் புகார்களைக் கவனித்து ஆவன செய்ய இங்கே ஓர் அதிகாரி இரவும் பகலும் பணியாற்றுகிறார்.

தொலைபேசியில் ஒரு நாளைக்கு சுமார் 25 புகார்கள் வருகின்றன. சிலர் ஆலோசனைகள் கேட்கின்றனர். திடீரென்று ஒருவர் ''நாயின் கால் வீங்கிவிட்டது என்ன செய்வது ?'' என்று கேட்கிறார். உடனே இந்தச் சங்கத்திலுள்ள ஒருவர் 'சுடு தண்ணீர் ஒத்தடம் கொடுங்கள். சரியாகப் போய்விடும் !' என்கிறார்.

நீங்கள் வெளியூர் போகிறீர்கள். நீங்கள் வளர்க்கும் நாயை உடன் அழைத்துப் போக வசதியில்லை. என்ன செய்வது ? நாயை மட்டும் வீட்டில் விட்டுவிட்டுப் போக முடியுமா ? அதற்கொரு நல்ல வழி இருக்கிறது. இப்படி ஊருக்குப் போகிறவர்கள் தம் நாயைக் கொண்டுவந்து இந்தச் சங்கத்தில் விட்டுவிட்டாலோ அவர்கள் நீங்கள் வரும் வரை உணவு முதலான வசதிகளுடன் அதைப் பத்திரமாக வைத்திருந்து, நீங்கள் ஊரிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் உங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார்கள்.

நாய், பூனை முதலானவற்றை அன்பாக வளர்த்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். அவற்றிற்குக் கழுத்தில் மணி முதலானவற்றைக் கட்டி அழகு பார்ப்பதும் உண்டு. விலையுயர்ந்த நாய்கள் பல, முடி வளர்ந்து பட்டுப் போன்ற மென்மையான உடலைப் பெற்றிருக்கும். நகங்கள் கூராக நீண்டு வளர்ந்திருக்கும். மனிதர்கள் தலை முடியை அழகாக வெட்டி, நகங்களை அழகு படுத்திக் கொள்ள வில்லையா ? அதைப் போல நாயின் முகத்தில் தொங்கும் முடியை அழகாகக் கத்தரிக்கவும், கூரிய நீண்ட நகங்களை அழகாக வெட்டி மெருகேற்றவும், இச் சங்கத்தில் ஓர் அழகு நிலையம் (Beauty Parlour) இருக்கிறது.

உணவு ஏதும் தராமல் மணிக் கணக்காக, நாய் போன்ற விலங்குகளைச் சங்கிலியால் கட்டித் துன்புறுத்துவதும், பத்துக் கோழிகளை அடைக்க வேண்டிய கூடையில் நாற்பது கோழிகளை வைத்து அடைத்து, அவை மூச்சு விட முடியாமல் செய்வதும், வீட்டில் வளர்ப்பதாகக் கூறி அவற்றைச் சரியாகப் பேணாமல் தெருக்களில் அலைய விடுவதும் குற்றங்களாகும். இது பற்றிய தகவல் வந்தாலோ அல்லது அதிகாரிகள் இதனைக் கண்டாலோ சட்டப்படி வழக்குத் தொடுப்பார்கள்.

தெருக்களில் அலைந்து திரியும் சொறி நாய்களையும், பிற நாய்களையும் சென்னை மாநகராட்சியினர் பிடித்துச் செல்கின்றனரல்லவா ? அந்த நாய்களில் சிலவற்றைப் பொறுக்கியெடுத்து அவற்றிற்குச் சிகிச்சை முதலானவைகள் செய்து, உணவு வகைகள் கொடுத்துப் பேணி வளர்ப்பதையும் இச் சங்கத்தினர் ஒரு கடமையாகக் கருதுகின்றனர்.

இது போன்ற பல நல்ல செயல்களையெல்லாம் நாள்தோறும் செய்வதற்குப் பொருள் அவசியமல்லவா ? அதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசு ஆண்டு தோறும் ரூ. 15,000 உதவி தந்து மேலும் மேலும் இத் துறைக்கு ஊக்கந் தருகிறது. மற்றும் தொழிலதிபர்கள் பலர் ஆண்டுதோறும் நன்கொடைகளைத் தருகின்றனர். இந்த நன்கொடைகளை வைத்துக் கொண்டு, இந்தச் சங்கம் நல்ல பல செயல் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, நாடும் ஏடும் போற்றும் வண்ணம் விளங்கி வருகிறது.

இங்கே இரண்டு 'ஆம்புலன்ஸ்' வண்டிகள் இருக்கின்றன. அவசர உதவிக்கு இந்த வண்டிகள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. ஒரு குடிசைப் பகுதியில் தீப்பிடித்து அங்கிருந்த இரண்டு எருமைகள் தீயால் பாதிக்கப்பட்டு இறக்கவிருக்கும் சமயத்தில் அவைகளைக் காப்பாற்றிய பெருமை இவர்களுக்குண்டு.

சென்னையில் 'நடமாடும் நீதிமன்ற ஊர்தி'யினைப் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த நீதிமன்றத்தில் வாரத்துக்கு இரு முறை விலங்குகளுக்குத் துன்பம் தருவோருக்கும் தண்டனை வழங்கப் படுகிறது. இதற்கான அனுமதியை இச் சங்கத்தினர் தமிழக அரசிடம் பெற்றுள்ளனர்.

இந்தச் சங்கத்தில் யார்வேண்டுமானாலும் உறுப்பினர்களாகச் சேரலாம். இதுவரை 300 பேர் இதில் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் சொல்கின்ற ஆலோசனைகள் இவர்களால் வரவேற்கப்படுகின்றன. சங்கத்தின் அரும் பணிகளை விளக்கிடும் வகையில் ஓர் ஆங்கில இதழினை நடத்தவும் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது.

கையில் ஆயுதம் எதுவும் இல்லாமல், போலீஸ் உடையில் இங்கே காணப்படும் அதிகாரிகள் உயிர் அன்பு ஒன்றையே ஆயுத

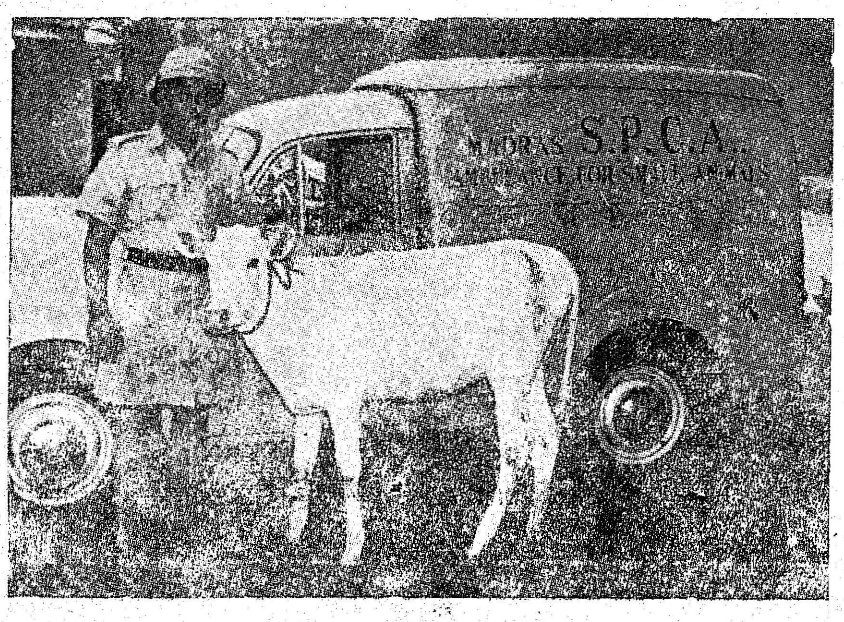

மாகக் கொண்டு ஆவன செய்கின்றார்கள்.

உயிர்ப் பலி தருவது சட்டப்படி குற்றம் என்றாலும், இன்றும் பல இடங்களில் உயிர்ப் பலிகள் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதும் இவர்களது பணிகளில் ஒன்றாகும்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டக் கிராமம் ஒன்றில், மழை இல்லாக் குறைக்காக வீட்டிற்கொரு ஆட்டினைப் பலி கொடுக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சாரம் முன்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. சில இளைஞர்கள் இதை எதிர்த்தார்கள். இதனைக் கேள்விப்பட்ட இந்தச் சங்கத்தினர் அந்த ஊருக்குச் சென்று, கிராமத்து மக்களை ஒன்று கூட்டி, அவர்கள் அறியாமையை எடுத்துச் சொல்லி, அன்பால் அவர்களைத் திருத்தி உயிர்ப் பலியிலிருந்து எண்ணற்ற உயிர்களைக் காப்பாற்றினார்கள்.

இன்னொரு நல்ல செயலையும் இவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். சென்னை நகரில் சரியாகப் பேணிக் காக்கப்படாத இளங் கன்றுகள் 1,000-க்கும் மேலே இருப்பதாகக் கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். பால் பற்றாக் குறையினால் இவை நாளடைவில் இறந்துவிடுகின்றன. இந்த அவல நிலையைப் போக்க, இந்தச் சங்கத்தினர் இது போன்ற கன்றுகளைப் பிடித்து வந்து பராமரிக்கின்றனர். ஹாலந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு பாதிரியார் சென்னை மாதவரத்தில் ஒரு தொழுநோய் இல்லம் நடத்தி வருகிறார். அவர், இவ்வாறு பராமரிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்படும் கன்றுகளில் இருநூற்றைத் தாம் காப்பாற்றுவதாக உறுதி கூறி, அதன்படி 120 கன்றுகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து வருகிறார்.

'உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும்' என்ற கொள்கையைப் பிஞ்சு மனத்திலேயே பதிய வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு பள்ளிகளில் கட்டுரை, பேச்சு, ஓவியப் போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. படக் காட்சிகளும், பிரச்சாரங்களும் அவ்வப்போது நடக்கின்றன. உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டும் விதத்தில் எடுக்கப்படும் திரைப் படங்கள், நடத்தப்படும் நாடகங்கள் ஆகியவற்றுக்கு இச் சங்கத்தினர் பரிசுகள் வழங்கிச் சிறப்பிக்கின்றனர்.

ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்பு செய்யும் உயர்ந்த நோக்கோடு பணிபுரிந்து வரும் எஸ்.பி.சி.ஏ. மேலும் மேலும் ஏற்றம் பெற்றுத் திகழ்ந்திட எல்லா ஒத்துழைப்பும் நல்குவோம்.

— பி.வி.ஜி.

எந்த நாட்டில் எப்போது விடுதலை?

இந்தியாவின் விடுதலை நாள் ஆகஸ்டு 15 என்று நமக்குத் தெரியும். ஆனால், உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் எப்போது விடுதலை நாள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? கீழே சில நாடுகளும் அவற்றின் விடுதலை நாள் விவரமும் தரப்பட்டுள்ளன.

பர்மா—ஜனவரி 4	இலங்கை—ஜனவரி 4
கிரீஸ்—மார்ச் 25	கியூபா—மே 20
ஜோர்டான்—மே 25	ஆப்கானிஸ்தான்—மே 27
பிலிப்பைன்ஸ்—ஜூன் 12	அமெரிக்கா—ஜூலை 4
வெனிசுலா—ஜூலை 5	கொலம்பியா—ஜூலை 20
இந்தோனிஷியா—ஆக. 17	மலேசியா—ஆக. 31
பிரேஸில்—செப். 7	மெக்சிகோ—செப். 16
சிலி—செப். 18	கம்போடியா—நவ. 9
மொராக்கோ—நவ. 18	பின்லாந்து—டிச. 6

தமிழகம் தழைக்க 12 ஆண்டுத் திட்டம்!

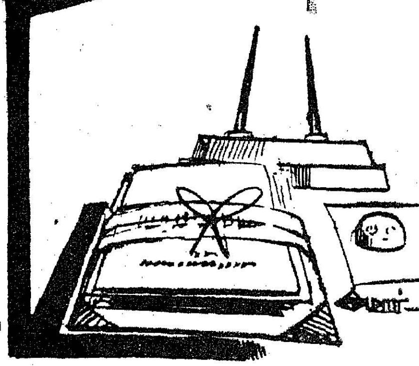

தமிழ் நாட்டின் சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக ஒரு 12 ஆண்டுத் திட்டத்தை—1972-லிருந்து 1984 வரை உள்ள ஆண்டுகளுக்கான—தொலை நோக்குத் திட்டத்தைத் தயாரித்தளிப்பதே மாநிலத் திட்டக் குழு மேற்கொண்ட முக்கியப் பணி. இந்த 12 ஆண்டுத் திட்ட நிறைவு ஆண்டாகிய 1984-ஆம் ஆண்டுதான் ஆருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டாகவும் அமைகின்றது.

தமிழ் நாட்டுக்கான 12 ஆண்டுத் திட்டத்துக்கு இறுதியான வரைவு தயாரிக்கப்பட்டுத் திட்டக் குழுவின் தலைவராகிய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தரப்பட்டுள்ளது. விரைவில் வெளியிடப்பட இருக்கும் இந்த வரைவுத் திட்டம், மாநிலத்தின் குறிக்கோள், எய்த வேண்டிய இலக்குகள், ஆகியவைகளை எடுத்துரைக்கும். கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள், சட்ட மன்றம், பத்திரிகைகள், ஆகியவைகளில் விவாதிக்கப்பட்ட பின்பு, அவற்றின் கருத்துக்களும், குறிப்புகளும் உரியமுறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு திட்டத்துக்கு இறுதி வடிவம் தரப்படும். மாநிலத்துக்கான 12 ஆண்டுத் திட்டத்தின் குறிக்கோள், திட்டக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகள், திட்டம் தயாரிக்கப்பட்ட விதம், ஆகியவைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது இக்கட்டுரை.

திட்டமிடுவது கூட்டுப் பொறுப்பு

பொருளாதாரச் சமூக மேம்பாட்டுக்காகத் திட்டங்களை **வகுப்பது**, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கருத்துப்படி, மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் ஆக இரு சாரருடைய கூட்டுப் பொறுப்பே ஆகும்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது மாநில அளவில் திட்டங்கள் வகுத்துக் கொள்வது குறித்து யாரும் அதிகம் வலியுறுத்தவில்லை. மாநில அளவில் திட்டம் வகுப்பதற்காக ஓர் அமைப்பு அவசியமான தேவை என்பது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் உணரப்பட்டது. மத்தியில் திட்டக் குழு இருப்பது போல மாநிலங்களில் வல்லுநர்களைக் கொண்ட திட்ட ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைக்குமாறு மத்தியத் திட்டக் குழுவும் நிருவாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவும் கருத்தைத் தெரிவித்தன. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் திட்டக் குழு அமைக்குமாறு மத்திய நிருவாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழு பரிந்துரைத்தது. இந்தப் பரிந்துரை குறித்து, 1967 ஜூலையில் தலைமை அமைச்சர் கூட்டிய முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும், 1967 டிசம்பரில் தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலும் விவாதிக்கப்பட்டது.

வழிகாட்டும் தமிழகம்

பல்வேறு வகை ஆக்கப் பணிகளிலும் முன்னிற்கும் தமிழகம் இதிலும் முன்னோடியாக நின்று 1971 மே மாதத்தில் மாநிலத் திட்டக் குழுவை நிறுவியது. மாநிலத் திட்டக் குழு நிறுவப்பட்டதோடு, நம் தமிழகத்தில் மாநில அளவிலும், மாவட்டங்கள் மட்டத்திலும் திட்டங்களை வகுக்கும் பணிகள் புதிய வலிமையும் வேகமும் பெற்றன.

எஸ். சிதம்பரம்
மாநிலத் திட்ட அலுவலர்

இந்திய அரசியலமைப்பின் கொள்கை நெறியை ஒட்டிப் பல்வேறு செயல் திட்டங்கள் மூலம் சாமான்ய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்தத் தமிழகம் முயன்று வருகிறது. கீழ்க்கண்ட குறிக்கோள்களைக் கருத்தில் கொண்டு செயல் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யப்படுகிறது.

1. சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியவைகளில் நீதி வழங்கக் கூடிய சமுதாய அமைப்புக்கு வகைசெய்து அதன் மூலம் மக்கள் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்துவது ;

2. மாநிலத்தின் நிதி வளங்களைத் திறம்படப் பயன்படுத்துதல், உற்பத்திப் பெருக்கம், சமுதாய நலப் பணிகளுக்காக வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரித்தல் ஆகியன மூலம் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை விரைந்து மேம்படுத்துவது ;

3. சமுதாயப் பொருள் முதல் வசதிகள், மக்களின் பொது நன்மைக்காகச் சிறப்பாகப் பயன்படும் வண்ணம் அப்பொருட்கள் பற்றிய உரிமைகளையும், நிருவாகத்தையும் பரவலாக அமைத்துக் கொள்வது ;

4. செல்வமும், பொருள் உற்பத்திச் சாதனங்களும், பொது நன்மைக்கு விரோதமாக ஒரு சிலரிடம் குவிந்து விடாத வகையில் பொருளாதார முறையை அமைத்துக் கொள்ளுதல்.

வழிகாட்டும் தமிழ்நாடு

பணிப் பொறுப்புகள்

மேற்கண்ட குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றவும், தமிழ்நாட்டை உன்னதமான, மக்கள் நலங்கெழு மாநிலமாக ஆக்கவும், மாநிலத் திட்ட ஆணைக் குழுவிடம் கீழ்க் கண்ட பொறுப்புகள் ஒப்படைக் கப்பட்டுள்ளன :

மாநிலத்தின் பொருள் வளம், நிதி வசதி, தொழில் வல்லுநர்கள் உட்பட ஆள் பல வசதி ஆகியவைகளை மதிப்பிடு தல், மாநிலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்ய எந்தெந்த வளங் கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்று கண்டறிந்து ஈடு செய்ய வழிவகை காணல்.

மாநிலத்தின் ஆதார வளங் களை மிகுந்த பயன் தரும் வகையில் சீரான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள நீண்ட காலத் திட்டம் வகுத்தல்.

பொருளாதார வளர்ச்சி யைப் பின்னடையச் செய்கின்ற கூறுபாடுகள் எவை என்று எடுத் துக் காட்டுதல் ; தற்போதைய சமூக அரசியல் நிலவரத்தின் திட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்த எத்தகைய நிலை மையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்டுதல்.

தனது பணிகளை நிறை வேற்ற உதவும் முறையில் அல் லது தற்போதையப் பொருளா தார நிலைமைகள், நடைமுறைக் கொள்கைகள் ஆகியவைகளுக்கு ஏற்ற முறையில் இடைக்காலப் பரிந்துரைகள் அல்லது துணைப் பரிந்துரைகளைத் தெரிவிக்கும் பொறுப்பு மாநிலத் திட்டக் குழு விடம் விடப்பட்டது.

12. ஆண்டுத் திட்டம்

மாநிலச் சமூகப் பொருளா தார மேம்பாட்டுக்காக 1972-லிருந்து 1984 வரை உள்ள 12 ஆண்டுக் காலத்துக்கான ஒரு தொலை நோக்குத் திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும் என்பதே திட்டக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப் பட்ட முக்கியப் பணி. மாநிலத் தின் வருவாய் வசதியைப் பொறுத்து, ஏற்கத் தக்க, செயல் முறை சாத்தியமான குறிக்கோள்களை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், சமதர்மச் சமுதாயம் அமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை அடிப் படையில், பல்வேறு பிரிவு மக்களுக்கும் இப் பணியின் நன் மைகள் பரவலாகக் கிட்ட வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப் பட்டது. தேவைப்படும் பொருள் வளம், ஆள் பலம், மாற்று உத்திகள், அதற்கு ஆகும் செலவு, அதனால் வரும் நன்மை ஆகியவைகளைத் திட்டம் எடுத் துக் கூறும்.

மாநிலத்துக்கான திட்டத்தை வகுப்பதற்காக, மாநிலத் திட் டக் குழு நான்கு உத்திகளை— அணுகு முறைகளை அமைத்துக் கொண்டது. அந்த நான்கு முறைகள் பின்வருமாறு :

1. துறை இயல் ஆய்வுகள் ;
2. மாவட்டத் திட்டங்கள் ;
3. வட்டாரத் திட்டங்கள் ;
4. மண்டல-தொழில் மைய ஆய்வுகள்.

15. செயல் அணிகள்

தமிழ்நாடு போன்ற வட்டாரப் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்குத் திட்டமிடும் போது பல்வேறு துறை இயல்களையும், விரிவாக ஆய்வு செய்து கொள்வது அவசி யம். ஆதார வளங்கள், பல் வேறு துறைகளின் தேவைப் பாடுகள் ஆகியவை திட்ட அமைப்புப் பணியில் ஓர் அங்கம் ஆகும். துறை இயல் ஆய்வுக் காகவும், துறைகளுக்குத் தொலை நோக்குத் திட்டங்கள் வகுக்க வும், திட்டக் குழு உறுப்பினர் கள் தலைமையில் 15 செயல் அணி களை மாநிலத் திட்டக் குழு அமைத்தது. அந்தச் செயல் அணிகள் விவரமாவது :

திட்டக் குழு உறுப்பினர் ஒரு வரைத் தலைவராகக் கொண்ட செயலணி சம்பந்தப்பட்ட துறை யின் முதுநிலைப் பிரதிநிதி ஒருவர், நிதித் துறைப் பிரதிநிதி ஒருவர், வல்லுநர்கள், ஒரு செயலாளர் ஆகியோரைக் கொண்டது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆறுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆகியவைகளுக்கான ஆய்வுக் குறிப்புகள் தயாரித்து, அவ்வத் துறைகளுக்கு நீண்ட காலத் திட் டங்கள் வகுக்கப் படுகின்றன. பொருள் தேவைப்பாடுகள், வேலை தேவைப்பாடுகள் ஆகிய வற்றை முன்னரே யூகித்துத் தேவைகளை ஈடு செய்ய மாற்றுத் திட்டங்களை இந்த அணிகள் தரு கின்றன.

நகர்ப்புற வீட்டு வசதி, வட் டார வாரி திட்டமிடுதல், சுற் றுலா வசதி உட்பட நகர்ப்புற மேம்பாடு, பெருந் தொழில்கள் சிறு தொழில்கள் பற்றிய செயல் அணி ; இதன் தலைவர் திரு என். மகாலிங்கம்.

கல்வி, மற்றும் விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், நல்வாழ்வு, ஊட்டச் சத்து, வன வளம் பற் றிய செயல் அணி ; இதன் தலை வர் டாக்டர் மால்கம் எஸ். ஆதி சேஷய்யா.

ஆள் பலம், மற்றும் பொரு ளாதார மேம்பாட்டுக்காகச் சமூக மாற்றம், நிதி ஆதார வளங்களை ஒன்று திரட்டல், வளர்ச்சி விகிதம், நிதிக் கொள்கை, கிராமப் புற மேம் பாடு, கிராமங்களில் வீட்டு வசதி பற்றிய செயல் அணி ; இதன் தலைவர் டாக்டர் வி. சண்முக சுந்தரம்.

விவசாயம், கால்நடைகள், மீன் வளம் பற்றிய செயல் அணி ; இதன் தலைவர் டாக்டர் பா. நடராசன்.

கனி வளங்கள், எரி பொருட்கள், மின் சக்தி, போக்கு வரத்துப் பற்றிய செயல் ; இதன் தலைவர் டாக்டர் டி. பிரைட்சிங்.

மாநிலத்தின் வளங்கள், தற் போது அவற்றைப் பயன்படுத் தும் முறை, இன்னும் திறமை யாக அவற்றைப் பயன்படுத்து தல், கடந்த 20 ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட செயல் திட் டங்கள், உற்பத்திச் சக்தியில் அவற்றின் முக்கியத்துவம், வருங் கால வளர்ச்சி வேலைகளுக்கு வழி வகை காட்டுதல் ஆகியன இந்தச் செயலணிகளின் பணியாகும்.

சில்லறை நாணயங்களை வைத்துள்ள ஏழை, லட்சாதி பதியை விட மகிழ்ச்சியாக இருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே, வறுமையை நாம் வெறுக்க வேண்டாம். ஆன் றோர்கள் எனப் போற்றப்பட் டோர் யாவரும் ஏழைகளாகவே விளங்கினார்கள். பொருள் இல் லாக் காரணத்தால் தொடக்கத் தில் அவர்கள் ஏளனத்துக்கு இரையாகியிருக்கலாம். ஆனால், மகாபுருஷர்கள் என்றைக்கும் மக்கள் குலத்தின் மதிப்புக்கு உரியவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். அவர்களை இகழ்ந்தவர்களோ மண்ணோடு கலந்துவிட்டனர்.

மாவட்ட அளவில் திட்டம்

இந்தியாவில் திட்டமிடுவதில் பரவல் முறை குறித்து, வெகுவாகப் பேசப்படுகிறது என்றாலும் கூட, அண்மைக் காலம் வரை, இவ் வகையில் உருவான எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கடந்த 20 ஆண்டுகளாக ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிறைவேற்றங்களையொட்டிப் பொதுப்படையான வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இப்போது அந்தந்தப் பகுதிகளில் மக்களின் முன் முயற்சி, ஆதார வளங்கள், ஆகியவைகளையும், வசதிகளைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகக் குறிப்பிட்ட பகுதிகளின் அல்லது மாவட்டங்களின் தேவைகள், வேட்கைகள் ஆகியவைகளையும் ஆழ்ந்தும் விரிவாகவும் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம்.

வளர்ச்சி வட்டாரம்

மாநிலம் அளாவிய திட்டம் மாநிலத்துக்குள் உள்ள பல்வேறு பூகோளப் பிரிவுகளுக்கும் பொருளாதார வட்டாரங்களுக்கும், முழுமையாகப் பொருந்தும் படியாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. மாநிலத்துக்குள் வட்டாரங்களுக்கிடையே சமச் சீரற்ற நிலைமையும் இதனால் தோன்றலாம். எனவே, மாநிலம் அளாவிய திட்டத்தின் குறைபாடுகளைக் களைய கட்டமைப்புத் திட்டம் (viable Unit plan) ஏற்ற தீர்வாக இருக்கும். இதற்காகத் தமிழ்நாடு கட்டமைப்புத் திட்டத்துக்கு, வளர்ச்சி வட்டார அமைப்பைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டது. மாவட்டத் திட்டம் அமைத்துக் கொள்வது என்றால் அதற்காகத் தற்போதைய வளர்ச்சி நிலையை நுணுகி ஆராய்ந்து மதிப்பிட்டுக் கொள்வதும் அதன் தொடர்பாக ஆதார வசதிகளுக்கும் தேவை வரிசைக் கிரமத்துக்கும் ஏற்பப் பல்வேறு துறைப்பணிகளை ஒருமுகப்படுத்துவதும் அவசியம்.

கடந்த கால அனுபவங்கள், உள்ளூர் ஆதார வசதிகள், தேவைகள், மக்களின் விருப்பங்கள் ஆகியவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு திட்டச் செலவுகள் மூலம் அதிகப்பட்ச பலன்கள் காண்பதற்கு வகை செய்வதே மாவட்டத் திட்டங்களின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். இதில் நீண்ட காலக் கண்ணோட்டம், உடனடித் தேவைப் பணிகள் ஆகியவைகளுக்காகக் கருத்தில் கொண்ட வேலைகளுக்கு முதன்மை வரிசையை அமைத்துக் கொள்ளுமாறும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

முதல் தேவை புள்ளி விவரம்

மாவட்டத்துக்காக நீண்ட காலக் குறுகியகாலத்திட்டங்கள் வகுப்பதில், இப்போது கிடைக்கும் புள்ளி விவரங்களையும் விஷயம் அறிந்த விவசாயிகள், தொழில் நிருவாகிகள், தல அலுவலர்கள் ஆகியோரின் கருத்துக்களையும் அறிந்து ஏற்ற முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் அவசியம் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. இது சம்பந்தமாகப் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரித்து அளிக்கும் பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் விடப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் "திட்டச் சிறு குழு" ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. போதிய விஷய ஞானமும், அனுபவமும் உள்ள அலுவலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் திட்டச் சிறு குழுவில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

மாவட்டத் திட்டம் வகுப்பதில் முதல் தேவையாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் உள்ள வளர்ச்சி நிலை குறித்து, இத் தேதி வரைக்குமான புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். இதற்காக வளர்ச்சி நிலை பற்றியும், போக்குவரத்து, விற்பனை வசதி, இருப்பு வைக்க வசதி, பாசனம், மின்சார உற்பத்தி, மின்சாரம் வழங்கல், பாங்கு கடன் வசதிகள், சமூக நலப் பணிகளின் தன்மை, ஆள்பலம், வேலை வசதி, பின்னடைந்த வகுப்பினரின் கல்வி நிலை, சமூகநிலைஆகியன குறித்தும் விரிவாக ஆய்வு நடத்தி விவரங்களைத் திரட்டவேண்டும். மாவட்டத்திட்டங்களுக்கு நிதி வசதி, வரையறுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருப்பதால், வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு முதலிடம் தருவதில் நடைமுறை காரிய சாத்திய நிலைமைகள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வெளிச்சம் பிறப்பதற்கு முன் இருட்டு அடைகிறது என்பதை நம்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியா கட்டாயம் சுதந்தரம் அடையும்; மிக விரைவில் சுதந்திரம் அடையும். இறைவனின் ஆசி உங்களுக்கு உரித்தாகுக.

(24-4-1945-ல் இந்திய தேசிய ராணுவ வீரர்களுக்கு விடுத்தசெய்தி.)

வழிமுறைகள்—உத்திகள்

பல்வேறு மாவட்டங்களும் அடைய வேண்டிய வளர்ச்சி நிலைகளை வகுத்துக் கொண்ட பின்னர் ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும், கீழ்க்கண்ட இனங்களில் வளர்ச்சிக்கான வழிமுறை உத்திகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

1. ஒவ்வொரு அலகிலும் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குதல்;

2. இயற்கை வளங்களை நல்ல முறையில் பாதுகாத்துச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துதல்;

3. வளர்ச்சிப் பணிகளால் கிடைத்த பயன்கள், பல்வேறு பகுதிகளுக்கும், பல்வேறு பிரிவு மக்களுக்கும் இன்னும் சம சீரான முறையில் கிடைக்க வகை செய்தல்;

4. வேலை வாய்ப்புகளைப் பரவலாக்குதல். பல்வேறு வகை வேலைகளுக்கு வகை செய்தல்.

பணிகளின் பட்டியல்

ஒவ்வொரு மாவட்டமும் தனக்குரிய முக்கியப் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணி எது என்பதைத் திட்டமாக அடையாளம் கண்டு குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கடுத்த படியாக முக்கியமான வளர்ச்சிப் பணிகளின் பட்டியலை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பின்னடைந்த வட்டாரங்கள், பின்னடைந்த மக்கள், இவர்களுடைய கல்வி, சமூகத் தேவைகளில் குறைந்த பட்ச வளர்ச்சி நிலை என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வரையுறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மாவட்டத் திட்டங்களுக்கான செயல் முறை உத்திகள் குறித்து இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திட்டங்கள் வகுப்பதில் உறுதியான அம்சம், முடிவு செய்கின்ற பொறுப்பே ஆகும். ஒரு சில துறைகளில் திட்டப் பணி பற்றிய முடிவை மாநில மட்டத்திலேயே செய்யலாம். மற்றும் சில பொருளாதார மேம்பாட்

டுப் பணிகளைப் பொறுத்த வரை " அடி வேரிலிருந்து " முடிவு செய்வதென்பது அவசியமாகும்.

கிராமச் சாலைகள், ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், பின்னடைந்த வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பழங்குடியினர் ஆகியோரின் நலங்கள், குடிநீர் வசதி, கிராமச் சுகாதாரப் பணிகள், சமூக நலம், தொழில் வினைஞர் பயிற்சி போன்றவைகளில் திட்ட முடிவுகளை மாவட்ட நிலையில் மேற்கொள்ளலாம்.

மாநில மட்டத்தில்

வேளாண்மை உற்பத்தி, சிறு பாசனம், மண்வளப் பாதுகாப்பு, ஆயக்கட்டு புதுப்பித்தல், கால் நடை நலம், காடுகள், மீன் வளம், பண்டகச்சாலை, விற்பனை வசதி, சமுதாய நல வளர்ச்சி, கூட்டுறவுக் கிராமத் தொழில்கள், சாலைகள், நகர்ப்புறச் சுகாதாரத் திட்டங்கள், குடும்பக்கட்டுப்பாடு, வீட்டுவசதி, நகரமைப்பு, நகர அபிவிருத்தி போன்றவைகளில் மாவட்ட அளவில் திட்டங்களை வகுக்கலாம். ஆனல், நிதிவசதி, அரசுக் கொள்கை, மாவட்டங்களுக்கிடையே எதிரொலிகள் முதலியவைகளை யொட்டி முடிவுகளை மேற்கொள்வது என்பது மாநில மட்டத்தில் செய்யப் . பட வேண்டும்.

மாவட்ட மட்டத்தில் தகவல்கள் யோசனைகள் தரக்கூடியனவும் ஆனல் மாநில அளவில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டியுள்ளனவுமான துறைகள் பின்வருமாறு :—

1. விவசாயக் கல்வி, கால் நடை மருத்துவக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி, பல்கலைக் கழகக் கல்வி, மருத்துவக் கல்வி.

2. பெரும் பாசனத் திட்டங்கள், ஆற்றுப் படுகைகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பு, உள்நாட்டு நீர்வழிப் போக்கு வரத்து.

3. பெருந் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், பெரும் அளவிலான கூட்டுறவு பதன முறைத் தொழில்கள், கைத்தறி.

4. சுற்றுலா.

5. நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் குடிநீர், வடிகால் வழங்குந் திட்டங்கள்.

மாநில மட்டத் திட்டங்கள்

எல்லா வகையான செயல் முறைகளும் மாநில மட்டத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய துறைகளில் முக்கியமானவை:—மின்சாரம், கனிவள அபிவிருத்தி, சிறு துறைமுகங்கள், பெருந் துறைமுகங்கள் ஆகியன ஆகும்.

அரசியல், உலகியல் மக்களுக்கான வேலை. அது துறவிகளின் வேலை அல்ல. கோபத்தை அன்பால் வெல்ல வேண்டும் என்ற புத்தரின் கொள்கையை நான் ஏற்கவில்லை. கண்ணபெருமான் கீதையில் கூறுவதுபோல் யார் என்னிடம் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்களோ அதன்படியே நான் அவர்களிடம் நடந்து கொள்வேன். கீதையின் இந்தக் கருத்தைத்தான் நான் ஏற்கிறேன்.

மாவட்ட அளவில் திட்டமிடும் பணிகளில் முன்னேடியாக ஆவணத் தொகுப்புகள் (Dossier) தயாரிக்கக் கோட்பாடுகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

திட்டச் சிறுகுழு

மேலே எடுத்துரைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை யொட்டிச் சென்னை மாநகரம் நீங்கலாக, எல்லா மாவட்டங்களிலும் மாவட்டத்துக்கு ஒன்று வீதம் " மாவட்டத் திட்டச் சிறுகுழு "க்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதன் தலைவர். பொருளியல் ஆய்வு நுட்பத் துறையிலே ஈடுபாடு உடைய திட்ட அலுவலர், மாவட்டப் புள்ளி விவர அலுவலர் ஆகியோர் இத் திட்டச் சிறுகுழுவில் உள்ளனர். பின்வரும் தலைப்புகளில் ஆவணத் தொகுப்பினைத் தயாரிக்கும் பணி மாவட்டத் திட்டச் சிறு குழுவிடம் விடப்பட்டுள்ளது.

மக்கள் தொகையின் தன்மை, மக்கள் சக்தி, தேவையும், அளிப்பும்.

செயல்பட்டுவரும் திட்டங்கள், வருங்காலத்தில் அவை விரியக்கூடிய தன்மை, இதற்கு ஆகும் காலம், செலவு, கட்டுப்படியாகாத திட்டங்களானல் அவற்றைத் திருத்தியமைக்க அல்லது கைவிடப் பரிந்துரைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

வெறும் யோசனை அளவில் உள்ள திட்டங்களைப் பொறுத்த வரை, அவற்றுக்கு முதலிட வரிசைக் கிரமம் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.

சென்னையில் பயிற்சி

மாவட்டத் திட்டப் பணி குறித்து, மாவட்டத் திட்ட அலுவலர்கள், மாவட்டப் புள்ளி விவர அலுவலர்கள், மாநிலத் திட்டக் குழுவில் திட்டப் பணி சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்கள் ஆகியவர்களுக்காக, மாநிலத் திட்டக் குழு, கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 17-ஆம் தேதியிலிருந்து 29-ஆம் தேதி வரை பயிற்சி அளித்தது.

தமிழ் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் முறையான சமச் சீரான முன்னேற்றத்துக்கு வகை செய்வதற்காக மாநிலத் திட்டம், வட்டாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவது அவசியம். இதன் தொடர்பாக மாநிலத்துக்கு வட்டார வரைவுகள் அமைக்கும் பொறுப்பு நகரமைப்புத் திட்ட இயக்குநரிடம் விடப்பட்டது. மக்கள் தொகை, நில வகை, சமூகப் பொருளாதார நிலவரங்கள், ஆகியவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழ்நாடு எட்டுத் திட்ட வட்டாரங்களாகப் (Planning Regions) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை :—

1. சென்னை நகரம்—செங்கற்பட்டு.

2. வேலூர்—தருமபுரி.

3. கோயம்புத்தூர்—நீலகிரி.

4. கடலூர்—சேலம்.

5. திருச்சிராப்பள்ளி—தஞ்சாவூர்.

6. மதுரை.

7. இராமநாதபுரம்.

8. திருநெல்வேலி—கன்னியாகுமரி.

அந்தந்த வட்டாரத்தில் மக்கள் தொகை, பொருளாதார நிலை, வேலை வசதி, போக்குவரத்து வசதிகள், வன வளம், நீர்வளம், மின் வசதி ஆகியவைகளையும், வளர்ச்சிக்கான செயல் திட்டங்கள், அதற்கு ஆகக்கூடிய செலவு ஆகியவையும் வட்டாரத் திட்டத்தில் ஆராயப்படும். தமிழ் நாட்டின் தொலை நோக்கு 12 ஆண்டுத் திட்டத்தில் (Perstective Plan) இந்த எட்டு வட்டாரங்களுக்குமான வட்டாரத் திட்டங்கள் மையமான அச்சாணிகளாக விளங்கும்.

வளர்ச்சி மையங்கள்

வளர்ச்சி மையங்களைக் குறிப்பிடுவது, மாநிலத் திட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான பணி ஆகும். கீழ்க்கண்ட மூவகை வளர்ச்சி நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, வளர்ச்சி மையங்களுக் குரிய இடங்கள் குறிப்பிடப்படும்.

1. வளர்ச்சித் திட்டங்களும், பணிகளும் ஏற்கெனவே நல்ல முறையில் தொடங்கி, அவை சீராக இயங்கி வரும் நிலையில் உள்ள மையங்கள்.

2. வளர்ச்சிப் பணிகள் தொடங்கி, ஆனால் இடையூறுகள் காரணமாக நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படாமல் இருக்கும் மையங்கள்.

3. இதுவரை வளர்ச்சி மையங்கள் ஏற்படாமல், இனிப் புதிதாக ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் பகுதிகள்.

தனி ஆய்வுகள்

மேலே குறிப்பிட்ட நிலைமைகளுக்கு ஏற்பத் தொழில்கள் தோன்றிப் பெருகுவதற்கு உரிய வழி வகை, சக்தி ஆகியன குறித்து மாநிலத் திட்டக் குழு தனி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும். மணலி, அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகள், கல்பாக்கம் மையம், ஆகியவைகளில் விரைவில் தனித் தனி ஆய்வுகள் நடத்தப்படும். சேலம்-நெய்வேலி தொழில் மையம், தூத்துக்குடி தொழில் மையம் ஆகியவைகளிலும் உரிய காலத்தில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

அந்தந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மூலப் பொருட்கள், தொழில்கள், அமைக்கப் படுவதற்குரிய இடங்கள், வளர்ச்சி மையங்கள், பரவலாகத்தொழில்கள்அமைப்பு, முன்னேற்றம் காணக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய உத்திகள் ஆகியவைகளையும் வட்டாரத் திட்ட வரைவுகள் எடுத்துரைக்கும்.

இராமநாதபுரம்—தருமபுரி

விஞ்ஞான ரீதியாகத் திட்டமிடுவதில் முதல் தேவை, பின்னடைந்த பகுதிகள் நிலைமை குறித்து விரிந்த அளவில் ஆய்வுகள், புள்ளி விவரங்கள் ஆகியவைகளை மேற்கொள்வதாகும். பின்னடைந்த மாவட்டங்களான இராமநாதபுரம், தருமபுரி ஆகிய இரண்டிலும், பொருளியல் ஆய்வு மேற்கொள்வதென்று தமிழ்நாடு அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. தருமபுரி மாவட்டத்தில் பொருளியல் ஆய்வு நடத்தும் பணி, புது டில்லியில் உள்ள மக்கள் கருத்தறியும் இந்திய நிறுவனம் (Indian Institute of Public Opinion) என்ற நிறுவனத்திடமும், இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் பொருளியல் ஆய்வு நடத்தும் பணி சென்னையில் உள்ள தொழில் நுட்பப் பொருளியல் ஆய்வு (Institute of Techno-Economics Studies) நிறுவனத்திடமும் விடப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனங்களின் பணிகள் பின்வருமாறு :

1. வளர்ச்சிக்குகந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்தெடுத்தல்.

2. அதனுடன் இணைந்த நடவடிக்கைகளை முக்கியத்துவத்துக் கேற்ப பட்டியலாகத் தொகுத்தல்.

3. முக்கியப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தத் தேவையான உள்ளமைப்பு வசதிகள், இதரத் தேவைகளைத் தீர்மானித்தல்.

4. பின்தங்கிய பகுதிகள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் இவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை எடுத்துரைத்தல்.

5. பல்வேறு பகுதிகளின் தேவைகளை இணைத்தல் ; குறைந்த செலவில் பரவலாக நிறைந்த அளவு பயன்தரக் கூடிய திட்டங்களை ஏற்ற இடங்களில் அமைத்தல்.

6. பொருள் வளத்தையும் நிதி வளத்தையும், மதிப்பிடுதல்.

இந்த ஆய்வுகளை வைத்துத் தெரிவிக்கப்படும் முக்கியமான பரிந்துரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தமிழ்நாட்டின் தொலை நோக்குத் திட்டத்தில் பயன் படுத்திக் கொள்ளப்படும்.

தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் சீரிய திட்டமாகிய ‘விழி இழந்தோர்க்கு ஒளி வழங்கும் திட்டத்தின் படி’ மதுரை மாவட்டத்தில், பழனியில் 2,000 பேர்களுக்கும், திண்டுக்கல்லில் 2,000 பேர்களுக்கும், உசிலம்பட்டியில் 2,000 பேர்களுக்கும், உடையார் பாளையத்தில் 2,000 பேர்களுக்கும், மேலூர்ப் பகுதிகளில் 2,500பேர்களுக்கும் கண்சிகிச்சை முகாம் மூலம் இலவச கண்சிகிச்சை நடத்தப்படும். இதனால் மதுரை மாவட்டம் முழுவதும் 10,500 பேர்கள் பயனடைவர். 1,000 பேர்களுக்கு இலவசச் சிகிச்சைக்கான உணவு வசதி, முகாம் செலவு, மூக்குக் கண்ணாடி, ஆகியவற்றிற்காக ரூ. 4 இலட்சம் செலவிடப்படும். இதில் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவை ரூ. 3 இலட்சம் அளிக்கின்றன. மேலும் தனியார் நிறுவனங்களான, ‘பேங் ஆப் மதுரை’ திண்டுக்கல்லில் நடைபெறும் முகாமில் மூக்குக் கண்ணாடி வழங்குவதற்கான செலவினையும், மதுரை ஆலை (மதுரை மில்ஸ்) நிறுவனத்தாரும், உடையார் பாளையத்தில் ‘அரிமா சங்க’ நிறுவனத்தாரும் முகாம் நடத்தும் செலவில் ஒரு பங்கினையும் ஏற்கின்றனர். முதற் கட்டமாக வரும் ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் வாரத்தில் பழனியில் இலவசக் கண் சிகிச்சை முகாம் நடத்தப்படும்.

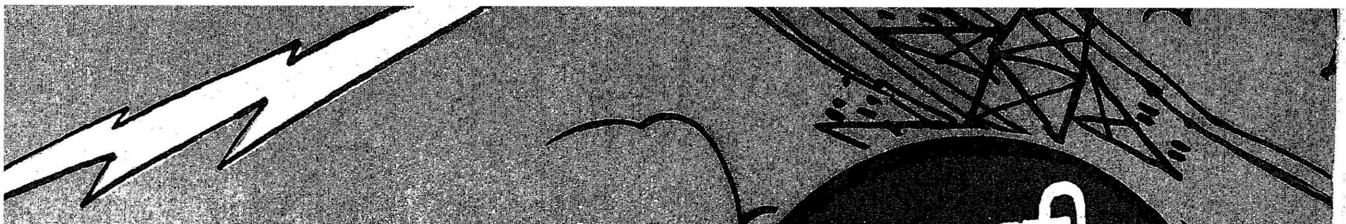

சுருளி மின் திட்டம்

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே மிக உயரமான இடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரப்பட்டு மின்விசை உற்பத்தியாவது, கோதையாறு நீர் மின் திட்டம் ஆகும். அதைவிட உயரமான நீர் மின் திட்டம் ஒன்று அமைக்கப்படும் பணிகள் மதுரை மாவட்டத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன.

அந்தத் திட்டம்தான் சுருளியாறு மின் திட்டம். சுருளியாறு நீர் மின் திட்டத்தினால் இன்னொரு நன்மையும் உண்டு. சுருளித் தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படும் சுருளி அருவியில் எப்பொழுதுமே தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் மழைக் காலத்தில் மிக அதிகமாகவும், சில நேரங்களில் குறைவாகவும் தண்ணீர் வரும். ஆனால் சுருளி நீர் மின் திட்டம் அமைவதால் சுருளி அருவியில் எப்பொழுதும் ஒரே சீராகத் தண்ணீர் வரும். இதனால் சுற்றுலாப் பயணிகள் மேலும் கவரப்படுவார்கள்.

சுருளியாறு நீர் மின் திட்டத்தின் கீழ் 35 மெகாவாட் நிறுவனத்திறன் கொண்ட மின் உற்பத்தி நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்படும்.

இந்த மின் நிலையமானது, மதுரை மாவட்டத்தில் கம்பம் அருகே, பெரியாறு மின் உற்பத்தி நிலையத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 5 மைல் தொலைவில் அமையும்.

சுருளியாறு வைகை ஆற்றின் கிளை ஆறாகும். சுருளியாறு, மற்றும் அந்த ஆற்றின் முக்கிய கிளை ஆறுகளான மணலாறு, வெண்ணீர் ஆறு, எரவங்கலாறு ஆகிய ஆறுகளின் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி, ஒரு மின் உற்பத்தி நிலையத்தினை அமைக்கச் சுருளியாறு நீர் மின் திட்டம் வகை செய்கிறது. சுருளியாறு, பச்சைக் குமாச்சி என்ற மலைத் தொடரிலிருந்து பிறக்கிறது. மதுரை குமுளி சாலையின் மூலமாக இந்த மின் நிலையம் அமையும் இடத்தை அடையலாம். மதுரை மாவட்டம் கம்பம் நகரிலிருந்து மூன்று அல்லது நான்கு மைல் தொலைவில் உள்ளது மின் நிலையம் அமைக்கப்படும் இடம்.

இந்த மின் நிலையத்தின் உயரம் (Maximum Gross Head) 1030 மீட்டர்களாகும். தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள எல்லா மின் நிலையங்களைக் காட்டிலும் இதுவே மிக உயரமானதாக இருக்கும். இந்த மின் நிலையத்தின் மூலமாகச் சுமார் 114 மிலியன் யூனிட்டுகள் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படலாம்.

இந்த மின் நிலையத்தில் உற்பத்தியாகும் மின்சக்தி, தமிழ்நாடு மின் இணைப்புடன் (Grid) பெரியாறு மின் நிலையத்தில் தொடர்பு படுத்தப்படும்.

35 மெகாவாட் நிறுவனத்திறன் கொண்ட சுருளியாறு நீர் மின் திட்டம் குறித்த திட்ட அறிக்கை (Project Report) தமிழக அரசினால் 1970 மே திங்களில் மத்திய அரசின் திட்டக் குழுவுக்கு ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்கான அனுமதி ஆகஸ்ட் '72-ல் கிடைக்கப் பெற்றது. இலக்குகளின் படி, கட்டடப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மின் நிலையத்திற்குத் தேவையான டர்பைன்கள், மற்றும் இயந்திரப் பொறிகளை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது குறித்து, இன்னும் இந்திய அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்த மின் நிலையம் 1977-78ல் செயல்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

புது வாழ்வு தரும் புதிய திட்டங்கள்

திருமங்கலம் வட்டம் பெரிய உலகாணி கிராமம் கல்லணை, மேலப்புலிக்குண்டு ஆகிய கண்மாய்களுக்கு முறையான பாசன வசதியைச் சீர்திருத்தும் திட்டம் ரூ. 1·33 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் தலைமைப் பொறியாளரால் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலம் 272·67 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி உறுதியாகும். விட்டுப்போன 31·55 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு புதிதாகச் சாகுபடிக்கு நிலம் வரும் வாய்ப்புள்ளது.

ரெட்டியார் சத்திரம் பகுதியில் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுக் காலமாகப் பொது மக்களின் வேண்டுகோளில் இருந்து வந்த சின்னக் கோம்பையாறுத் திட்டம் அரசினர் ஆய்வுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

நிலக்கோட்டை வட்டம் கச்சைக்கட்டி கிராமப் பகுதியைச் சார்ந்த அழகு நாச்சியம்மன் ஓடைப் பகுதியில் ஒன்று சிறிய நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுத்த அரசு 7,08,000 ரூபாய் அனுமதித்துள்ளது. இத் தேக்கத்தின் பயனாக 128 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைப்பதோடு 191 டன்கள் அதிக உற்பத்தி கிடைக்கும்.

நிலக்கோட்டை வட்டம்-தெத்தூர் கிராமத்தில் ச. எண். 78-ல் ஒரு குட்டை அமைக்கும் திட்டம் ரூ. 74,000 மதிப்பீட்டில் தலைமைப் பொறியாளரால் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலம் 84·81 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைக்கவும் 16·55 ஏக்கர் விட்டுப்போன ஆயக்கட்டு சாகுபடிக்கு கொண்டு வரப்படவும் ஏதுவுண்டு.

நிலக்கோட்டை வட்டம் தாதக்கவுண்டன் பட்டியில் ஒரு சிறிய நீர்த்தேக்கம் நிர்மாணிக்க அரசு ரூ. 4,50,000 அனுமதித்துள்ளது. இந்தச் சிறிய நீர்த்தேக்கம் கட்டி முடிக்கப்பட்டதும், 75 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைப்பதால், உற்பத்தி 54·74 டன்கள் அதிகரிக்கும்.

திண்டுக்கல் வட்டம் தர்மத்துப்பட்டியில் புதுக்குளம் கோம்பையாற்றில் சிறிய அணை ஒன்று கட்ட அரசு ரூ. 9,40,000 அனுமதித்துள்ளது. இந்த அணையின் பயனாக 246 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைப்பதோடு, 182·23 டன்கள் உற்பத்தி அதிகரிக்கும்.

நிலக்கோட்டை வட்டம்-சுரந்தலங்கி கிராமத்தினருகில் சுரந்தாங்கி ஓடையின் குறுக்கே ஓர் அணைகட்டி, அதன் மூலம் சம்பக்குளம் கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் வசதி செய்யும் திட்டம் ரூ. 85,000 மதிப்பீட்டில் தலைமைப் பொறியாளரால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலம் 32·73 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி உறுதியாகும். விட்டுப்போன ஆயக்கட்டு 5·92 ஏக்கர் நிலம் புதிதாகச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட வாய்ப்பு உள்ளது.

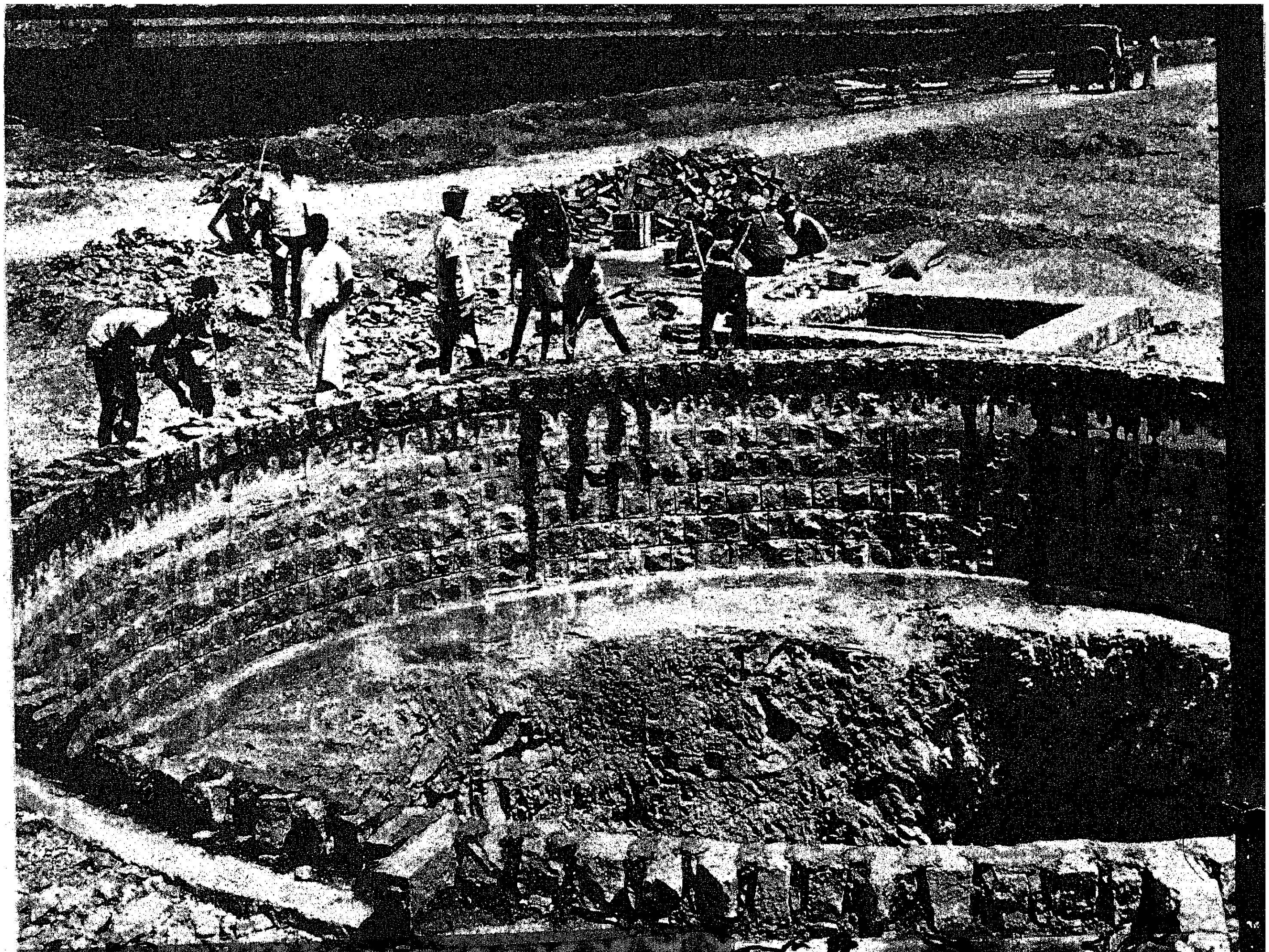

பசுமைப் புரட்சி எங்கும் பரவிட உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனக் கழகம்.

மதுரை மாவட்டம் செங்குளத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள செங்குளம் கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனக் கழகத்தின் சார்பில் பன்னிரண்டு கிணறுகள் வெட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதலில் ஐந்து புதிய கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஐந்து கிணறுகள் வெட்டவும் பம்பு செட்டுகள் வைக்கவும் மொத்தம் ரூபாய் 1,56,000 செலவாகும். இதில் அரசு அளிக்கும் மானியத் தொகை ரூ. 60,506·60 ஆகும்.

உண்மையின் சந்நிதி

சோம. மகாதேவன்

7

யார் செய்த தீவினையோ ?

தலையிலே முக்காடு போட்டுக் கொண்டு, தெருவில் யார் தன்னை நின்று கவனிக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் திரும்பிப் பாராமல், பரபரப்போடு நடந்து வந்த டெய்சி, லிங்கத்தின் வீடு நெருங்கியபோது தயங்கினாள்.

டெய்சியின் வயதுதான் இருக்கும் அரசிக்கு. இந்தக் கிராமத்திற்கு வந்து சேர்ந்த நாளையிலிருந்து, அரசியின் அந்தரங்கத் தோழி டெய்சி.

இன்றைக்கும் நினைத்து நினைத்துப் பேசும் அளவுக்கு நடந்த அரசியின் மறுமணத்திற்குப் பிறகு, அரசியைப் பார்ப்பதே அரிதாகி விட்டது. லிங்கத்தின் வீட்டின் பக்கமே போகக் கூடாதெனக் கட்டுப்பாடு. குறிப்பாகக் கிராமத்தில் சில வீடுகளை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். எதையும் மீறுவதற்குத் தைரியமும் இருக்க வேண்டுமல்லவா? ஊருக்கே பணிந்து போக வேண்டியவன் மைக்கேல் கிழவன். இல்லையென்றால் அவனது தொழில் படுத்து விடும். ஊருக்குள்ளும் நிம்மதியாக அவன் குடி இருக்கவும் முடியாது.

காலையில் எழுந்ததுமே, இன்றைக்கு அரசியை எப்படியும் பார்த்து விடுவதெனத் துணிந்து, முடிவுக்கு வந்து விட்டாள் டெய்சி.

இந்த மடையன் பீட்டர் செய்து வைத்த காரியம், நினைவிலே நின்று குறுகுறுத்து, ஒன்றிலும் நிலை கொள்ளாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தபோது, அப்பா வேறு நெஞ்சிலே சஞ்சலத்தை ஏற்றி வைத்து விட்டார்.

இதையெல்லாம் எங்கேபோய் இறக்கி வைப்பது.

தனது முக்காட்டை விலக்கிக் கொண்டு, வாசலிலே தயங்கி நின்றாள் டெய்சி.

மீனம்மா பாட்டி இருந்தால் போச்சு. அது கேட்கும் கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லுவதற்குள் போதும் போதும் என்றாகிவிடும்.

முன்பக்கம் ஆளரவம் தெரியவில்லை.

அவள் மெதுவாகப் படியேறி, திண்ணையைக் கடந்து, முன் கூடத்தில் நுழைந்தாள்.

யாருமே இல்லையா?

கூடத்தின் கடைசிக்குப் போய் நின்று, இடது பக்கமிருந்த அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்து அரசி என்று குரல் கொடுத்தாள் டெய்சி.

பதில் இல்லை.

இப்படியா—யாருமே இல்லாமல், வீட்டையும் திறந்து போட்டுப் போய் விடுவார்களா? அப்போது, பின்னாலிருந்து 'குப்' பென்று சிரிப்பொலி கேட்டு, டெய்சி திடுக்கிட்டுத் திரும்பினாள்.

தலைவாசல் கதவோரமா நின்று சிரித்த அரசி, "வாம்மா ....பொண்ணு. வழி தெரிஞ்சு வந்திட்டியா?'' என்று கேட்டவாறு பக்கத்தில் வந்தாள்.

டெய்சிக்கு முகமெல்லாம் வேர்த்து விட்டது.

'' இப்படியா பயமுறுத்துறது '' என்று கேட்டு, குனிந்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

'' எப்படியும் நீ வருவேன்னு எனக்குத் தெரியும் '' என்று சொல்லி டெய்சியின் கையைப் பிடித்துப் பக்கத்து அறைக்கு இழுத்துச் சென்றாள் அரசி.

'' எப்படித் தெரியும். பல்லி சொல்லிச்சா ? '' என்று கேட்டாள் டெய்சி.

'' பல்லி சொல்லலே. உன் தம்பி வந்திருந்தான்.''

'' இங்கேயே வா .... ஐயையோ. இப்படியொரு முட்டாள் சனியன் என் கூடப் பிறந்திருக்கானே. அப்புறம் .... ''என்றாள் டெய்சி.

அரசி அவளைப் பக்கத்தில் இழுத்து, கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டாள்.

'' இருந்தாலும் உன் கடிதம் இருக்கு பாரு, அதைக் கண்ணாடியே போட்டு வச்சுக்கலாம். நல்லாவே இருக்கு. அந்தப் பேரை நினைக்கும்போது, வேறெதையும் எழுதத் தோணலே இல்லையா?'' என்று கேட்டாள் அரசி.

டெய்சி பெருமூச்சோடு கட்டிலிலே உட்கார்ந்து கொண்டாள். "அம்மாடி .... நான் கவலைப்பட்டுக் கிட்டே இருந்தேன். அதை உங்கிட்டத்தான் கொடுத்தானு பீட்டர்" என்றாள்.

'' நானெங்கே அதைப் பார்த்தேன் '' என்றாள் அரசி.

'' அப்படியே சொல்றியே''

''அதை நினைச்சுத்தான் சிரிச்சுக்கிட்டே இருக்கேன். அண்ணன்தான் இவர் கிட்டச் சொல்லி இருக்கார் '' என்றாள் அரசி.

'' இருந்தாலும் ரொம்ப மோசமம்மா. எதை மறைக்கணும்கிறது இல்லையா? எனக்கு வெட்கமா இருக்கு'' என்று சொல்லி முகம் சிவக்கத் தலை குனிந்து கொண்டாள் டெய்சி.

'' திரும்பத் திரும்ப ஒரே பேரையே எழுதுறப்ப எப்படி இருந்திச்சு ''. என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டாள் அரசி.

டெய்சி ஒன்றும் பேசவில்லை.

ஆத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த அய்யம்பாளையத்திலிருந்து மருதாநதி அணைக் கட்டுத் திட்டத்துக்குப் புதிதாகச் சாலை போடப்படுகிறது.

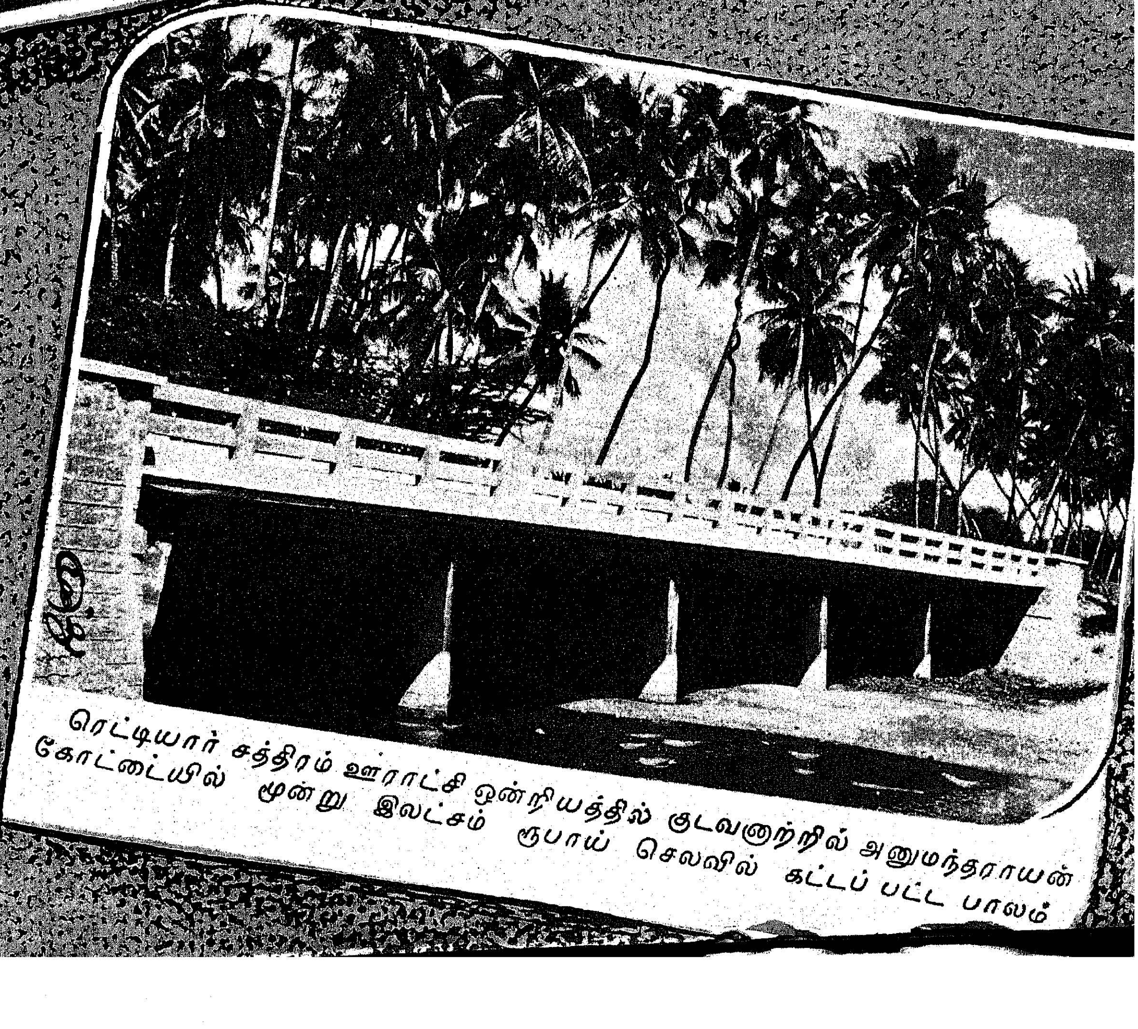

ரெட்டியார் சத்திரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் குடவனாற்றில் அனுமந்தராயன் கோட்டையில் மூன்று இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப் பட்ட பாலம்

''ஒவ்வோர் பெண்ணுக்கும் இந்த நேரத்திலே இப்படித் தான் வாயடைத்துப்போகும்.'' என்று சொல்லி, அவளது நாடியைப் பிடித்து நிமிர்த்தி ஞள் அரசி.

டெய்சியின் கண்கள் கலங்கி இருந்தன.

''என்ன டெய்சி'' என்று பரப்பரப்போடு கேட்டாள் அரசி.

''இதையும் சொல்லத்தான் வந்தேன். பெரிய வீட்டிலே எங்க அப்பாவைக் கூப்பிட்டு, பத்து நாளைக்குள்ளே சொந்தத் திலேயே மகளுக்குக் கல்யா ணத்தை முடிக்கணும். இல்லே இந்த ஊருக்குள்ளே குடி இருக்க முடியாதுன்னு சொல்லி இருக்காங்க. அப்பாவும் சரின்னு சொல்லிட்டு வந்திருக்காரு.

''இதை யார் சொன்னது உனக்கு.''

''அப்பாவே சொன்னுர். எட்டாத நினைவு நினைச்சுக் குடும்பத்தையே படுகுழியிலே தள்ளாதேங்கிருர் அப்பா. நேத்தே எங்க பந்துக்கள் இருக்கிற ஊர்களுக்கெல்லாம் கடிதங்களை எழுதிப் போட்டுட் டார்'' என்று கவலையோடு சொன்னுள் டெய்சி.

''இதெல்லாம் அண்ணனுக் குத் தெரியுமா?'' என்று கேட்டாள் அரசி.

டெய்சி தலையசைத்தாள்.

''உங்கப்பாகிட்ட நேருக்கே சொல்றது''.

''அதது-தனக்கே வர்றப்பத் தான் தெரியுது. உன்கதை முடிஞ்சு போச்சு. என்கதை இப்பத்தான் ஆரம்பமாகி இருக்கு.'' என்ருள் டெய்சி.

அரசி ஒன்றும் சொல்லாமல் அவளையே பார்த்துக்கொண் டிருந்தாள்.

சின்ன வயசிலேயிருந்து யாராயினும் போட்டுக்குப்போடு போடுவாளே டெய்சி. எதற்கும் கலங்காதவள் கலங்கிப்போய் உட்கார்ந்து விட்டாள்.

அந்த நீண்ட மௌனத்தைக் கலைப்பதுபோல், வீட்டின்பின்புற மிருந்து செருமும் குரல் கேட்டு, இருவருமே திடுக் கிட்டுத் திரும்பினர்.

அறையின் நிலைப்படியைப் பிடித்தவாறே லிங்கம் நின்று கொண்டிருந்தான்.

இவர் எப்போது வந்தார். ''சந்தடி இல்லாம வந்து நிக்கிறீங்களே.'' என்று கேட்டுக்கொண்டே அரசி முன்னுக்குவர, அவள் பின்னுக்கே வந்தாள் டெய்சி.

''இப்ப டெய்சி எதுக்கு இங்கே வந்திருக்கு தெரியுமா?'' என்று கேட்டாள் அரசி.

லிங்கம் சிரித்தான்.

கையசைப்பிலே 'அந்தக் கடிதத்தைப் பற்றியா' என்று கேட்டான்.

அரசிக்கும் சிரிப்பு வந்தது. திரும்பிப் பார்த்தாள். முகம் சிவக்க டெய்சி தலைகுனிந்து கொண்டாள்.

அரசி சொன்னுள் :

''இவங்கப்பாவைக் கூப்பிட்டு, பத்து நாளைக்குள்ளே உன் மகளுக்குக் கல்யாணத்தைச் செய்து வைக்கணும், இல்லை யின்னு இந்த ஊருக்குள்ளே குடி இருக்க முடியாதுன்னு சொல்லி அனுப்பி இருக்காங்க'' என்ருள்.

''பத்து நாளைக்குள்ளேயா—நடத்திப் போட வேண்டியது தான்.'' என்று சொல்லி யோசித்த லிங்கம், ''நடத்திப் போடு வோம். இதுக்கு யாரைப்போய்க் கேட்டுக்கிட்டிருக்கப்போருேம்.'' என்ருன் சிரிக்காமல்.

''நல்லா சொன்னிங்க, அவங்க வழியிலே மாப்பிள்ளை பார்க்கச் சொல்ருங்களாம்''

லிங்கம் சிரித்தான்.

''அதானே—ஒரு வில்லங்க மும் இல்லாம, காரியம் 'பட்' டுன்னு முடியுதேன்னு பார்த் தேன்'' என்றவன், டெய்சி யின் பக்கமாகத் திரும்பி, ''பாண்டியனே ரெண்டு நாளைக் குள்ளே உங்கப்பாவைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் டெய்சி. என்ன வந்தாலும் கலங்காம நீ தான் உறுதியோட இருக் கணும்'' என்ருன்.

டெய்சி தலை நிமிர்ந்து அவனைப் பார்த்தாள். நீர் கோத்த இமை கள் பளிச்சிட்டன.

''அந்த உறுதியோடதான் அண்ணு,—நான் உயிரோடிருக் கேன்'' என்ருள்.

அப்போது லிங்கம் என்றழைத் துக் கொண்டே பாட்டி வருவது தெரிந்தது.

டெய்சி குனிந்து பரபரப்போடு முகத்தைத் துடைத்துக் கொண் டாள்.

''உர மூட்டை எடுக்கப் போனியே எடுத்தியாடா லிங்கம்?'' என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்த பாட்டி, டெய்சி யைத் திருப்பிப் பார்த்து ''இந்தப் பொண்ணு எப்ப வந்திச்சு'' என்று கேட்டாள்.

''இப்பத்தான் வந்தேன் பாட்டி'' என்ருள் டெய்சி.

டெய்சியைக் கண்டதும் பாட்டிக்கு உர மூட்டைகள் மறந்து விட்டது.

''உங்கப்பன், தோட்டத்துக் கிணத்திலே மோட்டரைச் செம்ம பண்ணிக் கொடுத்தா னேம்மா. இப்பவும் சரியா ஓடலையாமே. பணத்தை வாங் கிக்கிட்டுப் போயிட்டான். மைக்கேல் கிட்டச் சொல்லி, வந்து பாக்கச் சொல்லு'' என்ருள் பாட்டி.

''சரி பாட்டி'' என்ற டெய்சி, அவசரத்துடனே, ''நான் வாரேங்க'' என்று சொல்லி விட்டு அங்கிருந்து கிளம்பி விட்டாள்.

அவள் சென்ற பரப்பரப்பைத் திரும்பிப் பார்த்த பாட்டி, ''இப்பவே ஊர்முட்டப்பகையா இருக்கு. முங்கிக் குளிச்சாக் கூதல் இல்லையின்னு திரியா திங்க'' என்ருள்.

''நம்ம கூட்டுறவு சொசைட் டிக்கு நாளைக்கி உர மூட்டைகள் வருதாம் பாட்டி, நிறுவையும் சரியா இருக்கும். அப்படியே வயலுக்குத் தூக்கி விட்டுவிட லாம்'' என்ருன் லிங்கம்.

பாட்டிக்கு, டெய்சியின் நினைவு மறந்து விட்டது.

''தாளடிக்கி போன வாரமே மேலுரம் போட்டிருக்கணும்'' என்ற பாட்டி, அரசியைத் திரும்பிப் பார்த்து, என்னமோ செய்யுங்க. என்னுலே இனிமே என்ன ஆகப் போகுது'' என்பதையும் பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டு, கொல்லைப் பக்கமாக நடந்தாள்.

பாட்டியின் தலை மறைந்ததும், லிங்கம் அரசியைத் திரும்பிப் பார்த்தான். பேச்சையே மாத்திட்டிங்களே ' என்றுள் அரசி குறுநகையோடு.

'' பாட்டி—அப்பப்ப நினைக்கிறதை அப்படியே சொல்லுவாங்க. இடையிலே வேறே ஏதாவது ஆரம்பிச்சா . . . முன்னுலே சொன்னது மறந்து போகும்'' என்ற லிங்கம், அவளருகில் நெருங்கி, ''பாட்டியைப் பத்தி நீ என்ன நினைக்கிறே'' என்று கேட்டான்.

அரசி அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள்.

'' ஐந்து வயதிலேயிருந்து உங்களை வளத்து ஆளாக்கி எனக்கே தந்திருக்காங்க. அவங்களைத் தெய்வமா நினைச்சிருக்கேன்'' என்றுள் அரசி கண் கலங்க.

அவளையே இமைக்காது பார்த்தான் லிங்கம்.

'' என்னங்க.'' என்றுள் அவள் இமைகள் படபடக்க.

''திடீர்னு நீ ரொம்ப அழகாயிட்ட மாதிரித் தோணுது'' என்ற லிங்கம் அவள் தளிர்க் கரங்களைப் பற்றி நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டான்.

'' பாட்டி வரப் போறுங்க'' என்ற அரசி விலகிக் கொண்டாள்.

'' அண்ணனும் நீங்களுமா காலையிலே எங்கே போனிங்க'' என்று கேட்டாள்.

'' அணைப்பட்டியிலே ரெண்டு நாளா உழவர் பயிற்சி முகாம் நடந்துக் கிட்டிருக்கு. அதுக்குப் போயிருந்தோம்.''

'' பயிற்சி முகாமா ?''

'' சர்க்காரிலே எத்தனையோ விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் நடத்துறுங்க. அப்பப்ப புதுசு புதுசா பொறுக்கு வித்துக்களையும், அதிக விளைச்சலுக்குப் புது வழி முறைகளையும் கண்டுபிடிக்கிறுங்க. இதையெல்லாம் சொல்றதுக்கும், செய்து காட்டுறதுக்கும், அந்தந்த வட்டாரத்திலே பள்ளிக்கூடம் மாதிரியே, விவசாயிகளுக்காகப் பயிற்சி முகாம் நடக்கு. நானும் பாண்டியனும் இதுக்குப் போயிட்டு கரை வழியா வர்றப்பத் தான் இன்னொரு நாடகமும் நடந்து போச்சு'' என்றுன் லிங்கம்.

'' நாடகமா ?'' என்று வியப்போடு கேட்டாள் அரசி.

லிங்கம் சொல்ல ஆரம்பிப்பதற்குள்ளாக, வீட்டிற்குள் பரபரப்போடு நான்கைந்து பேர் ஓடி வரும் சந்தடி கேட்டது.

லிங்கமும் அரசியும் திகைப்போடு திரும்பினர்.

'' பாண்டியன் இல்லையா ? '' என்று கேட்டான் முன்னுல் ஓடிவந்த கன்னையா.

'' பாண்டியன் இப்பத்தானே வீட்டுக்குப் போனுன். என்ன அவசரம். ஏன் இப்படி ஓடியாறிங்க'' என்று வியப்போடு கேட்டான் லிங்கம்.

'' நீங்களும், பாண்டியனுமாச் சேர்ந்து பொன்னையாவை வெட்டிப் போட்டிங்களாம்—ஊரெல்லாம் பரப்பரப்பா இருக்கு''

என்றான் கன்னையா பதட்டத்துடன்.

"பொன்னையாவை வெட்டிப் போட்டமா? என்ன சொல்றே" என்றான் லிங்கம் குழப்பத்துடன்.

"கட்டிலோட பொன்னையாவை நாட்டாமைக்காரர் வீட்டுக்குத் தூக்கிட்டுப் போயிருக்காங்க. பாண்டியன், பொன்னையாவைப் பின் பக்கமா பிடிச்சுக்கிட்டதாயும், லிங்கம் மண்வெட்டிக் கணையாலே அவனை அடிச்சதாயும், பொன்னையா வாக்கு மூலம் கொடுத்திருக்கான். அப்படியே வண்டியிலே தூக்கிப் போட்டுக்கிட்டு நிலக்கோட்டைக்கு அவனைக் கொண்டு போயிருக்காங்கபிராதுகொடுக்க" என்றான் கன்னையா பதறிப்போன குரலில்.

முத்திரை பதிக்கும் கருவி

சென்னையிலுள்ள இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர் நிறுவனம் அஞ்சலகங்களில் பயன்படுத்துவதற்காக முத்திரையிடும் கருவி ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது. முழுக்க முழுக்க உள்நாட்டுப் பொருட்களைக் கொண்டே உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் கருவியின் விலை ரூபாய் 4,000 ஆகும். இந்தக் கருவியின் இறக்குமதி விலையில் இது மூன்றில் இரண்டு பங்காகிறது.

லிங்கம் சிலையாக நின்று விட்டான்.

"என்னங்க இது?" என்றாள் அரசி நடுக்கத்துடன்.

"நெஞ்சிலே தான் பலமான அடி. ஊமைக்காயமாத்தான் இருக்கு. குடுத்துணியெல்லாம் ரெத்தமாக் கக்கி இருக்கான்" என்றான். அங்கு நேரில் பார்த்து இங்கு வந்திருப்பவனொருவன்.

"என்னடா இது? சொல்லி வாய் மூடலையே. பேரிடியா வந்து விழுதே" என்று பெருங் குரலோடு சொல்லிக் கொண்டே பாட்டியும் வந்து விட்டாள். வாசலில் சலசலப்புக் கேட்டது. லிங்கம் திரும்பினான்.

பாண்டியனின் தலை தெரிந்தது. அவனுக்குப் பின்னால் ஒரு கும்பலே நின்று கொண்டிருந்தது.

(வளரும்)

தமிழகத்திற்கு ஒரு புதிய வாழை — 'வாதர்'

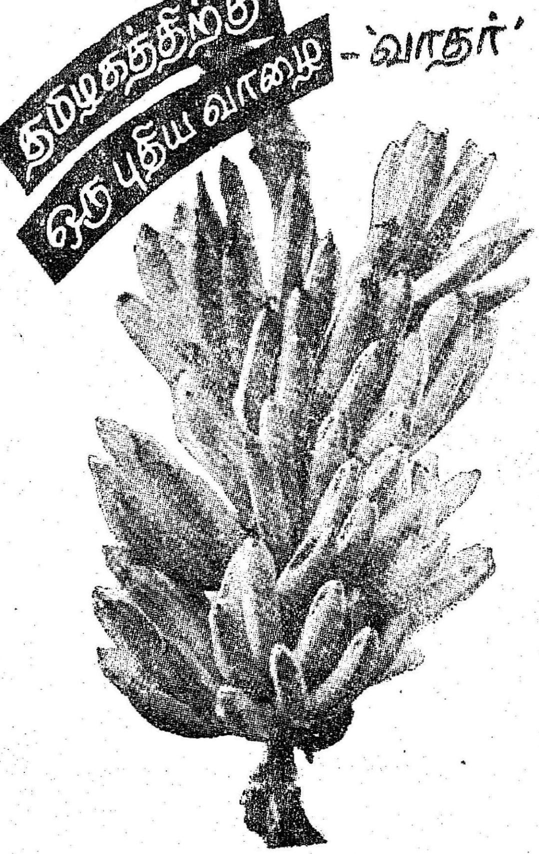

தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் கூட்டு முயற்சியுடன், நம் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும், வெளி நாட்டிலிருந்தும், சேகரித்த சுமார் 110 ரகங்களிலிருந்து, தமிழ்நாட்டில் சிறப்பாகப் பயிரிடத் தகுந்த வாழை ரகத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் ஏற்றுமதிக்காகப் பயிரிடப்படும், வாழை ரகமானது 'குள்ள கேவன்டிஸ்' ரகத்தைச் சேர்ந்ததாகும். இதில் பச்சை வாழை, மோரீஸ் குள்ள வாழை ஆகியவை அடங்கும். இதை ஒத்த 'ரொபஸ்டா' ரகம் தற்போது வாழை பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் புகழ் பெற்று வருகிறது.

தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள பழத் தோட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட வாழை ரகச் சோதனையில், பீகார் மாநிலத்தில் இருந்து கொண்டு வந்த 'வாதர்' என்ற ரகம் நல்ல பலனை அளித்துள்ளது. முதலாண்டில் இந்த ரகம் சராசரி 33 கிலோ எடையுள்ள 112 பழங்களைக் கொண்ட வாழைத்தார் கொடுத்துள்ளது.

'வாதர்' ரகத்தின் சிறந்த அம்சம், ஒவ்வொரு காயும் சுமார் 1 அடி நீளமுள்ளதாகும். இது ஒரு சிறந்த குணமாகும். இதன் பழமானது மற்றக் கேவண்டிஸ் ரகங்களைப் போல் மிகவும் ருசியாக உள்ளது. இந்தச் சிறப்பியல்பு, உலகில் தலைசிறந்த வாழை ரகமாகக் கருதப்படும் 'கிராஸ் மைக்கேல்' ரகத்திற்கு ஒத்தாக உள்ளது. இது நட்ட 10-வது மாதத்தில் பலனளிக்க வல்லது.

'வாதர்' ரகத்தின் மற்றமொரு சிறப்பு அம்சம், 'கேவண்டிஸ்' ரகத்தைப் போல் அல்லாமல், சீப்புகளில் காய்கள் ஓரே சீராக அமைந்திருப்பதாகும்.

'வாதர்' ரகத்திலிருந்து முதலாண்டில் கிடைத்தது போல், மகசூல் நிரந்தரமாகக் கிடைக்குமாயின், வாழைச் சாகுபடியாளர்களுக்குக் குள்ள 'கேவண்டிஸ்' ரகத்திற்குப் பதிலாகப் பயிரிட 'வாதர்' ஒரு நல்ல ரகமாகவிருக்கும்.

தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஓரிரண்டாண்டுகளில் நடக்கவிருக்கும் மண்டல சோதனையில் இந்த ரகத்தின் அதிக மகசூல், நோய் தாக்காத தன்மை ஆகிய சிறப்பியல்புகளைப் பொறுத்து 'வாதர்' ரகத்தின் வாழைக்கன்றுகள் உழவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படும்.

(தகவல் :—
தகவல் தொடர்பு நிலையம்,
வேளாண்மைப்
பல்கலைக் கழகம்,
கோவை-3.)

வெண்பாப் போட்டி

பரிசு பெற்ற வெண்பா எழுதியவர்:

புலவர் மு. சிக்கந்தர்,
பூங்குயில் கவிஞர் மன்றம்,
கோரிக்கடவு, பழனி வட்டம்.

38. விடுதலைநாள் வெள்ளிவிழா வெண்பா

குழந்தைசன நாயகத்தைக் கொல்லவரின் யாக்கை
இழந்தேனும் வன்முறையை ஈர்வேன்—பழந்தமிழே !
உன்மீதில் ஆணை உரைக்கின்றேன் வெள்ளிவிழா
நன்னாளில் இந்நாளில் நான்.

—புலவர் மு. சிக்கந்தர், பழனி.

வெற்றிக் கனிகுலுங்க வெள்ளிவிழா வந்ததுகாண் !
சுற்றும் பகையகற்றச் சூளுரைப்போம் !—பொற்றொடியே !
நல்லறிவால் நாட்டின் நலன்காக்கும் தொண்டாற்றி
எல்லாரும் வாழ்வோம் இனிது.

—புலவர் முத்துவேங்கடேசன், இலால்குடி.

பெற்ற விடுதலையைப் பேணிடுவோம் நன்குழைத்து
மற்றவர்கள் போற்ற வளஞ்சேர்ப்போம்—உற்றுதவி
செய்வோம் வறுமை சிதைத்திடுவோம் எல்லாரும்
ய்யவழி காண்போம் உவந்து.

—வி. மு. உலகநாதன், சென்னை-7.

வெள்ளி முளைத்து விடிவதுபோல் நாட்டுயர்வு
வெள்ளிவிழா ஆண்டில் விரைவாகும்—துள்ளிநாம்
ஈணுக ஆர்ப்பதனை விட்டினிமேல் நன்மைக்குத்
ாணுகச் செய்திடுவோம் தொண்டு.

—கதி. கணேசன், காரைக்குடி.

நாட்டில் தொழில்வளர்ப்போம் நாதியற்ற ஏழைமக்கள்
வீட்டில் விளக்கேற்றி வேதனையை—ஓட்டிடுவோம் !
பால்லாத வன்முறையைப் போக்கி நலம்சேர்ப்போம்
வெள்ளிவிழா ஆண்டில் விரைந்து.

— சிவ. மு. சிவா, வேடசந்தூர்.

குத்துவெட்டுக் காளாகிக் குண்டுக் குடல்தந்து
செத்து மடிந்து சிறைசென்று—கொத்தடிமைப்
பேய்மறையத் தம்முயிரைப் பேணு தளித்தவரை
வாய்நிறையப் பேசுபுகழ் வான்.

—பூ. அ. இரவீந்திரன், கோவை—2.

சேமிப்போம் சிக்கனத்தால் சீர்பெறுவோம்
போர்தவிர்ப்போம் ;
பூமித்தாய் நல்விளைவு பூத்திடவே—நாம்உழைப்போம் ;
தன்னிறைவில் பல்தொழில்கள்தாம் செய்வோம் மக்களாட்சி
என்றென்றும் காப்போம் இசைந்து.

—பூ. அண்ணாமலை, செஞ்சி.

பிணியும் பசிப்பிணியும் பேதப் பகையும்
அணுகா திருத்தல் அழகாம்—மணிக்கவி
வள்ளுவனின் வார்த்தையை வைரச் செயலாக்கித்
துள்ளும் விடுதலையைத் துய்த்து.

—வங்கனூரரான், வங்கனூர்.

வாழ்வே வருகவென வாய்பொத்திக் கைகட்டி
வீழ்ந்திங்கே வெம்பிய தோர்காலம்—ஆழ்ந்துரைக்கின்
நாடும் நலமெல்லாம் நாம்பெற்றோம் என்பதனைப்
பாடுவதே வெள்ளிவிழாப் பாங்கு.

—அ. நெடுமாறன், பேரூர்.

நாட்டுக் குழைக்கின்ற நல்லுணர்வும் நாடாள்வோர்,
காட்டும் வழிநடக்கும் கண்ணியமும்—ஈட்டும்
புகழார்ந்த நற்பணியும் பூரிப்பாய் மேவி
இகல்வாரை வெல்வோம் இனிது.

—புலவர் செல்வி வ. இராசரத்தினம், திருவேகம்பத்து.

வெண்பாப் போட்டி

சாதி அறியாமை சாத்திரப் பொய்யுரைகள்
தீதுமலி வேற்றுமைகள் தீய்ந்தழிய—மேதினியில்
கொத்தடிமை சாடிக் கோதற்ற நல்லறிவால்
புத்துலகம் காண்போம் பொலிந்து. ''
—அரி. பொன். முத்தமிழ்வாணன், கோவை—18.

சாதிமத பேதமில்லாச் சான்றோர் வழிநின்று
நாதியில்லா மக்களுக்கு நற்கதியை—ஓதியபின்
சோதிமிகு வாழ்வுக்குச் சோர்வின்றிப் பாடுபட்டுச்
சாதிப்போம் சாதனைகள் சார்ந்து.
—பி. இராசேந்திரன், மேலமுடிமன்.

இல்லாமை இந்நாட்டில் இல்லாமை ஆக்கவே
கல்லாமை தன்னைக் கழுவேற்றப்—பொல்லாமை
நெஞ்சினை நீக்கி ஒருமை நிலாமலரத்
துஞ்சா துயர்த்துவோம் தோள்.
—சி. கூடல்வைரவன், பூவாண்டிபட்டி.

வெள்ளிவிழாக் கண்ட விடுதலைநாள் வாழ்கநீ :
வள்ள நிறையமுதம் மாந்துதல்போல்—தெள்ளு
தமிழ்மாந்தும் எங்கள் தமிழரசே முன்போல்
தமிழ்ச்சங்கம் உண்டாக்கித் தா.
—காங்கேயன், வெங்கல்பாளையம்.

வெள்ளி விழாவெடுக்க வெள்ளி முளைத்ததனல்
அள்ளிக் குவிப்போம் அதிவிளைச்சல்—வெள்ளமிடும்
கங்கையுடன் காவிரியைக் கைகோக்க வைத்திடுவோம்
தங்கவழி செய்வோம் தழைத்து.
—வி. மீனுகுமாரி, திருமயம்.

கண்மணிகள் மக்களாய்க் கங்கைவெள்ளம் பாசனமாய்
விண்மணிகள் போலும் விளைகதிராய்—பொன்மணிகள்
ஆளுங் குழுவினராய் ஆவதற்கு வெள்ளிவிழா
நாளிதனில் சூளுரைப்போம் நாம்.
—புலவர் மு. விசுவபாரதி, திருமயம்.

அண்ணலாம் காந்தி அளித்த விடுதலையை
எண்ணக் குளிரும் இதயமே !—இந்நிலையில்,
' இல்லான் ' எனவொருவன் இல்லான் எனச்செய்வோம்
நல்லார் வழியில் நடந்து.
—ஆ. இராசரத்தினம், பி.எஸ்சி., பி.டி., தர்மரங்கோட்டை.

அன்போ டறமும் அரும்பொருட் செல்வமும்
இன்பமும் இல்வாழ்வில் ஏற்றமுற—வன்பகைதீர்
வெள்ளிவிழாக் கோல விடுதலை நாளின்று
உள்ளத்தில் ஏற்போம் ஒழுங்கு.
—அ. குமாரசாமி, துத்திக்காடு.

எல்லார்க்கும் நல்வாழ்வு, ஏற்றங்கள், நல்லுரிமை,
கல்லார்கள் இல்லாத கல்விவளம்—சொல்லரிய
நல்லாண்மை, பண்புநலம், நாடுஞ் சிறப்பளிக்க
வல்லதுவே வெள்ளிவிழா வாழ்வு.
—புலவர் செ. வரதராசன், கள்ளக்குறிச்சி.

வெள்ளிவிழா நாளின்கண் மேலாம் உறுதிகொள்க
தள்ளா விளையுள் தழைத்தோங்க—வெள்ளமெனக்
கல்வியொடு பண்பாடு கன்னித் தமிழகத்தில்
செல்வமொடு மல்க செழித்து
—குமரிக்கவி, நாகர்கோவில்.

நொந்தாரைக் காக்க, நொடித்தார் தலைதூக்கச்
சிந்தை உறுதிமொழி செய்திடுக—செந்தமிழ்
நாட்டிற்குத் தொண்டியற்ற நாமிந்த வெள்ளிவிழாப்
பாட்டிசைத்து நாடெங்கும் பார்த்து
—கயற்கண்ணி, மதுரை—1.

வாட்டிடுதே நாட்டில் வறுமை ; அதைப்போக்கத்
திட்டிடுவோம் நல்லபல திட்டங்கள்—நாட்டு
விடுதலைக்கு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடும் நாளில்
எடுப்போமே இவ்வுறுதி யீங்கு.
—ப. ச. ஆனந்தன், பி.எஸ்சி., பி.டி., ஜமீன்ஊத்துக்குளி.

நன்றே நினைத்திடுக நலமே விளைத்திடுக
என்றேனும் தீமையதை எண்ணற்க—ஒன்றுக
மேன்மைத் தமிழகத்தில் வெள்ளிவிழா நன்னாளில்
கேண்மை உறவு கிளைத்து.
—எஸ். ஆர். மூர்த்தி, கோவை.

விடுதலைநாள் வெள்ளி விழாவெடுப்பீர் ! நாட்டில்
கெடுதலையைக் கல்விக் களிக்க—நடுநிற்போம்
ஒற்றுமை கண்டின்றே ஒன்றுவோம் ஆட்சிக்கு
நற்றுணை செய்வோம் நயந்து.
—புலவர் அ. திருஞானசம்பந்தம், கொங்கவல்லி.

வெண்பாப் போட்டி

சாதி மதச்சமயம் சார்ந்துவர வொட்டாமல்
நீதியுடன் வாழ்வோம் நிகரில்லே—தீதற்ற
கைத்தொழிலேப் போற்றிடுவோம் காந்திவழி சென்றிடுவோம்
இத்தலத்தில் உண்டோ இணை !

—சி. இராமகிருட்டிணன், மேல்பட்டாம்பாக்கம்.

கல்விப் பயிர்வளர்த்துக் காலத்தின் நீங்காத
செல்வப் பயிர்வளர்த்துச் சீர்பெறுவோம்—வல்லமையால்
சிந்தையெலாம் எண்ணம் சிறப்புறவே பூமிதனில்
விந்தைபல செய்வோம் விழைந்து.

—புலவர் சோ. கருப்புசாமி, அருப்புக்கோட்டை.

வறுமைப் பிணியொழிக்க மக்கள் அறியாச்
சிறுமை அகற்றிடவே சிந்தித்—துறுதிமொழி
வெள்ளிவிழா நாளின்கண் வீதியெங்கும் நாமேற்போம்
உள்ளம் சிறக்க உவந்து.

—பி. கே. குமார், கும்பகோணம்.

மூளைக் குரிய முறையான கல்விதனை
நாளைத் தலைமுறைக்கு நாமளித்து—வேலைக்
குதவுகல்வி தேர்ந்து உழைப்போமேல் வேள்விச்
சிதையாகும் ஏழ்மை சிதைந்து !

—கொண்டல், அமைதித்தீவு.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே வழுவின்றி நாமேற்றுக்—குன்றன்ன
சாதிக் கொடுமைகளைச் சாகடித்துச் சான்ருண்மை
நீதிவழி நிற்போம் நிமிர்ந்து.

—பசுமலை வீர. முருகேசன், எம். ஏ., பி.டி., களிமங்கலம்.

பெற்ருேம் சுதந்தரம் என்ற பெருமிதத்தால்
மற்றக் கடனை மறவாதே—ஒற்றுமையாய்
வெள்ளி விழாக்காண்போம் ! வெம்பிணி கொல்பகையைக்
கிள்ளி எறிவோம் கிளர்ந்து!

—க. கிருட்டிணசாமி, வாளவாடி.

கல்வி பலவும் தொழில்மூலம் கற்றுணர்ந்து
எல்லாரும் வேலையில் ஈடுபட—நல்லபடி
நாட்டின் வளம்பெருக்கி நம்முள் தாழ்வுயர்வை
ஓட்டி ஒழிக்க உணர்.

—மு. நாராயணன், சத்திரப்பட்டி.

அடிமைத் தளையறுத்தே அந்நியரை வென்று
குடியரசை நாட்டிற் கொணர்ந்தோம்—குடியைச்
சிறுமைப் படவைத்துச் சீரழிக்கும் நோயாம்
வறுமை யொழித்திடுதல் மாண்பு.

—பாக்கியசாமி, சென்னை-3.

பல்வளத்தால் சீர்குவிப்போம் பண்பாட்டைக் காத்திடுவோம்
இல்லாமை கல்லாமை இங்கினிமேல்—இல்லையென்போம்
காத்திடுவோம் தாய்நாட்டைக் காட்டுகின்ற நல்லுழைப்பால்
சேர்த்திடுவோம் மேலும் சிறப்பு.

—ப. தேவகுரு, தேவதானப்பட்டி.

வன்முறையைப் போக்குதல், வான்புகழை ஈட்டுதல்
நன்மைதனை நானிலத்துள் நாட்டுதல்—என்பனபோல்
தெள்ளியன செய்வதனைத் தேர்ந்து விடுதலைநாள்
வெள்ளிவிழாக் காண்போம் விழைந்து.

—புலவர் சு. முத்துக்கருப்பன், பேரையூர்.

போராட்டம் என்றுரைத்துப் பொய்வேடம் தாங்காது
நேராகக் காந்தி நெறிநின்று —போரின்றிப்
பெற்ற சுதந்தரத்தைப்பேணி வளர்த்திட
முற்ற உழைப்போம் முயன்று.

—வெ. குமாரசாமி, பழனி.

ஏர்ப்படையும் நூற்படையும் ஏற்றமுறப் போர்ப்படையும்
சீர்மையுறும் நாற்றிசையுஞ் செல்வாக்காம்!—நேர்மையுடன்
நாளும்நாம் முன்னேற்றம் நாடிப் பணிசெய்வோம்
நீளும் சுதந்தரத்தில் நின்று.

—ஜெ. மலர்விழி, செந்துறை.

மனிதரின் வாழ்வை மனிதர் பறித்தல்
இனியும் நடத்தல் இழிவாம் ;—துணிந்திடுவோம்
எல்லார்க்கும் எல்லாமே என்னும் உலகமைப்போம் ;
வெள்ளி விழாச்சூளின் மேல்.

—புலவர் கோம்பைச்சீரான், கோம்பை.

இல்லாரும் இல்லை, உடையாரும் ஈங்கில்லை ;
எல்லாரும் ஓர்நிறையை எய்திடவும்—கல்லாரும்
ஏற்பாரும் இல்லாத ஏற்றமுறும் நற்பணிகள்
ஆற்றுவோம் வாரீர் அமைந்து.

—ஆ. தவசிலிங்கம், ஈரோடு-1.

வெண்பாப் போட்டி

'' விண்வெளிக்குச் செல்ல விரியறிவு பெற்றிவண்
தன்னிறைவு கொண்டு தழைத்தோங்கி—மண்ணுலகைப்
பொன்னுலகாய் மாற்றிப் புகழ்க்கொடியை நாட்டியே
இன்னும் உயர்வோம் இனிது.''
—பி.சி. அசனல்லி, அரக்கோணம்.

செங்குருதி ஆறுகச் செக்கிழுத்த செம்மல்கள்
வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டால் வென்றுரே—நங்கையே!
இந்நாளைப் பாடுதற்கு ஐயைந்தாம் ஆண்டுகளோ ?
பொன்னுளைப் போற்றிப் புகழ்.
—புலவர் பி. விக்டர், அண்ணமலைநகர்.

வெள்ளிவிழாத் தேரேறி வீதிவரும் இந்தியத்தாய்
உள்ளமதில் நல்லமைதி உண்டாகத்—துள்ளிவரும்
மாற்றார் பகையை மடிவாழும் வன்துயரைத்
தோற்றேடச் செய்வோம் துணிந்து.
—கோ. வே. இளங்கோவன், தென்னமநாடு.

கொடிகாத்த நற்குமரன் கொள்கையை நாட்டில்
வடிவாக்கும் மக்களாய் வாழ்ந்து—முடிவாக
ஏழ்மையை நீக்கிட ஏர்பிடித்தால் இந்நாட்டின்
தாழ்வுதான் மாய்ந்திடா தா ?
—கே. ஏ. அர்ஜுனன், டி.எம்.இ., உத்தமபாளையம்.

புல்விளையும் பூமிதான் பாடுபட்டால் கன்னலொடு
நெல்விளையும் நன்செயிலே நீயுழைத்தால்—வில்விளையும்
வேல்விழியார் கண்ணசைத்தால் பூமகனே! வெற்றியுன்றன்
பால்குவியும் நாட்டைநினைப் பார்க்கு.
—கா. வாலிதாசன், சென்னை-35.

அறிவியலில் மேலோங்கி ஆக்கத்தைப் பெற்றுப்
பிறிதொரு நாட்டான் பிடியில்—உறுமல்நாம்
வேற்றுமையை நீக்கி விளைவைப் பெருக்கிநமை
ஏற்றமுறச் செய்தல் இனிது.
—புலவர் ந. குஞ்சிதபாதம், வங்கனூர்.

தொல்லைகள் நீக்கவும் துன்பங்கள் போக்கவும்
ஒல்லும் வகையில் உயர்தமிழ்க்கு—நல்லபுகழ்
எல்லா முறையிலும் ஏற்றவும் இன்றுமுதல்
நல்லுறுதி கொள்வோமே நாம்.
—துறைவன், கிருட்டிணபுரம்.

ஈற்றடியும் நல்ல முறிப்படியும் வெண்பாவுக்(கு)
ஏற்றமுத வீறும் எமக்களித்தார் ;—மாறறியதை
உள்ள படியெழுத வைத்த விடுதலையின்
வெள்ளி விழாவை! விரும்பு.
—த.மு. அகமது, கடையநல்லூர்.

தீண்டாமை நீக்கிடவும் தீந்தமிழைக் காத்திடவும்
மாண்புநலன் ஓங்கிடவும் மாநிலத்தில்—காண்கின்ற
ஏற்றமிகு பண்புகொண்ட ஏழைகளின் வாழ்வுயர
ஆற்றிடுவோம் நற்செயல்தான் ஆர்ந்து.
—இரா. சுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., வாடிப்பட்டி.

ஆட்சியினை மாற்றி யமைத்தோம் இனிஅவலக்
காட்சியினை மாற்றவழி கண்டுய்வோம் !—பேச்சுதனைச்
சற்றே நிறுத்திச் சாதனையை மேற்கொள்வோம்
எற்றே வெறுஞ்சொல் இனி ·
—சுப. திலகவதி, நாரைக்கிணறு.

விடுதலையை வாழ்விக்க, வேண்டும் பொதுமை
சடுதியிலே யிங்குச் சமைக்க,—நெடும்புவியில்
நந்தமிழின் சீர்மல்க, நந்திற மேவெல்க
சிந்தையினிற் பற்றிருத்திச் செய்.
—ஒளியரசன், கரூர்-2.

வேண்டுவதைச் செய்ய விழையாமல் பாமரர்பால்
தூண்டுவதைச் செய்யும் தொழிலதனை—ஈண்டுசிலர்
கெடுதலாய் எண்ணிவிட்டால் கீழ்மேலாம் ! ஈதென்
விடுதலைநாள் வெள்ளிவிழாப் பாட்டு.
—வெ. கலைக்கூத்தன், பம்பாய்-19.

இல்லாமைக்கு விடுதலை!

மனசை ப.கீரன்

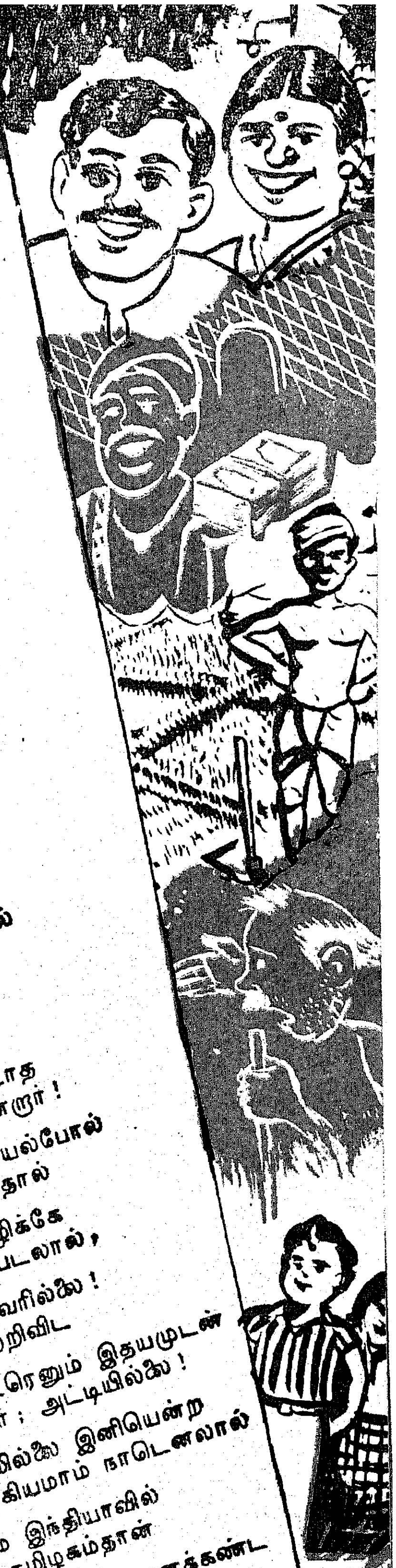

கலைகளிலே தோய்ந்தந்நாள் கனிந்தபல புலவர்கள்
விலைகூறு மேன்மையுற விளைவித்த இலக்கியங்கள்

மெய்சிலிர்த்துச் சுவைக்கின்ற வேளையிலே மெய்ம்மறந்து
நெய்யாத விழித்திரைகள் நிழலாடி மூடலுற்றேன் !

வள்ளல்கள் வரையாமல் வாரிமிக வழங்குகிற
கொள்ளைகளின் கொப்புளிக்கும் காட்சியெலாம் விரியுமங்கே !

இன்னொருபால், தமிழகத்தின் இக்கால எழில்நிலைகள்
பொன்னொளிரப் பூத்ததையா, புகலறியேன், புல்லனம்மா !

செல்வமிகும் தொழிலதிபர், மல்குவள வேளாளர்,
பல்குபணத் திரையுலகோர், பணம்மிகுந்த எல்லாரும்

ஏதுமில்லார், தொழுநோயார் ஏக்கத்தைப் போக்கவெனப்
போதுமிகத் தேடிடினும் புகழ்விளைக்கும் தமிழரசு

இல்லாமை நோயதனால் உடலுரமே கொள்ளாமை
தில்லற்கும் ஆகாத் மூப்பாலே தள்ளாமை

எல்லாமும் இல்லாமை இயல்பாகச் செய்ததையா !
கல்லாமை நீக்கிக் களிப்படையச் செய்ததையா !

செல்வர்கள் உணவுதரக் கொள்வோர்கள் இலர்எனலால்
பல்குகிற பயிர்விளைச்சல் படைப்பதுவே உதவியென

உழுதொழிலை ஊக்கிடவும், கரம்புநிலம் உழுதிடவும்
பழுதின்றி உதவிடற்குப் பணிவுடனே கருதிடினும்

வளர்பசுமைப் புரட்சியினால் கைகொடுத்தால் நீட்டாத
ஒளிர்நாட்டைப் பார்க்கின்றார் ; வழியின்றி ஓய்கின்றார் !

விழியற்றோர் விழிபெறவே கண்ணப்பர் வியன்செயல்போல்
எழிலுதவி செயநினைத்தால், இணையற்ற திட்டத்தால்

எல்லாரும் முகாம்களிலே நல்லுதவி பெறும்வழிக்கே
வல்லதமிழ் நாட்டரசு வனைந்ததிட்டம் செயற்படலால்,

உதவிபெறத் தனியாக ஊக்கமுள்ளோர் ஒருவரில்லை !
பதவிபெறப் படிப்பளிக்கக் குடிசைகளை மாற்றிவிட

எண்ணிடினும், அமைச்சரெலாம் தொண்டரெனும் இதயமுடன்
நண்ணியிங்கே உதவியெலாம் நல்கிடுவார் ; அட்டியில்லை !

இரண்டின்மேல் குழந்தையுளோர் எவருமில்லை இனியென்ற
திரண்டினிக்கும் இலக்கணத்தின் இலக்கியமாம் நாடெனலால்

விடுதலையின் வெள்ளிவிழா வீறுபெறும் இந்தியாவில்
வடுவில்லாப் புதுப்பாடம் வழங்குகிற தமிழகம்தான்

தொலைநோக்கால் இல்லாமை தொலைத்துவிடும் எனக்கண்ட
நிலையிதனால் பூரிப்போம் ; நிறைவேற்றிக் களிப்போமே !

விடுதலைக்குப் பின் வேளாண்மை வளர்ச்சி

இரண்டாவது உலகப் பெரும் போர் முடிந்த பின்பு 1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 15-ஆம் நாள் இந்தியா-ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை அடைந்தது. இந்தியா விடுதலை அடைந்த பிறகு, தமிழ்நாட்டின் வேளாண்மையில் படிப்படியான வளர்ச்சி ஏற்பட்டு, இறுதியாகப் 'பசுமைப் புரட்சி' பூத்தது.

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு, வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கான திட்டமிட்ட வேலைத் திட்டங்கள் துவங்கப்பெற்றன. ஆனால், விடுதலைக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட பல்வேறு சிக்கல்களினால், உடனடியாக வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்த இயலவில்லை.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

தமிழ்நாட்டில் முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் 1951-52-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படத் துவங்கியது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ரூபாய் 86.04 கோடி முதலீடு செய்யப்பட்டது. அதில் ரூபாய் 80 கோடி மட்டுமே திட்டக் காலத்தில் செலவிடப்பட்டது. அதாவது முதலீடு செய்த தொகையில் 93 சதமே செலவிடப் பட்டுள்ளது. முதல் திட்ட மூலதன ஒதுக்கீட்டில் 75 சதத்தொகை வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம் ஆகியவைகளின் வளர்ச்சிக்காகவே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. முதல் திட்டக் காலத்தில் புதிதாக 9 நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதால் 1.32 இலட்சம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பிற்குப் புதிதாகப் பாசன வசதி கிட்டியது. புதிதாக 110 மெகா வாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டான 1955-56-ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் 45.35 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டில் 1950-51-ஆம் ஆண்டில் 19.50 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக இருந்த அரிசி உற்பத்தி 1955-56-ஆம் ஆண்டில் 29·55 மெட்ரிக் டன்னாக உயர்ந்தது. அரிசி உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் இவ்வுயர்வு குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும். ஆனால், அரிசியல்லாத மற்றத் தானியங்களின் உற்பத்தி உயர்வு குறிப்பிடத் தகுந்ததாக அமையவில்லை.

1950-51-ஆம் ஆண்டில் 3.25 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக இருந்த கரும்பு உற்பத்தி (வெல்லம்), 1955-56-ஆம் ஆண்டிலும், 3.25 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாகவே இருந்ததால், கரும்பு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. ஆனால், 1950-51-ஆம் ஆண்டில் 8.04 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக இருந்த எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி 1955-56-ஆம் ஆண்டில் 8.76 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக உயர்ந்தது. 1950-51-ஆம் ஆண்டில் 2.26 இலட்சம் பேல்களாக இருந்த பருத்தி உற்பத்தி, 1955-56-ஆம் ஆண்டில் 3.11 இலட்சம் பேல்களாக உயர்ந்தது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் 1956-57-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படத் துவங்கியது. முதல் திட்டத்தில் கிடைத்த வெற்றி, இரண்டாவது திட்டத்தில் தமிழகத்தை மிகுந்த துணிவுடன் ஈடுபட வைத்தது. துவக்கத்தில் இரண்டாவது திட்டத்திற்கு 153 கோடி ரூபாய் மட்டுமே தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பினும், தமிழ்நாடு அரசு 188 கோடி ரூபாய் செலவில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றியது. இத்திட்டக் காலத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தொழில் வளம் கூட்டவும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. இத் திட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பெரிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் கூடுதலாக 3.2 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்துள்ளது.

தமிழகத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவில் 58.36 இலட்சம்மெட்ரிக் டன்உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யக் குறியீடு நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தாலும், இரண்டாவது திட்ட இறுதி ஆண்டில் அதாவது1960, 61-ஆம் ஆண்டில், 53.13 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்களே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. எனவே இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 7·78 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் மட்டுமே கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது திட்ட இறுதி ஆண்டில் (1960–61) கரும்பு உற்பத்தி (வெல்லம்) 6.75 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாகவும், பருத்தி உற்பத்தி 3.74 இலட்சம் பேல்களாகவும், எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி 10.86 இலட்சம் டன்களாகவும் உயர்ந்தது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1961–62 முதல் செயல்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்ட முடிவில் தமிழ்நாட்டில் 70 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று குறியீடு விதிக்கப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தின் முதல் மூன்றாண்டுகளில் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. 1964–65-ஆம் ஆண்டில் 58 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. 1965–66-ஆம் ஆண்டில் நிலவிய வறட்சி வேளாண்மை உற்பத்தியை வெகுவாகப் பாதித்தது.

தமிழ்நாட்டில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி ஆண்டில் (1965–66), 50.61 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இவ்வுற்பத்தி, இரண்டாவது திட்டக் கால இறுதியில் ஏற்பட்ட உற்பத்தியை விடக் குறைவு. ஆனால், 1965–66-ஆம் ஆண்டில் கரும்பு (வெல்லம்) உற்பத்தி, 9.5[illegible] இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாகவும், பருத்தி உற்பத்தி 4.38 இலட்சம் பேல்களாகவும், எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி 12.08 இலட்சம் டன்களாகவும் உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில், உணவு உற்பத்திக் குறை

வினால் தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்ட நட்டத்தைக் கரும்பு, பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள் மூலம் கிடைத்த வருவாய் ஓரளவுக்கு ஈடுகட்டியது. உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் மூன்றாவது திட்டம் தமிழ்நாட்டிற்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தையே கொடுத்தது.

மூன்று தனித்தனியே ஆண்டுத் திட்டங்கள்

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முதலில் 1966–67-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்படவிருந்தது. ஆனால், பல்வேறு காரணங்களால் நான்காவது திட்டம் தள்ளிப்போடப்பட்டது. அதனால் தமிழ்நாடு அரசு, குறைந்த மூலதன ஒதுக்கீடு செய்து 1966–67, 1967–68, 1968–69 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு தனித்தனி ஆண்டுத் திட்டங்களைத் (Annul Plans) தீட்டிச் செயல்படுத்தியது. மூன்றாவது திட்டத்திற்கும் நான்காவது திட்டத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆண்டுத் திட்டங்களில் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நவீன யுக்திகள் (New Strategies) மேற் கொள்ளப்பட்டன. அவைகளில் மிகவும் குறிப்பிடத் தகுந்தவை உயர் விளைச்சல் தரும் நெல் ரகங்கள் (High Yeilding Paddy Varieties), ஒட்டு வீரிய சிறு தானியங்கள் (Hybrid Millets), இரசாயன உரங்கள் ஆகியவையாகும்.

1966—67-ஆம் ஆண்டின் சாதனை

1966–67-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் உயர்விளைச்சல் ரகத் திட்டம் முதன்முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்த ஆண்டில் 5.28 இலட்சம் ஏக்கர்களில் உயர்விளைச்சல் ரகங்களும், ஒட்டு வீரிய சிறுதானியங்களும் பயிரிடப்பட்டன. அதே ஆண்டில் 2,038 வடிமுனைக் குழாய்களும், 865 தனியார் குழாய்க் கிணறுகளும், 9,389 சாதாரணக் கிணறுகளும் தோண்டப் பெற்றன. மேலும் 34,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிகோலப் பட்டது. இவைகளின் காரணமாக 1966–67-ஆம் ஆண்டில் 57.88 இலட் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

பசுமைப் புரட்சி தோன்றியது

தமிழ்நாடு அரசு 1967–68-ஆம் ஆண்டில் வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைந்து பெருக்கிட, வேகமாகத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தியது. 1967–68-ஆம் ஆண்டு முழுவதும் பருவநிலைமை ஏதுவாக அமையவில்லை.

அப்படியிருந்தும், தமிழ்நாடு அரசின் திட்டமிட்ட செயலால் அந்த ஆண்டில், 12·79 இலட்சம் ஏக்கரில் உயர்விளைச்சல் தரும் நெல் ரகங்களும், ஒட்டு வீரிய சிறுதானிய ரகங்களும் பயிரிடப்பட்டன. அதே ஆண்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 2·1 இலட்சம் ஏக்கர் ஒரு போகச் சாகுபடி நிலங்களில் இரு போகம் சாகுபடி செய்யும் திட்டத்தைத் தமிழ்நாடு அரசு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியது. மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள 15,000 ஏக்கர் ஒரு போகச் சாகுபடி நிலங்களிலும், இருபோகம் சாகுபடி செய்யப்பட்டது. எனவே அந்த ஆண்டில் மொத்தம் 2·25 இலட்சம் ஏக்கர் ஒருபோகச் சாகுபடி நிலங்களில் இருபோகம் சாகுபடி செய்து, தமிழ்நாடு வரலாறு காணாத சாதனையை ஏற்படுத்தியது.

இரசாயன உரங்கள் போதிய அளவு கிடைக்கத் தமிழ்நாடு அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக அந்த ஆண்டில் இரசாயன உரங்களின் உபயோகம் பின்கண்டவாறு பெருகியது.

	மெட்ரிக் டன்கள்.
தழைச்சத்து	85,000
மணிச்சத்து	30,000
சாம்பல் சத்து	30,000

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை விரைந்து நிறைவேற்றுவதில் தமிழ்நாடு அரசு மும்முர நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக 1967–68-ஆம் ஆண்டில், 14,266 புதிய கிணறுகள் தோண்டப் பெற்றன; 2,488 வடிமுனைக் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டன.

மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் ஆண்டிற்கு 28,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மட்டுமே மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், 1967-68-ஆம் ஆண்டில் 51,746 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்து ஒரு புதிய மாபெரும் சாதனையைத் தோற்றுவித்தது தமிழ்நாடு அரசு.

இவ்வாறு பல்வேறு மும்முர நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதன் பயனாய், பருவநிலை ஏதுவாக அமையாத அந்த ஆண்டிலும், 59.41 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பது மகத்தான சாதனையாகும். இவ்வுற்பத்தியின் காரணமாக 1964–65-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் நிலவி வந்த உணவுப் பற்றுக்குறை அகன்றது. உணவு தானியங்கள் மற்றும் எண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலையும் குறைந்தது. இந்த ஆண்டில் தான் தமிழ்நாட்டில் பசுமைப் புரட்சி தோன்றியது எனலாம்.

1968–69-ஆம் ஆண்டின் சாதனை

தமிழ்நாட்டின் உணவு உற்பத்தியில் 1967–68-ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வெற்றியினால் உந்தப்பட்ட தமிழ்நாடு அரசு, 1968–69-ஆம் ஆண்டில் 63 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு

வெண்பாப் போட்டி-41

ஈற்றடி : அண்ணல் வழியே அழகு

(முடிவு நாள் 1--9--1972.)

பரிசு : ஓராண்டு 'தமிழரசு' அன்பளிப்பு

வெண்பா அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

ஆசிரியர் (வெண்பாப் போட்டி),
தமிழரசு அலுவலகம்,
அரசினர் தோட்டம், சென்னை-2.

குறிப்பு : அஞ்சலட்டையில் வரும் வெண்பாக்களே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

16–8—8எ

தானியங்களை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டது. ஆனால் அந்த ஆண்டில் நிலவிய வேதனைக்குரிய வறட்சியின் காரணமாக 1968–69-ஆம் ஆண்டில் 51·06 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்களே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1969–70-ஆம் ஆண்டில் துவங்கியது. 1968–69-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வேதனைக்குரிய ஏமாற்றத்தை மனத்தில் கொண்டு உணவுதானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க மேலும் தீவிரமாக முயற்சிக்கப் பட்டது. அதன் பயனாய் 1969–70-ஆம் ஆண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி 62·61 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவை எட்டியது.

இவ் வெற்றியினால் மீண்டும் உந்தப்பட்ட தமிழ்நாடு அரசு, 1970–71-ஆம் ஆண்டில் 67 இலட்சம் டன் உணவு தானிய உற்பத்தி செய்யப் பெரு முயற்சி மேற்கொண்டது. முயற்சி வெற்றியாக மலர்ந்தது! 1970–71-ஆம் ஆண்டில் 70.30 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியம் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகியது. அந்த ஆண்டில் அனைத்து இந்தியாவிலும் ஹெக்டேருக்குச் சராசரியாக 1,134 கிலோகிராம் அரிசி மட்டுமே உற்பத்தியாகி உள்ளது. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் ஹெக்டேருக்குச் சராசரியாக 1,974 கிலோகிராம் அரிசி உற்பத்தியாகியுள்ளது. அதனால் அனைத்து இந்தியாவிலும் தமிழ்நாடு, அரிசி உற்பத்தியில் முதலிடம் பெற்று வரலாறு காணாத சாதனையை ஏற்படுத்தியது. இச்சாதனைக்கு உறுதுணையாக அமைந்தவை உயர் விளைச்சல் ரகங்களும், பல பயிர் சாகுபடித் திட்டமுமே காரணம் என்றால் தவறாகாது.

நான்காவது திட்டக் கால இறுதிக்குள் அதாவது 1973–74-ஆம் ஆண்டிற்குள் 33.5 இலட்சம் ஏக்கரில் உயர்விளைச்சல் தரும் நெல் வகைகளையும், 2·5 இலட்சம் ஏக்கரில் ஒட்டு விரிய சிறு தானியங்களையும் தமிழ்நாட்டில் பயிரிட வேண்டும் என்று திட்ட ஆணைக் குழு (Planning Commission) அறிவித்திருந்தது.

ஆனால் அந்த இலக்கை நான்காவது திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டிலேயே (1970–71) தமிழ் நாடு மிஞ்சிவிட்டது என்பதை பின் கண்ட புள்ளி விவரங்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

	இலட்சம் ஏக்கர்.
உயர் விளைச்சல் தரும் நெல்வகைகள் 1970–71-இல் பயிராகிய பரப்பு	44·93
ஒட்டுவீரிய சிறுதானியங்கள் 1970–71-இல் பயிராகிய பரப்பு	2·85

இச்சாதனை தமிழ்நாடு அரசின் திறமைக்கோர் சான்றாக விளங்குகிறது. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் கரும்பு உற்பத்தி (வெல்லம்) 11·43 இலட்சம் டன்னாகவும், பருத்தி உற்பத்தி 3·45 இலட்சம் பேல்களாகவும், எண்ணெய் வித்துக்களின் மொத்த உற்பத்தி 11·25 இலட்சம் டன்களாகவும் பெருகியுள்ளது.

தமிழரசு
அடுத்த இதழில்
டபல் செ. 100.
கண்ணகியே மங்கல தேவி!
வெற்றி உலா வரும் சுற்றுலாத் துறை
வேளாண்மைத் தொழிற் கழகத் தலைவர் திரு. கே. வி. சுப்பையா அவர்களின் சந்திப்புக் கட்டுரை.
வ. உ. சிதம்பரனார் பற்றிய சிறப்புக் கட்டுரைகள்! செய்திகள்!

1970–71-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட மாபெரும் வெற்றியினால் தூண்டப் பெற்ற தமிழ்நாடு அரசு, 1971–72-ஆம் ஆண்டில் 73 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியம் உற்பத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் 50 இலட்சம் ஏக்கரில் உயர்விளைச்சல் நெல் வகைகளையும், 5 இலட்சம் ஏக்கரில் எச்.பி. 3 கம்பும், 4 இலட்சம் ஏக்கரில் ஒட்டு வீரிய சிறு தானியங்களையும் பயிரிடத் திட்டமிட்டது. அது போலவே 13 இலட்சம் ஏக்கரில் பல போகப் பயிர் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டது. இலக்கினை மிஞ்சிவிட்டதால் 1971–72-ஆம் ஆண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி 73 இலட்சம் டன்னாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

நடப்பு ஆண்டில் (1972–73) 75 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியம் உற்பத்தி செய்ய இலக்கு நிர்ணயிக்கப் பட்டுத் தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வாறு உணவு தானிய உற்பத்தியிலும், வாணிபப் பயிர்கள் உற்பத்தியிலும் கடந்த 25 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் மாபெரும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் 1949–50-ஆம் ஆண்டில் ஹெக்டேருக்கு 944 கிலோவாக இருந்த அரிசி உற்பத்தி, 1970–71-ஆம் ஆண்டில், 1,974 கிலோவாக உயர்ந்து, அனைத்து இந்தியாவிலும் முதலிடம் வகித்துள்ளது. அதே காலத்தில் அரிசி உற்பத்தி ஏறத்தாழ 3 மடங்கிற்கு பெருகியுள்ளது என்பதைப் பின் கண்ட புள்ளி விவரங்கள் புலப் படுத்துகின்றன.

அரிசி உற்பத்தியில் முன்னேற்றம்.

	இலட்சம் மெட்ரிக் டன்கள்.
1949–50	18·21
1955–56	29·55
1960–61	35·03
1965–66	35·24
1970–71	54·03

அன்றையச் சென்னை மாநிலத்தில் 1949–50-ஆம் ஆண்டில் 29,292 டன் அமோனியம் சல்பேட்டும், 10,572 டன் சூப்பர் பாஸ்பேட்டும் மட்டுமே பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றையத் தமிழகத்தில், கடந்த ஆண்டில் (1971–72) 1·95 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் தழைச்சத்து உரங்களும், 68,000 மெட்ரிக் டன் மணிச்சத்து உரங்களும், 58,000 டன் சாம்பல் சத்து உரங்களும் பயன் படுத்தப் பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து தமிழக உழவர்கள் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியுள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது.

நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட இறுதிக்குள் தமிழ்நாடு வேளாண்மையில் செழிப்புற்று, உலகம் போற்றும் அளவுக்கு முன்னேறும் என்பது திண்ணம்.

'' தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனில் இச்செகத்தினை அழித்திடுவோம் '' என்ற பாரதி பிறந்த நாட்டில், இன்று உணவுப் பற்றாக்குறை இல்லை என்பது ஒன்றே, விடுதலைக்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு நல்லதொரு சான்றாகும்.

1947 ஆகஸ்ட் 15-ஆம் நாள் சென்னையில் கொண்டாடப்பட்ட முதல் விடுதலை நாள் விழா

1. சென்னைத் தீவுத்திடலில் ஆளுநர் சர் ஆர்ச்சிபால்டுநை இந்திய விடுதலைக் கொடியை ஏற்றி வைத்தார். ஆளுநரும் முதலமைச்சர் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும் விழாவில் பங்கு பெற்ற காட்சி.

2. விழாவில் உலா வந்த அணி வகுப்பில் ஒரு காட்சி.

3. ஆளுநர் ஆர்ச்சிபால்டு நை அவர்களும் அமைச்சர் களா வெங்கட்ராவ் அவர்களும்.

ஆராய்ச்சி மணி
கதை: இளவல் ✻ படம்: கோபண்ணா...
என்ன தம்பி சொல்றே...?
உங்க தலைக்குப் பின்னால் இருக்கும் கர்ச்சீப்பைக் கேட்கிறேன்!
என்ன கைக்குட்டையா? அதிலே ஒண்ணுமில்லையே... நீங்க... போங்க...
ஊர் வந்தாச்சு இறங்குங்க... நீ என்னப்பா மணி கலாட்டா பண்றே
அவரைக் கர்சீப்பைக் கொடுக்கச் சொல்லு அப்பா...!
பையா... பேசாமே போறியா... இல்லே உதை எதுவும் வேணுமா?
ஓய்! நான் யாருன்னு தெரியாதா?
என்ன தகராறு?
அவர் தலை வைத்துப் படுத்திருந்த இடத்தில் கர்ச்சீப் இருக்குது!
அந்தக் கைக் குட்டையிலே ஒண்ணுமில்லே... நிஜமா ஒண்ணுமில்லே!
கைக்குட்டையில் ஏதோ கட்டியில்லே வச்சிருக்கு!
ஆ! வைரங்கள்... கள்ளக் கடத்தல் வைரத்தை இப்படி அலட்சியமா கொண்டு வந்தால் யாரும் கண்டு பிடிக்க மாட்டாங்க என்று நினைப்பு. ஆனால் இந்தத் தம்பி கண்டு பிடிச்சிடுச்சே...!
எப்படியோ ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்த ஒரு பெரிய கள்ளக் கடத்தல் கூட்டத்தைப் பிடிக்க உங்கள் பையன் உதவி செஞ்சிட்டான். ரொம்பக் கெட்டிக்காரப் பையன். இப்ப மணி எங்கே?
கவலைப்படாதீங்க...! வெளியே போயிருக்கான்! துணையோடத்தான் அனுப்பியிருக்கேன்.

அன்று அந்தப் பள்ளிக்கூடம் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

மாணவர்கள் அழகாய் உடை உடுத்திக் கொண்டு அமைதியே உருவாய்க் காணப்பட்டனர்.

இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன தெரியுமா? அன்று கல்வித் துறை அதிகாரி ஒருவர் அந்தப் பள்ளியைப்பார்வையிட வந்தார். வந்தவர் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் சென்று மாணவர்களைக் கேள்விகள் கேட்டு அவர்களின் கல்வி அறிவை அறிந்து கொண்டிருந்தார்.

இன்னொரு வகுப்புக் குள்ளும் நுழைந்தார். மாணவர்கள், என்ன கேட்பாரோ என்று பயந்து கொண்டிருந்தனர். கல்வி அதிகாரி மாணவர்களையெல்லாம் ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு 'கெட்டில்' (Kettle) என்னும் சொல்லை எழுதும்படி கூறினார். தெரிந்தவர்கள் 'மட மட' வென எழுதினார்கள். தெரியாதவர்கள் விழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒருமாணவன் இந்த'கெட்டில்' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லைத் தவறாக எழுதியிருந்தான். அப்போது அருகிலிருந்த அவன் ஆசிரியர் இதைப் பார்த்துவிட்டார். கல்வி அதிகாரி பார்த்துவிட்டால் என்ன சொல்வாரோ என்று அஞ்சிய ஆசிரியர், அவனிடம் இப்படித்தான் எழுத வேண்டும் என்று அந்தச் சமயத்தில் சொல்ல முடியுமா? அதனால் அவர் என்ன செய்தார் தெரியுமா?

'காப்பி' அடித்தாவது அந்தச் சொல்லைச் சரியாக எழுது! என்று சொல்வது போலத் தன் 'பூட்ஸ்' காலால் அவன் காலை அழுத்தினார். அந்தப்பையனுக்கோ ஆசிரியரின் செய்கை புரியவே இல்லை. மீண்டும் ஆசிரியர் பழையபடி செய்தார். அப்படியும் அவனுக்குக் 'காப்பி' அடிக்கும் எண்ணமே வரவில்லை.

'காப்பி' அடிக்கத் தெரியாத அந்தச் சிறுவன்தான் நாம் அன்பாக அழைக்கும் காந்தித் தாத்தா! உலகம் போற்றிய உத்தமர் காந்தியடிகள்.

இப்போது நீங்களெல்லாம் எழுதும் போது, பலகை அல்லது நோட்டுப் புத்தகத்தில்தானே எழுதுகிறீர்கள்? ஆனால், அந்தக் காலத்தில்காந்தியார்பலகையிலா எழுதினார்? இல்லை! இல்லை! தூசியில் எழுதினார்! ஆம். மாசு மருவற்ற உள்ளம்கொண்டகாந்தியடிகள் முதலில் எழுதக் கற்றுக் கொண்டது தூசியில்தான்.

போர்பந்தரில் உள்ள ஒரு பள்ளியில் அவர் படித்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது கரும் பலகையில் எழுதும் வழக்கம் இல்லை. தூசியைப் பரப்பி அதில் எழுதி வந்தனர். காந்தியடிகள் அப்படியே எழுதிப் பழகிவந்தார்.

குழந்தைப் பருவத்தில் காந்தியடிகள் யாருடனும் சேரமாட்டார். கூச்சம் உள்ளவர் என்பதே அதற்குக் காரணம். அந்தச் சமயத்தில் எல்லாம் அவருக்கு நண்பர்களாக இருந்தவர்கள் புத்தகங்களே யாகும். காந்தியடிகளிடம் நல்ல பழக்கங்கள் பல சிறு வயதிலிருந்தே வளர்ந்து வந்தன. பள்ளிக்குக் குறித்த நேரத்தில் போவார்; பள்ளி முடிந்ததும் எங்கும் சுற்றித் திரியாமல் நேரே வீட்டுக்குவருவார். யாரிடமும் வம்புக்கோ வலுச்சண்டைக்கோ அவர் போனதில்லை. சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே இது போன்ற நல்ல பண்புகள் அவரிடம்இருந்துவந்ததால்அல்லவோ அவர், பிற்காலத்தில் உலகமே போற்றக்கூடிய உத்தமராகவிளங்கினார்? ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?

காந்தியடிகளுக்குக் குழந்தைகள் என்றால் கொள்ளை ஆசை; அவர்களைக் கண்டதும் அவர் அள்ளி யெடுத்துக் கொஞ்சி மகிழ்வார். நம் நாட்டுக் குழந்தைகள் மட்டுமல்லாமல், மற்ற நாட்டுக் குழந்தைகளிடமும் அவர் அன்பு செலுத்தி அரவணைத்து வந்தார்.

ஒரு முறை அவர் இலண்டன் நகருக்குச்சென்றபோதுஅங்குள்ள குழந்தைகள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு ஆடிப் பாடினார்கள்; அவரது பிறந்த நாளை மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடினார்கள். காந்தியாரும் அவர்களுக்கு வேர்க்கடலை, இனிப்புப் போன்ற தின் பண்டங்களை வழங்கி மிகவும் மகிழ்ந்தார்.

பகைவனை நேசி

இந்த வாசகத்துக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாய் விளங்கினார் காந்தியடிகள். பாம்பு என்றால் படையும் நடுங்குமல்லவா? ஒரு சமயம் காந்தியடிகளின் தோள்மீது ஒரு பெரிய பாம்பு ஏறியது. நம்மீது பாம்பு ஏறினால் நாம் என்ன செய்வோம்? பதறிக் கொண்டு -'பாம்பை அடி, அடி,' என்று கூச்சலிடுவோம் அல்லவா? ஆனால், அமைதியே உருவான காந்தியடிகள் பதறாமல் கூச்சலிடாமல் அந்தப் பாம்பை அடிக்க வேண்டாம் என்று கனிவோடு கேட்டுக் கொண்டாராம்.

அன்பு, அகிம்சை, அருங் குணங்கள்ஆகியவற்றின் பிறப்பிடமாக விளங்கிய காந்தியடிகளுக்கு எல்லாருக்கும் கிடைக்காத பெருஞ்சிறப்பு ஒன்றிருக்கிறது. அதுதான் அவர் இந்தியாவுக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்தது.

விடுதலை வெள்ளிவிழா நாளான இன்று, அவர் காட்டிய அன்பு வழியில் செல்வோமென உறுதி கொள்வதுதான், அவருக்கு நாம் செலுத்தும் உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

அக்கா... நம்ப மாணிக்கத்தைப் பார்த்துட்டு வரலாமா? அட்ரெஸ் என்னிடம் இருக்கு
அப்பா உன்னை திருமலை நாயக்கர் மகாலைப் பார்த்த உடன் அழைச்சிட்டு வரச் சொன்னாங்க. அப்புறம் பார்க்கலாம்.
நீயும் அக்காவும் ஏன்தான் இப்படிப் பயப்படறீங்க! தூக்கம் வராமே ஒரு கையாலேயே என் கர்ச்சீப்பைத் தூக்கி எறிஞ்சு பிடிச்சுக் கொண்டிருந்தேன்... காற்றடிக் காற்றிலே தூங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த ஆள் தலைப் பக்கம் போய் விழுந்தது. அதை நான் கேட்டேன். ஆனால்...
தெரியுதே நீ துப்பறியும் கெட்டிக்காரத்தனம்... சரி சரி சத்தம் போட்டுப் பேசாதே... யார் காதிலாவது விழப்போவுது... பக்கத்திலே சேகர் சார் வருகிறார். மெதுவாப் பேசு!
என்ன பயம்! உண்மையைச் சொல்கிறேன்! இப்ப எனக்கு இருக்கிற புகழிலே நான் சொல்றதையெல்லாம் அடக்கத்தாலே சொல்றேன்னு நினைப்பாங்க என்ன சேகர் சார்! அப்படித்தானே!
என்ன மணி சொல்றீங்க!
வயசான நீங்க என்னை 'நீங்கண்ணு' மரியாதையோட சொல்றீங்களே... இதுவரை நானும் அக்காவும் பேசிக் கொண்டு வந்ததைக் கவனிக்கவில்லையா? நான் சொல்றேன்.
சேகர் சார்... மணி ஏதாவது போரடிப்பான். கவனிக்காதீங்க! எங்களுக்குத் துணையா அப்பா உங்களை அனுப்பியிருக்குத் தண்டனையா வேணும்....!
நோ... நோ... மணியின் புத்திசாலித்தனம் யாருக்கு வரும்?... ஊரே புகழுது...
டேய் மணி! கையிலே என்னடா கட்டு?
ஏண்டா வாலு என்னிடமே கூட சொல்லிக் கொள்ளாமல் இங்கே வந்திட்டே...
எங்க அப்பாதான் உன்னிடம் சொல்லாமே கிளம்பணும்னு சொன்னார். ஆமாம். இந்த சேகரை உனக்கு எத்தனை நாளாத் தெரியும்?